Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗ

Mr. Con. Skedros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah.

THE ORTHODOX OBSERVER

ECIAL ISSUE: A Tribute To The Holy Cross Greek Orthodox Theological School
On The Occasion Of Its 20th Anniversary

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

ύματα Ἐπὶ τῇ εἰκοσαετηρίδι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς (Τῆς Α.Π. Τοῦ Οἰκομενικοῦ Πατριάρχου — Τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Μιχαὴλ — Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Μελίτης κ. Ἰακώβου — Τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ — Τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ — Τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὀλύμπου Κου Δημητρίου — Τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ — Τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου) 223
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ .... Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαὴλ 228
ΜΕΙΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ .... Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπ. Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρα 229
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ — Ἡ Πρόοδος καὶ τὰ προβλήματα αὐτῆς — .. Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα, Σχολάρχου .. 233
ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ .. Ὑπὸ Ἀρχιμ. Εὐσεβίου Παπαστεφάνου, Ὑποσχολάρχου 236
LY CROSS GREEK ORTHODOX THEOLOGICAL SCHOOL BY Rt. Rev. Athenagoras, Bishop of Elaia, Dean 238
ΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ἡ Θεολογική μας Σχολή — 28η Ὀκτωβρίου — Τοπικὴ Κληρικολαϊκή) 239
CULTY HOLY CROSS GREEK ORTHODOX THEOLOGICAL SCHOOL 243
IMNI 246
OKS AND YOU 248
ANCES 250
Α «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ» (Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ — Διεύθυνσις Παιδείας — Κατηχητικὸν Γραφεῖον — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — Κοινοτικά) 251

The Holy Cross Theological School has been formally established to provide training in the various branches of academic and theological Learning for those young men who desire to dedicate their life to God in the ministry of His Gospel, as Priests and Stewards of the Divine Mysteries in the Holy Orthodox Church, and also for the education of such individuals in such other branches as may be permitted by Chapter 180 of the General Laws of the Commonwealth of Massachusetts.

Catalogue, 1956

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΟΣ ΚΓ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ—OCTOBER, 1957 ΑΡΙΘΜΟΣ 451

OBSERVER

Established 1934

Vol. XXIII October 1957 451

A monthly record of the news, the work and the thought of the Greek Orthodox Church in America, published under the auspices of the Greek Archdiocese.

•

EDITOR:
EMM. HATZIEMMANUEL

•

The ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Association, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

Subscriptions in the United States: For one year $4.00—for two years $7.00.

Other Countries $4.50 per year. 40 Cents a copy.

•

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 10th day of the month for issue dated the following month.

•

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: ORTHODOX OBSERVER, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for change of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

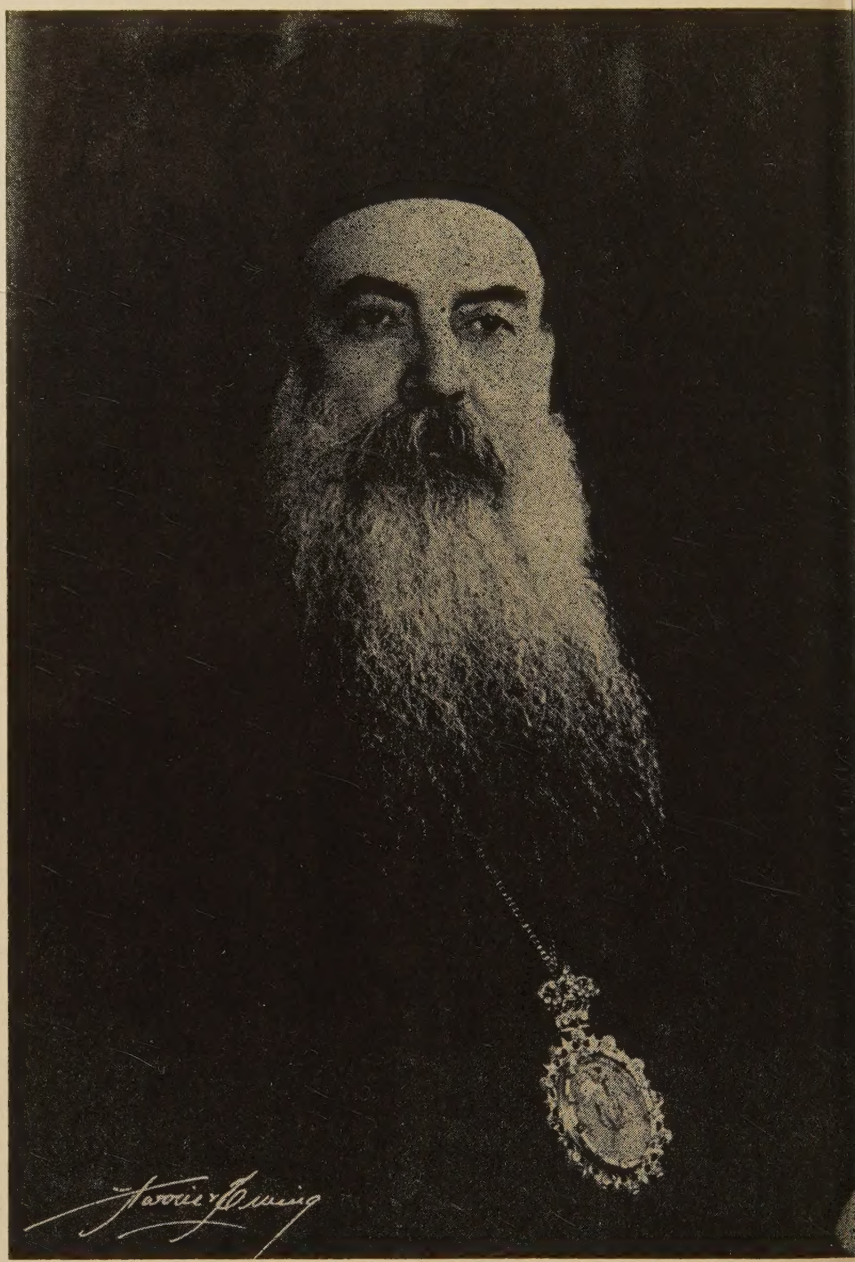

Ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Α'

ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Σ Α. Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Ἐλαίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀθηναγόρα, Σχολάρχα τῆς ἐν Βοστώνῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, χάρις καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ ἀπὸ ια' τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου γράμματος τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Θεοφιλίας, ἐν συνδρίᾳ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀναγνωσθέντος, ἐχάρημεν ὅλως ἰδιαζούσης χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ Σχολὴ ἑορτάζει τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν πάσῃ ἐπισημότητι, τῇ συμμετοχῇ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τὴν συμπληρουμένην εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς.

Διατηροῦντες ζωηρῶς τὴν ἀνάμνησιν τῆς συστάσεως καὶ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Σχολῆς, καὶ ὑπ' ὄψει ἔχοντες τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας, ἃς τὸ ἀνώτερον τοῦτο Ἱερὸν ἵδρυμα προσφέρει κυρίως μὲν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, γενικώτερον δὲ εἰς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, καταρτίζον κληρικοὺς ἀξίους καὶ δοκίμους, δυναμένους πλήρως ἀνταποκρίνεσθαι εἰς τὰς ἰδιαζούσας ἀνάγκας τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενοῦς Ὀρθοδόξου Πληρώματος καὶ συντρέχειν ἀλλαχῶς εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας σκοποῦ, ἄσμενοι προαγόμεθα διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Γράμματος, ἐξ ἀποφάσεως Συνοδικῆς, πρὸς τῷ εὐσήμῳ γεγονότι τῆς εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς καὶ τῷ πανηγυρικῷ αὐτοῦ ἑορτασμῷ, ἐκφράσαι πρὸς τε τὴν ὑμετέραν λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴν Θεοφιλίαν, πρὸς τὴν Ἐφορίαν τῆς Σχολῆς, πρὸς τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς αὐτῆς, πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἀδελφάτου καὶ πρὸς πάντος τοὺς ὁπωσδήποτε συντελέσαντας κατὰ διαρρεύσασαν εἰκοσαετίαν καὶ συντελοῦντας εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν αὐτῆς Κληρικοὺς καὶ Λαϊκούς, Κοινότητας, Φιλοπτώχους Ἀδελφότητας, Ὀργανώσεις, Σωματεῖα καὶ τὸν Τύπον, τὰ θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν ἰδιαιτέραν εὐαρέσκειαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡμῶν δι' ὅσα ἐργάζεσθε καὶ κοπιᾶτε, τοῦ κρείττονος πάντοτε ἐμμένοι καὶ πρὸς τὴν τούτου ἐπιτυχίαν πάσῃ δυνάμει ἐκτείνοντες.

Ἡδέως ἀναμιμνησκόμεθα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τοῦ ἀειμνήστου πρώτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ κ. Ἀθηναγόρου, πρώτου Σχολάρχου καὶ ὁρμητικωτοῦ τῆς Σχολῆς, τῶν ἀπ' ἀρχῆς διδαξάντων, τῶν ἐκτὰ ταῦτα Σχολαρχευσάντων καὶ ἀποφοίτων αὐτῆς, τῆς Α. Ἱερότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ τῆς ἡμῖν λίαν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ κ. Μιχαήλ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἡ Σχολὴ ἔλαβε τοιαύτην ἀκμὴν καὶ περιωπήν, καὶ πάντων τῶν συνεχιζόντων τὸ ἔργον, εὐχόμενοι καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προαπελθόντων ὅσοι ἔζησαν καὶ εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

Διαβεβαιούμενοι δὲ ὑμᾶς, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ ἡμεῖς νοερῶς ἐσόμεθα ἐν μέσῳ, συναγαλλόμενοι μὲν ὑμῖν, καὶ συνευφραινόμενοι, συνευχόμενοι δ' ὑπὲρ τῶν κτιτόρων, τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπροσκόπτου καὶ ἐφεξῆς λειτουργίας τοῦ νεωτέρου τούτου ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου φυτωρίων τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης εὐλογοῦμεν πάντας Πατριαρχικῶς καὶ πᾶσαν πᾶσιν αἰτούμεθα ἐνίσχυσιν καὶ κραταίωσιν παρὰ τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος Χριστοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Θεοφιλίας καὶ πάντων.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς
Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόρας

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ Κου ΜΙΧΑΗΛ

Χάριτι καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' Οὗ τὸν Θεὸν ἐγνωρίσαμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ, ἐφέτος πανηγυρίζομεν τὴν συμπλήρωσιν εἴκοσιν ἀκριβῶς ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς τῆς ἐν Βοστώνῃ. Δόξαν, αἶνον καὶ προσκύνησιν ἃς ἀναπέμψωμεν, ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον καὶ προσκυνούμενον Θεόν, διότι μᾶς ἠξίωσεν ὅπως ἑορτάσωμεν τὴν εἰκοσαετηρίδα τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς. Ἂς ἐνθυμούμεθα δέ, ταὐτοχρόνως, πλήρεις εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαρίστου διαθέσεως, τῶν προσώπων τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ στερέωσιν αὐτῆς, τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡμῶν κ.κ. Ἀθηναγόρου, ὡς καὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ.κ. Ἀθηναγόρου, τοῦ μὲν πρώτου σχόντος τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν θείαν ὄντως ἔμπνευσιν τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, τοῦ δὲ δευτέρου ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντος διὰ τὴν ἑδραίωσιν τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τοῦ πεφιλημένου πᾶσιν ἡμῖν πνευματικοῦ καὶ θεολογικοῦ τούτου φυτωρίου. Ἡ Θεολογικὴ δὲ αὕτη Σχολή μας ἐπετέλεσε προόδους τὰ μάλιστα σημαντικὰς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς μέχρι τοῦδε, ὁπότε τὰς διοικητικὰς αὐτῆς ἡνίας κρατεῖ εἰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ διακεκριμένος μύστης τῆς Θεολογίας καὶ ὀτρηρὸς ἐργάτης τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας. Τὰ πάντα, ὅμως, ὀφείλονται εἰς τὴν φιλτάτην Ὁμογένειαν, ἥτις, ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τοῦδε μετὰ τῆς μεγαλειτέρας προθυμίας ἀνεδέχθη ὅλα τὰ ὑλικὰ βάρη καὶ τὰς ὑποχρεώσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τε στερεώσεως καὶ τῆς δράσεως καὶ τῆς προόδου

τῆς Σχολῆς. Εἰς αὐτὴν δὲ στηριζόμεθα καὶ διὰ τὸ μέλλον τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον ὁραματιζόμεθα εὐρύτατον καὶ λαμπρόν.

Ἂς πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἀρχιποίμην Κύριος ἡμῶν θέλει φωτίσῃ, ἐμπνεύσῃ καὶ καθοδηγήσῃ ποιμαινομένους καὶ ποιμαίνοντας, ἵνα οἱ ὁραματισμοὶ ἀποβοῦν πραγματικότης, πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

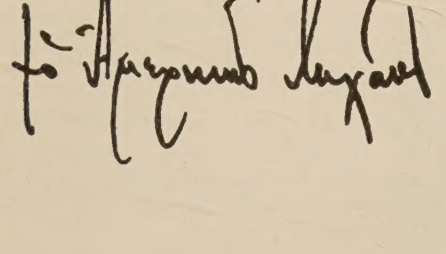

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΟΥ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

ΑΝΤΙ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ: ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ (Σελ. 229)

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕΛΙΤΗΣ κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἐλαίας Κύριον Ἀθηναγόραν Σχολάρχην τῆς Θεολ. Σχολῆς «Ὁ Τίμιος Σταυρός»

Ἀγαπητέ μοι Ἅγιε Σχολάρχα,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἐδέχθην τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν, ἣν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, φιλαδέλφως εἴχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ ἀποστείλητε, ἵνα παραστῶ εἰς τὰς ἐπὶ τῇ εἰκοσαετηρίδι τῆς πεφιλημένης Σχολῆς διοργανουμένας ἐν Βοστώνῃ ἑορτάς.

Ἐὰν θὰ ἠὐχόμην εὐχὴν τίνα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὐτὴ θὰ ἦτο, ὅπως παρευρεθῶ ἔστω καὶ εἰς μίαν ἑορταστικὴν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς συγκέντρωσιν, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ νὰ ἴδω αὐτὴν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν δευτέραν εἰκοσαετίαν, ἣν ὁ Κύριος ἡτοίμασεν ἤδη αὐτῇ.

Ἐστηριγμένη εἰς τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐσωτέρας ζωῆς τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, τῶν παρακαταθηκῶν τοῦ Μεγάλου αὐτῆς Ἱδρυτοῦ, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Ἀθηναγόρου, τοῦ πρώτου Διευθυντοῦ αὐτῆς, Σεβασμιωτάτου τανῦν Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρου, τῆστοργῆς τῆς ηὐλογημένης ἡμῶν Ὁμογενείας ἐν Ἀμερκῇ, τῶν προσευχῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἀποφοίτων αὐτῆ καὶ τέλος ἐπὶ τῆς θερμουργοῦ πίστεως τοῦ Προέδρο τῆς Ἐφορείας αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπο Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, ἠνδρωμένη βαδίζει αὐτη σταθερῶ ἐπὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς γραμμῆς, ἣν ὑμεῖς, τῷ παραδείγματι τῶν πρὸ ὑμῶν στοιχῶν, χαράσσετε αὐτῇ μετὰ τῶ περιστοιχούντων ὑμᾶς ἐλλογιμωτάτων κ. καθηγητῶν

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια. Ἐκεῖνο ἐν τῇ ἀπείρῳ ἀγάπῃ Αὐτοῦ εὐλογείτω πάντας ὑμᾶς, διδάσκοντάς τε καὶ διδασκομένους.

Αὕτη θὰ εἶναι ἡ ὁλόψυχος καὶ ἐμοῦ δέησις κατὰ τὴν 5ην Μαΐου. Ἐγγύς, ἐγγύτατα, ψυχικῶς τε καὶ νοερῶς μακρόθεν ὅμως θὰ ἀναπολήσω τὴν Σχολήν, ἣν ἐγνώρισα ὅτε ἦτο δύο ἀκόμη ἐτῶν. Καὶ εὐγνώμων, θὰ ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην μου τὰ ὀκτώ ἔτη τῆς ἐν αὐτῇ ταπεινῆς μου διακονίας ὡς καὶ τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων, τῶν κοινῶν προσευχῶν καὶ ἐπὶ τῆς τὸ αὐτὸ ζωῆς. Διότι ἡ μορφὴ τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι πλέον ἡ ἰδία. Ἔχει ἀλλάξει· εἶναι ἀδροτέρα. Εἶναι φωτεινοτέρα. Περισσότερον ἀναπεπταμένη. Οἱ ὁραματισμοί, αἱ φιλοδοξίαι καὶ τὰ ἰδεώδη αὐτῆς εἶναι διάφορα σήμερον.

Μόνον τρία γνωρίσματα παραμένουν τὰ αὐτὰ καὶ θὰ παραμένουν: ὁ προορισμὸς τῆς Σχολῆς, ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα.

Προορισμὸν θὰ ἔχῃ πάντοτε ἡ Σχολὴ τὴν διακονίαν τοῦ Θείου Θελήματος, τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν.

Ψυχὴ τῆς Σχολῆς θὰ εἶναι πάντοτε ὁ Χριστός. Ὁ Χριστὸς ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἡ Σχολὴ ἐν τῷ Χριστῷ πάσας τὰς ἡμέρας.

Καὶ πνεῦμα διὰ τὴν Σχολὴν θὰ παραμένῃ διὰ παντὸς τὸ πνεῦμα Ἐκείνου, ὁ Ὁποῖος ἵδρυσεν αὐτήν. Τὸ πνεῦμα Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος πρῶτος διηύθυνεν αὐτήν. Τὸ πνεῦμα, τὸ μεγαλοπρᾶγμον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον πιστεύει εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἐλπιζομένων καὶ ἐλέγχει ὡς ὑπαρκτὰ πράγματα τὰ μὴ βλεπόμενα.

Ὑπ' αὐτὴν τὴν βεβαίαν προοδοκίαν καὶ ἐλπίδα χαιρετίζω μακρόθεν τὴν ἐγγύτατα πρὸς τὴν Ψυχὴν καὶ τὴν ζωήν μου οὖσαν Σχολὴν καὶ εὔχομαι ὅπως ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἄγῃ αὐτὴν ἀπὸ προόδου εἰς πρόοδον καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν.

Μετὰ πολλῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης,
Ὑμέτερος
Ὁ Μελίτης Ἰάκωβος

ΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΥΣΣΗΣ κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Εἶνε γεγονὸς ὅτι ὅλαι αἱ μεγάλαι ἐλπίδες τῆς διαρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας ἐν ταῖς Ἡνωμέαις Πολιτείαις στηρίζονται ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς Θεολοκῆς μας Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἓν ἀπὸ τὰ θεκώτερα βήματα τῆς ἐνταῦθα προσφιλοῦς μας Ὁμοενείας ἦτο ὁμολογουμένως ἡ ἀπόφασις τοῦ νὰ χρημοποιηθοῦν Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς διὰ νὰ γίνουν LEADERS τῆς Ὁμογενείας καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν ἡ φιλοξένῳ ταύτῃ χώρᾳ μας. Πολλάκις ἐτονίσθη τοῦτο καὶ ἀπὸ πολλούς. Καὶ δὲν πρέπει ἐγὼ νὰ προσθέσω ερισσότερα εἰς τὸν περιωρισμένον ἄλλωστε χῶρον τοῦ αρόντος λευκώματος.

Πρὸ ἐτῶν εἶχε τὴν πολλὴν συγκατάβασιν ἡ Σ. Ἐφοεία νὰ μοὶ ἀναθέσῃ ἐπὶ τὶ διάστημα νὰ διευθύνω τὴν χολήν μας αὐτήν, ὡς ἀναπληρωτής, κατὰ τὸ 1937, ατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀργανώσεώς της, ὁπότε εἶχεν ρχίσει μὲ μίαν μόνην τάξιν. Καὶ ξεύρω καλὰ τὰς ἀμεῆτους δυσκολίας τὰς ὁποίας διήρχοντο τότε ἡ Σχολή, Καθηγηταὶ καὶ οἱ μαθηταί της μὲ τὸ λοιπὸν προσωκόν, δυσκολίας οἰκονιμικάς, ἐκπαιδευτικὰς καὶ ὀργαωτικάς. Δὲν φαντάζεται κανεὶς τὶ στενοχωρίας εἶχεν Σχολὴ αὐτὴ κατὰ τὰ πρῶτα της βήματα πρὸ παντός, ποτε καὶ ὁ Ἕλλην τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶχε τὴν οἰκονοκὴν ἀνθηρότητα τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, ἔχει σήμερον.

Εὐτυχῶς, ὅλα τὰ ἐμπόδια ἐκεῖνα κατεπολεμήθησαν ποτελεσματικῶς καὶ ἡ πεφιλημένη Θεολογική μας χολὴ βαδίζει τώρα ἀπὸ προόδου εἰς πρόοδον. Διδάκοντες καὶ διδασκόμενοι φροντίζουν, θεία συνάρσει, ὰ κάμουν τὸ καλύτερον. Δὲν ἀναφέρω ὀνόματα διότι Θεὸς γνωρίζει τὰ ὀνόματα ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι χθημερὸν ἐργάζονται σήμερον διὰ τὴν πραγματοποίηιν τῶν μεγάλων σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἐπιζητεῖ τὸ εολογικὸν αὐτὸ φυτώριον.

Εἶχον γράψει κάποτε κάπου καὶ γράφω καὶ πάλιν ώρα ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλαι εριφέρειαι, Ἑλληνορθόδοξοι, θὰ λαμβάνουν τοὺς Θρηκευτικοὺς καὶ Ἐκκλησιαστικοὺς αὐτῶν Ἡγέτας ὡς εραποστόλους ἀπὸ τὴν Θεολογικὴν Σχολήν μας. Διαὄχι; Ἓν τμῆμα Ἱεραποστολῆς, ἀποτελούμενον ἀπὸ ους ζηλωτὰς καὶ εἰδικῶς μορφουμένους θὰ ἠμπορῇ δώσῃ Κληρικοὺς—Ἱεραποστόλους καὶ διὰ τὴν Νόον Ἀμερικὴν καὶ διὰ τὴν Αὐστραλίαν καὶ διὰ τὴν σίαν καὶ οἱ Ἱεραπόστολοι αὐτοὶ νὰ κάμουν κυριολετικῶς θαύματα. Ὁ θερισμὸς πολὺς πάντοτε καί, κατὰ ν Ἱερὸν Χρυσόστομον, ἕνας ζηλωτὴς κληρικὸς «ὁόκληρον δῆμον δύναται διορθῶσαι».

Ἑορτάζει ἡ Σχολή μας τώρα τὰ εἴκοσι ἔτη τῆς λίαν αρποφόρου καὶ ἀξιοσημειώτου ὑπηρεσίας της. Ἔχει ώσει θαυμασίους κληρικοὺς καὶ κατηχητὰς καὶ διδακάλους. Εἶμαι βέβαιος τὰ ἐφεξῆς χρόνια της, ὑπὸ Σχοάρχην καὶ Καθηγητὰς σοφούς, θὰ εἶναι πλουσιώτερα ς πνευματικὴν ἀπόδοσιν. Θὰ δοθοῦν εἰς τὴν ἐν γένει Ὁμογένειάν μας περισσότεροι «Ἱερεῖς—Πατέρες» δι περὶ αὐτοῦ πρόκειται.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἂς εἶναι πάντοτε μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὑπὲρ αὐτῆς ἐργαζομένων.

ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΝΑΖΙΑΝΖΟΥ κ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ

Ἐπὶ τῇ εἰκοστῇ ἐπετείῳ, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς, ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ νὰ ἀπευθύνω εἰς τὴν Ἐφορείαν, τὴν Διεύθυνσιν, τοὺς Καθηγητὰς καὶ τοὺς Φοιτητὰς αὐτῆς τὰ ὁλόθερμα συγχαρητήριά μου καὶ τὴν διάπυρον εὐχὴν ὅπως τὸ ἱερὸν τοῦτο ἱδρυμά μας, ὡς Φάρος ὁλοφώτεινος, ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐξαπολύῃ ἀπὸ τὸν ὡραῖον λόφον τοῦ Μπρούκλαϊν, ὁλοὲν καὶ λαμπρότερον τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας μας καὶ ὅπως φωτίζῃ μὲ τὴν γνῶσιν τοῦ Χριστοῦ ὁλόκληρον τὴν Ὁμογένειάν μας.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολή μας εἶναι ὁμολογουμένως τὸ σπουδαιότερον Πνευματικὸν Ἵδρυμα καὶ ὁ κυριώτερος θησαυρὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ὁμογενείας μας. Ἡ ἵδρυσίς της ἐξησφάλισε κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον τὴν διαιώνισιν τῶν ἱδανικῶν καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ταύτην. Μᾶς ἐχάρισε μέχρι σήμερον πλέον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἱερέων, ἐκ τῆς νέας μας γενεᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται, διὰ τὴν πρόοδον τῶν Κοινοτήτων μας καὶ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀδελφῶν μας. Οἱ φοιτηταί της θὰ ἀνανεώνουν διαρκῶς μὲ νέαν ζωὴν καὶ μὲ νέον αἷμα τὰς τετιμημένας τάξεις τῶν ἀγωνιστῶν Κληρικῶν μας.

Ἂς ἔχῃ δόξαν τὸ ὄνομα τοῦ Παναγίου Θεοῦ, ὅστις ἐφώτισε καὶ ἐνίσχυσε, πρὸ εἴκοσιν ἀκριβῶς ἐτῶν, τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπόν μας καὶ νῦν Παναγιώτατον Πατριάρχην μας κ.κ. Ἀθηναγόραν νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς μας. Μὲ εὐγνωμοσύνην πολλὴν ἐνθυμούμεθα καὶ τοὺς ἰδικούς του μόχθους καὶ ἀγῶνας διὰ τὸ ἱδρυμά μας, ὅπως καὶ τὴν ἄγρυπνον καὶ πατρικὴν φροντίδα τοῦ Πρώτου Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τότε Ἐπισκόπου Βοστώνης, καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ.κ. Ἀθηναγόρα. Τιμὴ καὶ δόξα ἀνήκει καὶ εἰς ὅλους τοὺς Ἐφόρους, Καθηγητὰς καὶ Φοιτητὰς τοῦ ἱδρύματος, διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν, ποὺ ἔδειξαν διὰ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὰς ποσπαθείας των διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς. Ὅλως ἰδιατέραν ὑποχρέωσιν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ὁλόκληρος ἡ Ὁμογένεια ὀφείλει πρὸς τοὺς Ἀδελφούς, Δωρητάς, Εὐεργέτας καὶ προστάτας τῆς Σχολῆς μας, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐθέρμαναν μὲ τὴν ἀγάπην των καὶ τὴν ἐστήριξαν εἰς τὰ πόδια της μὲ τὸν γενναῖον ὀβολὸν καὶ τὰς συνδρομάς των.

Σήμερον ἡ Σχολή μας, ὑπὸ τὴν σοφὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν στοργικὴν μέριμναν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Μιχαήλ, κάτω ἀπὸ τὴν ἱκανὴν καὶ πεφωτισμένην Διεύθυνσιν τοῦ ἀξίου καὶ ἱκανωτάτου Σχολάρχου της Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ.κ. Ἀθηναγόρα, μὲ τὸ ἄριστον ἐπιτελεῖον τῶν Ἐπιστημόνων Καθηγητῶν της, ἀ-

νεγνωρισμένη πλέον ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν τῆς πολιτείας τῆς Μασσαχουσέτης, ὡς ἀνώτερον Πνευματικὸν Καθίδρυμα τῆς Χώρας μας, συνεχίζει τὸν λαμπρὸν καὶ φωτεινὸν δρόμον της, πλημυρίζουσα τὰς ψυχὰς ὅλων μας μὲ πίστιν καὶ μὲ αἰσθήματα αἰσιόδοξα διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Κοινοτήτων μας.

Εὐτυχήσας νὰ ὑπηρετήσω καὶ ἐγὼ τὸ ἱερὸν τοῦτο Ἵδρυμά μας ὡς Καθηγητής, Ὑποδιευθυντὴς καὶ βραδύτερον Διευθυντὴς αὐτοῦ, δοξάζω τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνεκτίμητον αὐτὴν εὐκαιρίαν ποὺ μοῦ ἔδωσε. Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας μου εἰς τὴν Σχολήν. Ὑπῆρξαν τὰ πλέον εὐτυχῆ τῆς ζωῆς μου. Οὔτε θὰ παύσω ποτὲ νὰ δέωμαι καὶ νὰ παρακαλῶ τὸν Θεὸν διὰ τὴν πρόοδον ἐκείνων ποὺ ὑπῆρξαν μαθηταί μου, διὰ τὴν ὑγείαν καὶ χαρὰν ἐκείνων ποὺ εἰργάσθησαν διὰ τὴν Σχολήν, καὶ διὰ τὸν ἐξ ὕψους φωτισμὸν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν ἐκείνων, ποὺ μὲ τόσον ζῆλον ἐργάζονται σήμερον δι' αὐτήν.

Ὁ Ναζιανζοῦ Ἰεζεκιήλ

ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἐλαίας
.κ. Ἀθηναγόραν Διευθυντὴν τῆς Ἑλληνικῆς
Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
Θεοφιλέστατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ,

Μετὰ συγκινήσεως ἡ σκέψις μου σήμερον στρέφεται πρὸς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν μας καὶ δόξαν ἀναπέμπει πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν, ὁ Ὁποῖος ηὐδόκησεν ὅπως οἱ πόθοι μας γίνουν τόσον συντόμως πραγματικότητες καὶ ἴδωμεν τὴν ὡς προπαρασκευαστικὴν ἐκκινήσασαν Σχολὴν εἰς τελείαν Θεολογικὴν τοιαύτην.

Ἀναμιμνήσκομαι τὴν στιγμὴν ταύτην τῶν πρώτων αὐτῆς βημάτων, τοὺς κόπους καὶ τὰς ἀόκνους φροντίδας τῶν πρώτων Διευθυντῶν καὶ διδασκάλων αὐτῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν δυσκολιῶν καὶ προβλημάτων οἰκονομικῶν τε καὶ ἐκπαιδευτικῶν, καὶ τὰς συνεχεῖς προσπαθείας τὰς ὁποίας κατέβαλλον πρὸς ἑδραίωσιν τῆς Σχολῆς, τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας αὐτῆς καὶ τῆς ἐξελίξεώς της εἰς τελείαν Θεολογικὴν Σχολήν.

Ἤδη μετὰ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως παριστάμεθα εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς εἰκοσαετηρίδος καὶ μεθ' ὑπερηφανείας βλέπομεν τὴν πραγματοποίησιν τῶν τότε πόθων καὶ ὀνείρων μας. Ἡ Σχολή μας εἰσῆλθεν πλέον εἰς τὸν πραγματικόν της δρόμον, τὸν ἐπιστημονικόν.

Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Μιχαήλ, ὑπὸ τὴν πεπειραμένην διεύθυνσιν τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Θεοφιλίας καὶ τὴν ἀμέριστον συμπαράστασιν καὶ συνεργασίαν τῶν κ.κ. Καθηγητῶν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ὁλοκλήρου τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας μας, ἡ Σχολή μας θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν αὐτῆς ἔργον εἰς τὴν χώραν ταύτην, καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ θεραπεί
τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας.

Εὔχομαι ὁ Πανάγαθος Θεός, ὁ πατὴρ τῶν φώτω
διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Ε
αγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τοῦ Προστάτο
τῆς Σχολῆς, νὰ διαφυλάττῃ Ὑμᾶς, τοὺς διδάσκοντο
καὶ διδασκομένους, ἐν ὑγείᾳ καὶ ἐνισχύῃ Ὑμᾶς εἰς τ
ἔργον τῆς Σχολῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἐπιστ
μης καὶ δόξαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησία

Ἐπὶ δὲ τούτοις, διατελῶ,

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως
πρόθυμος
Ὁ Ἐπίσκοπος
Ὁ Ὀλύμπου Δημήτριος

ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον
Ἅγιον Ἐλαίας Ἀθηναγόραν

Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ,

Νὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς διαβιβάσω καὶ ἐγὼ τ
ἀδελφικὰ καὶ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ συμ
πληρώσει εἰκοσαετίας ὁλοκλήρου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆ
Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ποῖος θὰ ἐφαντάζετό ποτε, ὅτι ἡ Σχολὴ ἐκείνη,
ὁποία δειλὰ ἤρχισε πρὸ εἰκοσαετίας τὰ πρῶτα βήματ
της, θὰ ἔφθανε μίαν ἡμέραν εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖο
τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς προόδου, ὥστε νὰ χορηγῇ διπλώματ
προλυτῶν καὶ μαγιστόρων τῆς Θεολογίας; Ἡ ποῖο
θὰ ἠδύνατό ποτε νὰ προϊδῇ, ὅτι τὸ Ἵδρυμα τοῦτο θ
διήνυε τόσον σύντομα τὸ στάδιον τῆς παιδικῆς του ἡλι
κίας καὶ θὰ ἔφθανεν ἀμέσως εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς δρά
σεως καὶ τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς ρώμης;

Εἶναι καὶ τοῦτο μία τρανὴ ἀπόδειξις, οὐ μόνον τοῦ
ζήλου, μεθ' οὗ ἐπελήφθησαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑπομονῆ
καὶ τῆς δραστηριότητος, τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξαν οἱ κατ
καιροὺς ἀγρυπνήσαντες παρὰ τὸ πηδάλιον τῆς πνευ
ματικῆς ταύτης ὁλκάδος. Δι' αὐτὸ ὀφείλομεν ὅλοι νὰ
ἀποδώσωμεν ἀνεπιφύλακτον τὸν ἔπαινον πρὸς ἐκείνους
οἵτινες ἐμόχθησαν διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Σχολὴ εἰς ὃ ἔφθασε
σημεῖον.

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν ἂς στραφῇ τὴν στιγμὴν ταύτη
ἀμέριστος πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Α. Θειοτάτη
Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Ὅστις
ὄχι μόνον συνέλαβε τὴν φαεινὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεω
Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκ
κλησίας ἐν τῇ εὐλογημένῃ ταύτῃ χώρᾳ, ἀλλὰ καὶ τὴ
ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογήν, παρ' ὅλας τὰς παρουσιασθείσα
τότε δυσκολίας. Εὐγνωμοσύνην ἐπίσης ὀφείλομεν κα
πρὸς τοὺς ἐν Χριστῷ ἁγίους Ἀδελφούς, οἵτινες μὲ τό

ν ἀφοσίωσιν εἰργάσθησαν εἰς τὸ παρελθὸν ὡς διευθυν-
ί, μέχρι τοῦ νῦν ἀόκνως ἀγωνιζομένου ὑπὲρ τῆς ἀ-
δείξεως τῆς Σχολῆς Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαί-
ς κ. Ἀθηναγόρου.

Καὶ τώρα ἡ Σχολὴ αὕτη, χάρις εἰς τὴν κατανόησιν
καὶ τὰς προσπαθείας, αἵτινες καταβάλλονται πανταχό-
εν, ὀρθοῦται ὑπερήφανος καὶ ἐξακοντίζει τὴν ἀκτινο-
ολίαν της πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ νέου κόσμου. Ὁ
ετανάστης εἰς αὐτὴν στηρίζει τὰς ἐλπίδας του· καὶ γνω-
ίζει ὅτι κατὰ μέγα μέρος ἀπ' αὐτὴν θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ
τιβίωσίς του. Ἐὰν ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου
ταυροῦ κατορθώσῃ νὰ ἀναδείξῃ κληρικοὺς ἀφωσιω-
ένους μέχρι θυσίας εἰς τὴν ἰδεολογίαν καὶ τὰς ἀρχὰς
ῆς Ἐκκλησίας των, ἃς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ μέλλον
ῆς Ὀρθοδοξίας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ θὰ εἶναι ἐξησφαλι-
μένον.

Εἴθε ὁ μέγας Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας νὰ φωτίσῃ
αὶ νὰ ἐνισχύῃ πάντας τοὺς ἐργαζομένους ἐν τῷ ἀμπε-
ῶνι Κυρίου, ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν πληρέστερον, πραγ-
ατώσωσι τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ἡ Ὁμογένεια καὶ
Ὀρθοδοξία στηρίζουσι ἐπ' αὐτῶν.

Μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης,

Ὁ Κωνσταντίας Γερμανός

ΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΡΟΠΑΙΟΥ κ. ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ

εοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόραν
χολάρχην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
. καὶ Ν. Ἀμερικῆς
ἰς Μπρούκλαϊν, Μασσ.

γαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ,

Ἦτο ἐπίβλεψις ἐξ οὐρανοῦ ἡ μεγαλουργὸς καὶ ἐμ-
νευσμένη πρωτοβουλία τοῦ μεγαλοπνευσμένου Σεβα-
μιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τότε καὶ νῦν προσκυνητοῦ
ἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρου, περὶ
ῆς ἱδρύσεως τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς.

Ἐπρόκειτο περὶ ἐνοράσεως καὶ πραγματικότητος,
τις θὰ ἀπέβαινε καὶ ὑπόσχεσις τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὅσον
κυοφορήθησαν ἐν τοῖς σκοποῖς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῷ
γενεῖ ζήλῳ τοῦ εὐσεβοῦς μετανάστου Ἕλληνος.

Ἐμπνευσμένοι Σχολάρχαι καὶ καθηγηταὶ ὑπὸ τὴν
πνυμένην κατεύθυνσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπι-
κόπου ἡμῶν κ. Μιχαὴλ ἐσυνέχισαν τὴν φωτεινὴν τρο-
ὰν τοῦ Πνευματικοῦ Φυτωρίου, ὅπερ καὶ ὡδήγησαν
ς τὸν ἑορτασμὸν τῆς εἰκοσαετηρίδος.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔγραψε καὶ
ράφει ἱστορίαν. Τὴν ἱστορίαν τῆς ἀλτρουϊστικῆς ὑπη-
σίας πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τῆς προσεγγίσεως τῆς
γαλειώδους προοπτικῆς διὰ τὴν αὔριον τῆς Ὀρθοδο-
ας ἐν Ἀμερικῇ.

Οἱ ἱερολοχῖται κατέλαβον ἤδη τὰς θέσεις των εἰς τὰς
άλξεις τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἔσπευσαν νὰ στηρίξουν
ὺς παλαιοτέρους κληρικούς, οἵτινες ἐργωδῶς συνέβα-
ν εἰς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἐκκλησίας
ς.

Τὰ εἴκοσι χρόνια δὲν εἶναι τέρμα, ἀλλὰ ἀπαρχὴ νέας ἐξορμήσεως διὰ τὴν ἐμφάνισίν μας εἰς πληρότητα θεσμοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς Σχολῆς εἶναι βεβαίωσις τῶν ἐλπίδων μας καὶ ἔνδειξις συνεπείας τῶν εὐθυνῶν μας.

Συγχαίρων ἀπὸ καρδίας τὸν Θεοφιλέστατον Σχολάρχην, τοὺς ἐλλογίμους καθηγητὰς καὶ πάντας τοὺς ἐργαζομένους ἢ μαθητευομένους ἐν τῇ Σχολῇ εὔχομαι φαεινὴν καὶ ἔνδοξον χριστιανικῶς καὶ κατὰ πάντα τὴν πεντακοναετηρίδα αὐτῆς πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Συγχαρητήρια ἐγκάρδια ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς εἰκοσαετηρίδος.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς καὶ
Ὅλως πρόθυμος
Ὁ Τροπαίου Πολύευκτος

Ἡ καθαρότης τοῦ Βίου καὶ ἡ μελέτη δημιουργοῦν πνευματικοὺς ἀνθρώπους. Ἡ καθαρότης τοῦ βίου ἐν τῷ Χριστιανισμῷ προηγεῖται πάσης ἄλλης ἀξίας. Ἀλλὰ ὅταν λέγωμεν καθαρότητα, ἐννοοῦμεν ὅλον τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ βάθει του. Διὸ καὶ ὁ καθαρὸς τὴν καρδίαν ὄψεται τὸν Θεόν. Οἱ δὲ μυστικῶς ζῶντες βεβαιοῦνται ἐμπειρικῶς, ὅτι ἡ καρδία ἀποτελεῖ ἀκένωτον πηγὴν θείας γνώσεως, καθιστάμενοι ἀδίδακτοι θεολόγοι διὰ τῆς Ἀποκαλύψεως, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου: «οὐδεὶς οἶδε τὸν υἱὸν εἰμὴ ὁ πατὴρ· καὶ οὐδεὶς οἶδε τὸν πατέρα εἰμὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ἀποκαλύψαι». Οἱ Ἅγιοι Πατέρες δὲν ἀπένειμον τὸν τίτλον τοῦ θεολόγου, εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς καθαροὺς τὴν καρδίαν, μεταχειριζόμενοι τὴν φράσιν: «Ὁ θεολόγος νοῦς».

* * *

Ἡ ἁγιότης ἀνθεῖ κυρίως εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἐρήμου, ἀλλ' αὐξάνει καὶ συντηρεῖται διὰ κακοπαθειῶν καὶ θλίψεων. Ὅταν λέγωμεν Ὀρθοδοξίαν, ἐννοοῦμεν τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ μετὰ λόγου πάγια μορφώματα, ἅτινα κατειργάσθη τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ τῶν «ἐγκομβωμένων» τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν θλῖψιν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίων Πατέρων μας, ἐν τῇ θεολογίᾳ καὶ τῇ πνευματικότητι. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν θλίψεων τῆς Ἐκκλησίας μας, χωρὶς νὰ νοθεύσωμεν τὸ περιεχόμενόν της.

Μεταξὺ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς—Μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσιάτου. Σελ. 127 καὶ 131.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΡΙΔΙ ΑΥΤΗΣ.

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ

Εἴκοσιν ἔτη ἀκριβῶς συμπληροῦνται ἐφέτος, ἀφότου ἡ Θεολογική μας Σχολὴ ἱδρύθη εἰς τὸ Πάμφρετ τῆς Πολιτείας Κονέκτικατ καὶ μετεφέρθη ἔπειτα εἰς τὴν σημερινὴν τοποθεσίαν της, τὸ Μπρούκλαϊν τῆς πολιτείας Μασσαχουσέτης. Ἂς εὐχαριστήσωμεν καὶ ἂς δοξολογήσωμεν τὸν Πατέρα τῶν φώτων, τὸν Ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα καὶ Θεόν, παρὰ τοῦ ὁποίου πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον προέρχεται, διότι ἐφώτισεν, ἐνίσχυσε καὶ καθωδήγησε τοὺς πρωτεργάτας τῆς Σχολῆς ταύτης, ἐκ τῆς ὁποίας ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς, ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας. Εἶναι δὲ οἱ πρωτεργάται οὗτοι ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς καὶ νῦν Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας Α.΄, καὶ ὁ πρῶτος Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς καὶ νῦν Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ.κ. Ἀθηναγόρας.

Δὲν ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἱκανοποίησις διὰ τὸν κάθε ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπῃ τοὺς πλουσίους καὶ εὐχύμους καρποὺς τοῦ ἔργου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἰργάσθη, ἠγωνίσθη καὶ ἐπάλαισε. Αὐτὴν δὲ τὴν μοναδικὴν ἱκανοποίησιν τὴν ἔχουν, τὴν αἰσθάνονται καὶ δικαίως τὴν ἀπολαμβάνουν οἱ πρωτεργάται τῆς ἱδρύσεως τῆς

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Θεολογικῆς μας Σχολῆς. Ἡ Σχολή, ὅμως, αὐτ
δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἱδρυθῇ καὶ παγιωθῇ κα
ἀποδίδῃ τοὺς καρπούς της ἂν δὲν ἐνισχύετο ο
κονομικῶς παρὰ τῆς εὐλογημένης Ὁμογενεία
μας. Εἰς τὴν Ὁμογένειαν καὶ τὴν δυναμικότητ
καὶ τὴν φιλογένειάν της ἐστηρίχθησαν οἱ πρω
τεργάται τῆς ἱδρύσεως της Σχολῆς· καὶ εἰ
τὴν Ὁμογένειαν, ἥτις καὶ σήμερον συντηρε
τὴν Θεολογικὴν Σχολήν μας, ὀφείλεται βαθ
τάτη εὐγνωμοσύνη ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν.

Φρονοῦμεν ὅτι παρέλκει καθ' ὁλοκληρίαν
ἀπαρίθμησις τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους ὅ
τως ἐκ τῆς Θεολογικῆς μας ταύτης Σχολῆς ἐ
ξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικ
Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιβίωσ
τῶν Ἐθνικοθρησκευτικῶν ἰδεωδῶν καὶ παρ
δόσεων ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ Πατρίδι ἡμῶν, τ
φιλελευθέρᾳ καὶ δημοκρατικῇ Ἀμερικῇ. Ἀρκ
νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πρόσωπον, ποὺ διαδρ
ματίζει ὁ Ἱερεὺς εἰς τὰς κοινότητάς μας. Ἀρκ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπ. Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρα

Ὅλον αὐτὸν τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐδιάβαζα εἰς ὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ ἑλληνοαμερικανικὰ περιοδικά ιας, τὰ προγράμματα καὶ τὰς σχετικὰς προετοιμασίας ιὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς εἰκοσαετηρίδος τῆς Θεολογικῆς ιας ἐν POMFRET καὶ BROOKLINE Σχολῆς. Μὰ διαάζοντάς τα, αἰσθανόμουν τὴν ψυχήν μου νὰ προσπαθῇ νὰ σπάσῃ τὰ δεσμὰ τῆς χωματένιας τοῦ κορμιοῦ μου ουλακῆς της, νὰ περάσῃ τὸν ὠκεανὸ φτερουγίζοντας βιαστικὰ καὶ νὰ εὑρεθῇ μαζὺ μὲ τὴν τόσον ἀγαπητήν της ὁμογένειαν στὸν τέτοιο πανηγυρισμόν.

Δὲν ἀπέβλεπε ἡ ψυχή μου νὰ σταθῇ καμαρωτὰ πεοήφανη στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν ἑορταστῶν στὸ πλάγι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη, ποὺ συνέλαβε κι' ἐπραγματοποίησε τὴν ἰδέα τῆς ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς αὐτῆς. Δὲν τολμάει ἡ ψυχή μου αὐτό, οὔτε καὶ πλάϊ στὸν σηιερινὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, ποὺ μὲ φροντίδες ἐπαινετὲς καὶ μὲ προσπάθειες ἀγωνιστικὲς δικές του καὶ τῶν συνεργατῶν του, τὴν πρσήγαγε στὰ τελευταῖα ἑφτὰ χρόνια της καὶ τὴν ἀνέδειξε ἔτσι ὅπως εἶναι. Τῆς ἀρκοῦσε τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ κάποια μεριὰ μέσα στὸ πλῆθος τῶν εὐγενόψυχων ὁμογενῶν μας, δειλὴ ἴσως καὶ ἀθέατος, νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ὅμορφο θέαμα τοῦ πανηγυριοῦ αὐτοῦ. Τῆς ἀρκοῦσε νὰ ἀκούῃ τὰ χαρούμενα καρδιοχτύπια τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς στὴν ξενητειά, ποὺ δὲν βάζει ὅρια στὴν πραγματοποίησι ἐνοράσεων ὑψηλοῦ περιεχομένου, ὅσες δυσκολίες καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσῃ στὴν πραγματοποίησίν τους. Αὐτὸ ἤθελε ἡ ψυχή μου καὶ αὐτὸ ἐπέτυχε στὲς ἡμέρες αὐτές. Ἄφησε καρφωμένο τὸ χωματένιο περιέχον της εἰς ἄλλα πιεστικὰ καθήκοντα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Εὐρώπης, καὶ ἦλθε καὶ ἐπανηγύρισε πλάϊ στὴν ἄφθαστη σὲ ἐπιτυχίες Ὁμογένειά μας, τὴν εἰκοσαετηρίδα τῆς Σχολῆς της, ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ χεροπιαστὰ δείγματα

νὰ ἐνθυμηθῇ τις ὅτι ὁ Ἱερεὺς θέτει τὴν σφραγῖδα τῆς πρόσωπικότητός του ἐπὶ τῆς κοινότητος. Ἀρκεῖ νὰ μὴ λησμονῇ τις ὅτι ὁ Ἱερεὺς εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ θὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς νέους καὶ τὰς νεάνιδας, ποὺ θὰ κινητοποιήσῃ τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα καὶ θὰ εἶναι ὁ πιστὸς της σύμβουλος καὶ πρόθυμος συμπαραστάτης, ποὺ θὰ ἐξεύρῃ καὶ θὰ καταρτίσῃ τοὺς Κατηχητὰς καὶ τὰς Κατηχητρίας εἰς τὸ σπουδαιότατον ἔργον τῆς καλλιεργείας τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τῆς νεότητος, ποὺ θὰ ὑποβοηθήσῃ κατὰ πάντα τρόπον τὸ ἔργον τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι πράγματι ἀξίζει νὰ γίνεται κάθε θυσία ὑπὲρ τοῦ ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον μορφώνει καὶ διαπαιδαγωγεῖ τὸν καλὸν καὶ ἄξιον τῆς Ἱερᾶς ἀποστολῆς του ἱερέα, ὅτι πράγματι εἶναι σοβαρωτάτη, σημαντικωτάτη, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἱερὰ καὶ ἁγία ἡ ἀποστολὴ τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολή μας ὅπως κάθε ἄλλο παρόμοιον πνευματικὸν ἵδρυμα ἔχει τὴν γέννησιν καὶ τὴν αὔξησίν του. Κάθε γέννησις συνοδεύεται ἀπὸ πόνους καὶ ὠδῖνας. Δὲν ὑπῆρξεν εἰς τοῦτο ἐξαίρεσις ἡ Θεολογικὴ Σχολή μας. Ὅλοι γνωρίζουν τὰς τεραστίας δυσκολίας, ποὺ συνήντησε κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν της. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς της. Ἐχρειάζετο πίστις ἀκλόνητος εἰς τὸν Ἅγιον καὶ ἱερὸν προορισμὸν τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ στερεωθῇ καὶ ὀρθοποδήσῃ ἡ Σχολή. Χάριτι θείᾳ παρελθὸν ἀποτελοῦν ὅλαι αἱ θυσίαι, οἱ πόνοι, οἱ ἱδρῶτες, αἱ δυσκολίαι, ποὺ συνώδευσαν τὴν ἵδρυσιν, τὴν στερέωσιν, τὰ πρῶτα βήματα τῆς Σχολῆς. Ὅλοι οἱ διευθύναντες καὶ διδάξαντες εἰς αὐτὴν εἶναι ἄξιοι τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμογενείας. Διότι ἔδωσαν κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν τους, τὸν ἐσωτερικόν τους ἄνθρωπον. Διότι αἱ σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις των εἶναι ἐκεῖναι, ποὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν, κατ' ἀρχάς, τὴν στερέωσιν ἐν συνεχείᾳ καὶ τὴν αὔξησιν καὶ πρόοδον τοῦ πρώτου πνευματικοῦ ἱδρύματός μας. Ἄλλοι ἐκοπίασαν, κατὰ τοὺς πανάληθεστάτους λόγους τοῦ Σωτῆρος, καὶ εἰς τὸν κόπον αὐτῶν ἡμεῖς εἰσεληλύθαμεν.

Ἡ συμπλήρωσις μιᾶς εἰκοσαετίας εὑρίσκει τὴν Σχολὴν ὁλοκληρωμένην. Τοὐλάχιστον ἀπὸ ἀπόψεως τῆς δεούσης ἀναπτύξεως τοῦ κύκλου τῆς φοιτήσεως τῶν τροφίμων της. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀπονομῆς τίτλων ἐπιστημονικῆς διακρίσεως εἰς τοὺς ἀποφοίτους της. Ὅ,τι πρόκειται νὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀφορᾷ τὴν περισσοτέραν ἐμβάθυνσιν τοῦ περιεχομένου τῶν γνώσεων, μὲ τὰς ὁποίας ἐφοδιάζει τοὺς τροφίμους της. Καὶ τὴν αὔξησιν καὶ προσθήκην τῶν σχολῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι θὰ δικαιολογήσουν τὴν μετονομασίαν της εἰς Ἑλληνικὸν Ὀρθόδοξον Πανεπιστήμιον.

τῆς ἀλήθειας, ὅτι εἰς τὰς ἐνοράσεις της ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν ἀναγνωρίζει ὅρια καὶ δυσκολίες.

Ἀπὸ τὸ τίποτε ἄρχισε ἡ Θεολογική μας Σχολὴ καὶ σήμερα, σὲ 20 μόνο χρόνια, προκαλεῖ τὰ βλέμματα καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ κάθε εὐσυνείδητου καὶ προοδευτικοῦ, τόσον μὲ τὰ ἄφθαστα ἀποτελέσματά της στὰ λίγα αὐτὰ χρόνια, ὅσον καὶ δία τὴν περίβλεπτον θέσιν στὴν ὁποίαν εἶνε φθασμένη. Ἀπὸ τὸ τίποτε ἄρχισε· μὰ ἦταν τυχερὴ ποὺ ἔξη χρόνια πρὶν ἱδρυθῇ αὐτή, ὁ Καλλίμαχος, ἕνας δυνατόψυχος μαχητὴς κληρικός μας, χρησιμοποιῶντας τὲς στῆλες τῆς μιᾶς ἀπὸ τὲς δύο ἡμερήσιες Ἐφημερίδες Νέας Ὑόρκης, τῆς ὁποίας ἦταν πολὺ ἐπάξια ἀρχισυντάκτης, κατώρθωσε μὲ τὴν θαυματουργικὴ πέννα του νὰ συναχθῇ ἕνα ποσὸν ἀπὸ $35.000. Μ' αὐτὰ ἀγοράσθηκε τὸ πολὺ ὅμορφο κτῆμα στὸ POMFRET ποὺ ἔμεινε στὴν διάθεσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ γιὰ ὅποιον ἐθνικοθρησκευτικὸν σκοπὸν θὰ ἐχρειάζετο.

Πέντε χρόνια διανοητικὴ ἐγκυμοσύνη τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ σύλληψι ὁραματισμῶν στὴν φτωχοαρχιεπισκοπήν μας στὴν Ἀστόρια, κι' ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς ἐν Ἀμερικῇ. Μπορεῖ νὰ ἦταν μιὰ φιλοδοξία μας αὐτό· μὰ ἔβγαινε ἀπὸ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Ὅταν ἐφέρναμε νέους Κληρικοὺς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἔστω Θεολόγους, ἀπὸ κάθε δέκα ἀπ' αὐτοὺς οἱ ὀκτὼ ἦσαν ἐξησφαλισμένη ἀποτυχία. Δὲν μποροῦσαν νὰ ἰδοῦν τὰ προβλήματά μας στὴν ξενητειά. Ὑπηρετῶντας στὴν Ἀμερικὴ εἶχαν ἀφήσει τὴ σκέψι τους στὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ εὕρισκαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ὅλα ξυνά. Εἶχαν ἀπροσάρμοστον διανοητικότητα πρὸ παντὸς μὲ τὲς νέες γενεές μας.

Ἕνας χρόνος, ὁ τελευταῖος ἀπὸ τὰ πέντε χρόνια 1932—1937, μᾶς χρειάσθηκε διὰ νὰ σφυγμομετρήσουμε τὴν Ὁμογένειαν ὡς πρὸς τὴν γνώμην της πρὸς ἵδρυσιν Σχολῆς. Ἐρρίχθηκε ἡ ἰδέα καὶ ἄρχισε νὰ κυκλοφορῇ. Ἡ ἀντίδρασις παρουσιάστηκε φοβερή, ἀδυσώπητος, ἴσως ἀπὸ ἀγαθὴ πρόθεσι, μὴν τύχη καὶ ἀρχίσουμε κάτι καὶ δὲν θὰ εἰμποροῦμε νὰ τὸ βγάλουμε πέρα, ἢ μὴ μᾶς ἐξαντλῇ ὅλες τὶς οἰκονομικές μας δυνάμεις· γι' αὐτὸ τὴν ὠνόμασαν καὶ WHITE ELEPHANT. Μπορεῖ καὶ ἀπὸ ὑποτίμησιν σφαλερὴ τῆς ψυχικῆς δυνάμεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐνστίκτου μεγαλουργίας ἐκ τοῦ μηδενός, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὴ φυλή μας στοὺς αἰῶνες τοῦ βίου της.

Πολὺ ὁμογενεῖς ἔγιναν κράχτες τῆς ἰδέας αὐτῆς, Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. Μὰ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἀναφέρω ὅλων τὰ ὀνόματα· αἰσθάνομαι ὅμως πολὺ πιεστικὴν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναγράψω τουλάχιστον τὸ πολὺ τιμημένον ὄνομα τοῦ ἐξόχου κληρικοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου Εὐθυμίου, ποὺ ἦτο ἀπύλωτο στόμα καὶ δὲν σταματοῦσε νὰ διαδίδῃ τὴν ἰδέαν, ἐξαίροντας τὴν ἀνάγκην νὰ ἔχωμε Σχολὴν διὰ τοὺς μέλλοντας Κληρικούς μας. Τοῦ εἶχε γίνει μονομανία νὰ κουβεντιάζῃ γι' αὐτὸ συνεχῶς. Ὡς Προϊστάμενος δὲ τῆς Κοινότητος Βοστώνης ἔπειτα, ἦτο ἐπὶ ὀκτὼ χρόνια δωρεὰν καθηγητής της, πληρώνοντας στὴν ἀρχὴ καὶ τὰ εἰσιτήρια τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τὸν πηγαινοερχομό του. Ἐγὼ δὲ αὐτοκολακευόμενος ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπρόβαλα τοὺς τίτλους μου νὰ γίνω θεμελιωτὴς τῆς Σχολῆς ὡς Διευθυντής της. Ἔτσι ἐμάζευσα τὰ σύνεργά μου διὰ τὸ θεμέλιωμα μιᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς στὴν Ἀμερικήν, ποὺ νὰ δώσῃ καινούργιον Κλῆρον, ἀγνὸν ἀπὸ τὰ ἀγνὰ ἀμερικανογεννημένα ἑλληνόπουλα. Νὰ πάρουν αὐτὰ ὡς ἱερεῖς στὰ χέρια των τὲς ἐπερχόμενες γενεές μ καὶ νὰ τὲς καλοποιμένουν στὰ λειβάδια τῆς Ἑλληνο θοδοξίας.

Μὲ ἐλάχιστα μέσα ἀλλὰ μὲ πολλὴν πίστιν στὴν ἀξί τοῦ ἐγχειρήματος, ἄνοιξε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 19 τὲς ἀγκάλες της ἡ στοργική μας Σχολὴ μὲ 14 μαθητ καὶ τρεῖς καθηγητάς· ὁ ἕνας ἦταν ὁ Διευθυντής, π ἐγκατέλειψε τὴν θέσιν τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀ χιεπισκοπῆς καὶ ἐπῆγε γιὰ καλὰ στὴν ἐρημία τοῦ CO NECTICUT γι' αὐτὸν τὸν σκοπόν. Εὐλογημένες ἀπ τὸν Θεὸν νὰ εἶναι οἱ καρδιὲς τῶν πρώτων ἐκείνων 1 φοιτητῶν ποὺ ἀπέμειναν ἀπὸ τοὺς 14 ἐγγραφέντας. Θεὸς νὰ φωτίζῃ τὸν νοῦν των εἰς τὸ ἱερατικὸν ὑπούργημα εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον ζηλευτὰ ἀφιερωμένοι μετὰ 5 ἐτῶν φοίτησιν. Εἶναι πολὺ γνωστὰ τὰ ὀνόματ τῶν 12 αὐτῶν ἀπὸ τὴν θαυμαστὴν μεχρι τοῦδε ἱερατικὴ σταδιοδρομίαν των. Πρώτης τάξεως κληρικοί. Κάποτ τὰ ὀνόματά των πρέπει νὰ γραφτοῦν εἰς ἀναμνηστικὴ πλάκα σὲ περηφανὲς μέρος τῆς σημερινῆς Σχολῆς. Ἔ δειξαν μεγάλην αὐταπάρνησιν. Ἦταν διάφορο πρᾶγμ γιὰ τοὺς κατοπινοὺς φοιτητές, γιατὶ μετὰ ἕνα χρόν ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὴν Ὁμογένεια ἡ Σχολὴ καὶ ἐνεγρά φησαν τὸ δεύτερον ἔτος ἄλλοι 20 φοιτηταὶ κι' ἐπῆρ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἐργασία τοῦ σχολείου. Μὰ οἱ πρῶτο 12 ἐπῆγαν στὸ POMFRET σὰν νὰ ἐπήγαιναν κάπου στὴ Ἀφρικὴν ὡς MISSIONARIES. Ἂς ἐπιτραπῇ στὴν πα τρικὴν καρδιά μου νὰ μεταχειρισθῇ τὸν χαρακτηρισμὸ ὅτι ἐδέχθηκαν νὰ γίνουν πειραματόζωα.

Οὔτε ἐκεῖνος, ποὺ συνέλαβε τὸ σχέδιο τῆς ἱδρύσεω της, οὔτε ἐγώ, ποὺ ἀνέλαβα ἀπόλυτα ὑπευθύνως νὰ τὴ διευθύνω, ἐγνωρίζαμεν ποῖον τρόπον παιδαγωγικῆς θὰ ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθοῦμε. Ἐπήραμε ὑλικὸν ἀνθρώπινον, ποὺ τὴν ἀμερικανοελληνικὴ διανοητικότητά του δὲν τὴν ἐγνωρίζαμεν καλά—καλά, οὔτε εἴχαμε ξανακάμει εἰς τὴν Ἀμερικὴ κανένα τέτοιο πείραμα προτήτερα. Ἐγὼ στηρίχθηκα στὴν ἑπταετὴ πεῖρα ποὺ εἶχα πάρει πρὶν ὡς ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς στὰς Ἀθήνας καὶ στὴν κλεισμένην σὲ Κολλέγιον φοίτησίν μου στὸ OXFORD καὶ στὰ σχολεῖα τοῦ SAN FRANCISCO καὶ τοῦ BOSTON, ποὺ εἶχα ἱδρύσει ὡς Ἐφημέριος. Ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ἐστηρίχθηκε περισσότερο στὸν ἐπίμονον, ὑπομονετικόν, μὰ πλειὰ σωστὰ στὸν πεισματάρικον χαρακτῆρα μου.

Στὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους, Ἰούνιον 1938, ἔγιναν αἱ ἐξετάσεις. Δὲν ἦταν ὅμως σχολικὲς ἐξετάσεις στὰ μαθήματα αὐτές. Ἦταν ἐπίδειξις τοῦ τὶ θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ στὴ Σχολή. Ἦταν πανηγυρισμὸς εὐγενῶν ἐλπίδων. Κόσμος καὶ κοσμάκης ἦλθε καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν χῶρον τῆς Σχολῆς. Ζωντανὴ ἐπίδειξις ἑνὸς ἀναμφισβητήτου θαύματος καὶ κατανυκτικὴ λιτανεία τῆς ἐκκλησιαστικοφυλετικῆς μας ψυχῆς. Στὴν λιτανεία αὐτή, πλάγια στὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἐβάδιζε κατασυγκινημένη καὶ ἡ δική μου ψυχή, ὡς Διευθυντοῦ ἀλλὰ καὶ ὡς βοηθοῦ Ἐπισκόπου γιατὶ πρὸ ἑνὸς μηνὸς εἶχα χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος Βοστώνης. Μὰ συνάμα ἐγέμισε καὶ ἡ καρδιὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀπὸ βεβαιότητα ὅτι ἡ Σχολὴ μέσα σ' ἐννιὰ μῆνες ἐπῆρε τοὐλάχιστον ἕνα πολὺ καλὸν δρόμον καὶ ἐξησφαλισμένον σεβασμόν.

Μὲ τὴν ἴδιαν ὁρμὴν καὶ θετικώτερα προώδευσεν ἡ Σχολὴ στὸ Β.' ἔτος της, οἱ ἐνθουσιασμοὶ ἔπερναν ἀρκετὸ χῶρο στὲς καρδιὲς τῶν ὁμογενῶν καὶ ἡ οἰκονομικ

ίσχυσις, ποὺ ἄρχισαν νὰ τῆς χαρίζουν οὐσιαστικώτερα, ωκε τὰ μέσα κι' ἐδιωρίσθηκαν ἄλλοι δύο Καθηγηταὶ ' ἐγίναμε πέντε.

Μὰ πάλιν ἀντιμετωπίζαμε ἀκατάπαυστα στὸν ὕπνο χὶ στὸν ξύπνο μας τὸ ἑξῆς ἐρώτημα δοσμένο ἀπὸ τὴν υνείδησί μας: Τί εἴδους Σχολὴ ἐκάναμε καὶ ἔχομε; ροκαταρτικὴ λέγαμε, δύο ἐτῶν σπουδὲς γιὰ καταρσμὸν τῶν φοιτητῶν της στὴν ἑλληνικὴν γλῶσσα καὶ τὲς ἀρχὲς τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Προορισμός ὧν ἦταν νὰ πηγαίνουν κατόπιν στὸ Πανεπιστήμιον 'Αηνῶν νὰ σπουδάζουν τέσσερα χρόνια ἐκεῖ Θεολογίαν. ιὰ ἔτσι δὲν ἦταν αὐτὴ σχολὴ δική μας. Δὲν ξέρω ἐὰν ὰ ἄξιζε τὸν κόπον νὰ ἐξοδεύωνται χρήματα γιὰ συνήρησί της. Οὔτε καὶ Σχολὴ καλὰ—καλὰ δὲν ἦταν. Τὰ αιδιὰ αὐτά, φεύγοντας μετὰ δύο χρόνια ἀπὸ τὰ χέρια ας καὶ ἀπὸ τὸ ἐνθουσιαστικὸν περιβάλλον, ποὺ δηιουργοῦσε γύρω τους ἡ στοργὴ τῆς ὁμογένειάς μας, ηγαίνοντας στὴν 'Αθήνα γιὰ τέσσερα χρόνια σπουδές, ὰ ἔχαναν ἐκεῖ ἀσφαλῶς τὸν ἐνθουσιασμόν των μέσα τὸν Καιάδα τῶν ἀτροφικῶν καὶ σακάτικων αἰσθημάων καὶ θὰ διέκοπταν κάθε σύνδεσμον μὲ τὸ ἵδρυμα αὐό, ποὺ τὸ ὠνόμαζαν πρὶν σχολήν των, μακριὰ ἀπὸ κάθε ποὺ ἐπεδιώκαμε.

'Αγωνία σκέψεως μᾶς προκαλοῦσε τὸ ἐρώτημα: θὰ ξακολουθοῦσαν τὰ παιδιὰ αὐτὰ καὶ μάλιστα στὴν πλειὸ τικίνδυνη ἡλικίαν των νὰ μείνουν στὶς ἐκκλησιαστικὲς αὶ ἠθικὲς ἀρχές, ποὺ μὲ κόπους πολλοὺς ἐκαρφώναμε τὴν σκέψη τους καὶ στὴν συνείδησί τους ὁλημερίς; ἢ ὰ μεταβάλλοντο ἐντὸς ἑξαμηνίας εἰς θαμώνας τοῦ καενείου «Γαμβέτας» ἀπέναντι στὸ Πανεπιστήμιον, ποὺ στραγγάλιζε τὰ ⅔ τῶν φοιτητῶν του μὲ τὸ τάβλι, τὴν ρέφα, τὸ τσιγαράκι καὶ τὸν τούρκικον βαρὺν γλυκύ;

"Ελεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας: «Οὐδὲν κακὸν μιγὲς καλοῦ», μὰ δὲν ἐτόλμησαν ποτὲ νὰ εἰποῦν, ὅτι να πολὺ μεγάλο κακὸ φέρνει ἕνὰ πολὺ μεγάλο καλό. ὐτὸ ὅμως συνέβη μὲ τὴν Σχολή μας μόλις ἐτελείωσαν ὰ δύο χρόνια της. Ἡ φοβερὴ συμφορὰ τοῦ κόσμου μὲ ὸν παγκόσμιον πόλεμον, μᾶς ἔλυσε τὸ πρόβλημα. Δὲν ὰ εἰμποροῦσαν πλειὰ τὰ παιδιά μας νὰ πᾶνε στὴν 'Αθήα νὰ σπουδάσουν κι' ἔτσι ἔπρεπε στὴν Προπαρασκευαικὴν Σχολὴν τοῦ POMFRET νὰ προσθέταμε χρόνια πουδῶν ἕως νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ ὠκεανὸς καὶ ἡ 'Ελλάς. Ἕνα ἔτος ἀκόμη καὶ φθάνει, ἐλέγαμε, ἴσως καὶ δύο πολύ. Μὰ ἡ διετὴς φοίτησις ἔγινε τριετής, τεραετής, ενταετὴς γιατὶ ὁ πόλεμος ἐβάσταξε μέχρι τὸ τέλος

Κάθε χρόνον ἀλλαγὴ μαθημάτων, προγράμματος, καὶ ρῆς τῆς Σχολῆς, μὲ πολλὲς τάξεις καὶ πολλοὺς φοιτηας. 'Αλλὰ αὐτὸ δὲν ἦταν εὔκολο πρᾶγμα. "Επρεπε νὰ ακολουθοῦν καὶ νὰ πολλαπλασιασθοῦν τὰ πειράματά ας στὸ LABORATORY τοῦ μυαλοῦ μας καὶ δὲν συνέκινε αὐτὸ πάντοτε ἐπιτυχῶς. Εἴχαμε νὰ κάνουμε μὲ δρες πλειὰ ποὺ ἐμπῆκαν στὴ Σχολὴ 19—20 ἐτῶν καὶ εγάλωσαν σ' αὐτήν, ἔγιναν 24—25 ἐτῶν παλληκάρια. ἔβγαζαν πέρα κάπως οἱ πολλὲς ἀγρύπνιες μου· ἀπὸ 4 τὸ πρωῒ στὸ πόδι. Μὰ δόξα τῷ Θεῷ ἡ Σχολὴ ἐγέτο μία χαριτωμένη μελισσοκυψέλη. Στὶς διακοπὲς Χριουγέννων, Πάσχα καὶ καλοκαιριοῦ, σκορποῦσαν τὰ —90 παιδιά της σ' ὅλην τὴν 'Αμερικήν, παρουσιάζοντο ὲς Κοινότητες των μὲ τὴν σεμνοτάτην μαύρην φορεάν των ἢ μὲ τὸ ράσο τους στοὺς Ναούς των κι' ἔψαλαν, ἐκήρυτταν ἑλληνιστὶ καὶ προκαλοῦσαν ρίγη συγνήσεως.

Μὰ καὶ αὐτὸ δὲν μᾶς ἱκανοποιοῦσε. 'Εμεῖς ἐγνωρίζαμε ἕνα λυπηρὸ μυστικό, ὅτι στὴν Σχολὴν δὲν ἐγένετο τόση ἐκπαιδευτικὴ δουλειὰ ὅση ἠθέλαμεν ἐμεῖς νὰ γίνεται. 'Αντιμετωπίζαμε ἕνα ἐμπόδιον πολὺ μεγάλο. Ἡ 'Αμερικανικὴ Κυβέρνησις, μὲ πολλὴν ἀνάγκην γιὰ στρατιῶτες καὶ γιὰ τροφές, μᾶς εἶπε καθαρά: "Αν θέλετε Σχολὴ πρέπει νὰ γίνετε αὐτάρκεις εἰς τροφές, ἀλλοιῶς κλεῖστε τὴν Σχολὴν καὶ νὰ ἔλθουν οἱ φοιτηταὶ στὸ στρατό, ἕως νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος. Δὲν ἦταν πολὺ εὔκολη ἡ ἐκλογή μας· "Αν ἐκλειοῦσε τότε ἡ Σχολὴ ἔστω καὶ προσωρινὰ δὲν ξέρω ἐὰν θὰ ξανάνοιγε. Κατεφύγαμε λοιπὸν στὴν παραγωγὴ τῆς τροφοδοσίας μας. Σὲ πέντε μῆνες ἀπεκτήσαμεν 9 ἀγελάδες, 500 κότες καὶ κοτόπουλα, 40 χοίρους καὶ καλλιεργήσαμε μὲ λαχανικὰ 4 ἔκρες κῆπο. Κάρβουνα γιὰ τὲς φωτιὲς πολὺ λιγωστὰ μᾶς ἔδιναν. Μὰ ἦταν πεσμένα 1500 δένδρα στὸ κτῆμα μας, ξερριζωμένα ἀπὸ τὸ HURRICANE τοῦ 1938. "Ετσι οἱ φοιτηταί μας, ποὺ ἔγιναν γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι, διέθεταν καὶ χρόνον πολύτιμον γιὰ ὑλοτομίαν καὶ ὅ,τι ἄλλο ἐχρειάζετο ἡ Σχολή. "Ηταν μεγάλος μπελᾶς νὰ ἀφήνουμε ὧρες μαθημάτων διὰ χειρωνακτικὲς δουλειές, μὰ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ ἀλλοιῶς. Ἡ παραγωγικὴ αὐτὴ ἐργασία μας ἔδωσε εἰς τοὺς φοιτητὰς αὐτενέργειαν, αὐτοπεποίθησιν ἐνεργητικότητα, ξύπνημα ἀπὸ τὶς 4.30—5 τὸ πρωῒ γιὰ δουλειὰ καὶ ἔγιναν ἄνθρωποι, ποὺ ἀδίστακτα θὰ τοὺς ἐμπιστευόμαστε καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διαποίμανσιν τῆς 'Ομογένειάς μας. «Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ»· ἔτσι ἐλύθηκε καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἱκανοποιητικά, ἔστω καὶ εἰς βάρος τῶν θεωρητικῶν σπουδῶν λίγο.

* * *

'Εδῶ τελειώνει τὸ πρῶτον στάδιον τῆς Σχολῆς. Τὸ δεύτερον ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν 12 πρώτων φοιτητῶν της. 'Ενυμφεύθηκαν ὅλοι σχεδὸν στοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ πέμπτου ἔτους τῶν σπουδῶν των· (ἤμουν φοβερὰ ἐναντίον τῆς ἀγαμίας τῶν κληρικῶν). Μετὰ τὰς διπλωματικὰς ἐξετάσεις των ἐχειροτονήθησαν, ἄλλοι διάκονοι καὶ ἄλλοι 'Ιερεῖς, κι' ἐπέτυχαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ ἐπεβλήθησαν ἀμέσως. Ἡ Σχολή μας μὲ τὰς ἐπιμόνους καθημερινάς, πρωῒ καὶ βράδυ, 'Ι. 'Ακολουθίας στὸν Ναόν της, τοὺς εἶχε δώσει ἀνεκτίμητον λειτουργικὴν πεῖραν καὶ ἱκανότητα.

Τὰ βλέμματα τῶν 'Ομογενῶν μας σὰν ἐρευνητικοὶ προβολεῖς συγκεντρώθηκαν ἐπάνω στοὺς πρώτους αὐτοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς μας. Ἡ ἔρευνά των ἦταν σωτήριος. 'Απὸ στόμα σὲ στόμα, μόνο λόγια ἐπαινετικώτα ἄκουες γι' αὐτούς. "Εγιναν σωτῆρες τῆς Σχολῆς των. Σ'αὐτὸ συνέβαλε ὄχι λίγο καὶ τὸ ὅτι ἡ θαυμασία χορῳδία τῆς Σχολῆς ἐπήγαινε κάθε Κυριακὴ ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς Κοινότητας, ἔψαλλε στοὺς ναούς των, τραγουδοῦσε ἐθνικὰ τραγούδια καὶ τὰ μέλη της ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν νεολαίαν μας ἢ τὰς οἰκογενείας των. 'Αποτέλεσμα ἦτο νὰ ἐνθουσιάζωνται οἱ νέοι μας νὰ ἐγγράφωνται ὅλο καὶ περισσότεροι κάθε χρόνο καὶ νὰ ἔρχεται περισσοτέρα οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπὸ τοὺς καλοβαστούμενους. Συγχρόνως καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀπηρτίσθη σιγὰ—σιγὰ ἀπὸ λαμπροὺς ὁμογενεῖς Βοστώνης, WORCESTER, HARTFORD καὶ ἄλλων μερῶν.

Μᾶς βρῆκε ὅμως μιὰ πολὺ μεγάλη κακοτυχιά. Εἶχα χτίσει μιὰ πολὺ ὡραίαν βιβλιοθήκην καὶ σὰν μυρμῆγκι τοὺς σπόρους του, ἐμάζευα βιβλία. "Εφθασα περίπου τὶς δύο χιλιάδες. Τὸ Νοέμβριον τοῦ 1945 ἔπιασε πυρκαγιὰ ἡ βιβλιοθήκη καὶ ἐκάηκε ἕως τὰ θεμέλια. Πολὺ

ὀλίγα βιβλία ἐσώθηκαν γιατὶ ἦταν μικρὸ VACCATION τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἔλειπαν ὅλοι σχεδὸν οἱ φοιτηταί. Πάει καὶ αὐτό. Ξαναρχίσαμε νὰ μαζεύουμε βιβλία καὶ νὰ ξοδεύουμε ἀπὸ τὶς μικροοικονομίες μας.

Ἀλλὰ ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ ξανοιχθοῦμε περισσότερον. Ἐτελείωσε ὁ πόλεμος καὶ μὲ ἔστειλεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ τὸ Συμβούλιον στὴν Ἑλλάδα νὰ φέρω καὶ ἀπὸ ἐκεῖ φοιτητὰς διὰ τὴν Σχολήν, δείχνοντας τὴν συμπάθειάν μας γιὰ τὰ παιδιά της, ποὺ εἶχαν κακοπαθήσει στὴν κατοχήν. Ἔφερα 28.

Τότε ἐμεγάλωσε ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν περισσότερον ἀπὸ ὅσον μποροῦσε νὰ χωρέσῃ ἡ Σχολὴ στὸ ἀγαπητό μας POMFRET, κι' ἔγινε σοβαρὰ σκέψις νὰ ἀλλάξουμε τοποθεσίαν καὶ κτίρια. Στὸ τέλος τοῦ 1956 οἱ Βοστωναῖοι Σύμβουλοι τῆς Σχολῆς, πρὸ παντὸς ὁ κ. Α. Πάπας, μὲ τοὺς τρεῖς κληρικοὺς καθηγητάς της, εὑρῆκαν, ὅταν ἤμουν ἐγὼ στὴν Ἑλλάδα, τὸ θαυμάσιον κτῆμα στὸ BROOKLINE, ποὺ εἶναι τώρα ἡ Σχολή. Μὲ τὴν συνέργειαν τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου ἀγοράσθηκε τὸ κτῆμα. Ὅταν ἐπέστρεψα τὰ βρῆκα ὅλα ἕτοιμα καὶ μετὰ ἕν ἔτος τὸ κτῆμα τοῦ POMFRET, ποὺ τὸ εἴχαμε ἀγοράσει 32 χιλιάδες δολλάρια τὸ ἐπουλήσαμε 50 καὶ ἐπήραμε ἀπὸ τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν γιὰ τὴν πυρκαγιὰ ἄλλες 10 χιλιάδες.

Μὰ εἴχαμε τότε ἐξοικονομήσει καὶ ἕνα καλὸ ἀποθεματικόν. Τὸ ὑπόλοιπον γιὰ τὶς 180 χιλιάδες τῆς ἀγορᾶς τοῦ νέου κτήματος τὸ ἔδωκαν μὲ ἔρανο οἱ Βοστωναῖοι. Ἔτσι ἐγκατεσταθήκαμε στὸν νέον κτῆμα. Δὲν ἦταν τόσον ὅμως μεγάλο καὶ τρανὸ μὲ καινούργια κτίρια, βιβλιοθήκην πλούσιαν καὶ τόσα ἄλλα πράγματα ὅπως εἶναι σήμερα· τὰ περισσότερα ἔγιναν μετὰ τὴν μετάθεσίν μου εἰς Εὐρώπην μὲ τὸ σωτήριον προπαντὸς δεκαδολλάριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ μὲ περισσότερες δωρεές. Αὐτὰ ὅλα ὅμως ποὺ ἔγιναν καὶ γίνονται ἀπὸ τότε, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1949, πρέπει νὰ τὰ γράψουν ἄλλοι· οὔτε δική μου δουλειὰ εἶνε αὐτὴ οὔτε καὶ τὰ καλοξεύρω. Γνωρίζω μόνον ὅτι εἶναι ἄξιος θαυμασμοῦ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ, οἱ συνεργάται του βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, ποὺ διετέλεσαν ἀνακαινισταὶ τῆς Σχολῆς καὶ διευθυνταί της, τὰ ἐντιμ. μέλη τοῦ Διοικητικοῦ της Συμβουλίου, τὰ διάφορα Σωματεῖα μας, ποὺ ἐβοήθησαν γενναῖα οἰκονομικῶς καὶ ἐν γένει ἡ ὅλη ὁμογένειά μας ἐν Ἀμερικῇ, ποὺ συντηρεῖ τὴν Σχολὴν ἀξιοπρεπέστατα καὶ μὲ λαμπρὸν καθηγητικὸν προσωπικὸν σήμερα, ὑπὸ τὴν ἱκανὴν διεύθυνσιν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαίας, εὐπαιδευτάτου Θεολόγου κ. Ἀθηναγόρου.

Τώρα ἡ Σχολὴ προβάλλει τὶς περγαμηνές της μὲ τὸ δίκιο της καὶ ἀπαιτεῖ τὸν πρὸς αὐτὴν σεβασμὸν ὅλων. Ἔδωκε σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ διάστημα τῆς ζωῆς τῆς, πάνω—κάτω, 150 ἱερεῖς Ἕλληνας, Ἀμερικανογεννημένους τοὺς περισσότερους, Ὀρθοδόξους στὴν πίστιν, τὴν συνείδησιν καὶ τὸ φρόνημα. Δὲν θὰ παραλείψω ὅμως νὰ τὸ φωνάξω τώρα, ποὺ μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία καὶ νὰ τὸ διακηρύξω, ὅτι ὁ πόλεμος ἔσωσεν τὴν Σχολὴν αὐτήν. Ἀπὸ προπαρασκευαστικὴν τὴν ἔκαμε πλήρη Θεολογικὴν Σχολὴν ἰσότιμον μὲ κάθε ἄλλην Θεολογικὴν Σχολὴν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλοῦ, τόσον γιὰ τὲς σπουδὲς ὅσον καὶ γιὰ τὴν ἀξίαν τοῦ διπλώματος ποὺ δίδει. Τὴν ἔκαμεν ὅμως ἀσυγκρίτως ἀνωτέραν ἀπὸ τὰς δύο ἐν Ἑλλάδι Θεολογικὰς Σχολὰς κατὰ τὸ ὅτι, αὐτὴ ἐξυπηρετεῖ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰλικρινέστατα καὶ ἐπωφελέστερα. Τὸ μεγάλο προσόν της εἶναι ὄχι τὸ ὅτι βγάζει Θεολόγους καλούς, αὐτὸ ἐγὼ δὲν τὸ λογαριάζω καὶ πολὺ καὶ ὀλίγο τὸ ἐκτιμῶ. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι στὴ σημερινὴ ἐποχὴ ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἔχει πολὺ περισσότερη ἀνάγκη ψυχικῶς μορφωμένων κληρικῶν παρὰ διανοητικῶς ἀνεπτυγμένων Θεολόγων. Γι' αὐτὸ στὰ μάτια μου εἶναι πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ ἄλλες θεολογικές μας Σχολὲς ἡ ἐν BROOKLINE δική μας διότι δίνει στελέχη στὴν Ἐκκλησία, δίνει ἱερεῖς. Τὶ νὰ τοὺς κάμουμε ἕνα σωρὸ λαϊκοὺς Θεολόγους ὅταν ἡ ὅλη Ἐκκλησία στερεῖται ἀκόμη παπάδες γιὰ τὰ ἀκρητικὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ δὲν ἔχει ἀρκετὰ καλοὺς παπάδες μὲ κληρικὴ συνείδησι ἀκόμη στὰς μεγαλουπόλεις; Ἐφαρμόζεται ἡ παροιμία «ἐμεῖς ψωμὶ δὲν ἔχουμε καὶ οἱ σκύλοι σέρνουν πῆττες».

Ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς χειροτονοῦνται 85—90 τοῖς ἑκατό, ἐνῶ ἀπὸ τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς Ἀθηνῶν Θεσσαλονίκης χειροτονοῦνται μόνο 10 τοῖς ἑκατόν, καὶ πιθανώτατα οἱ μισοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν χειροτονημένοι ἀπὸ Μοναστήρια πρὶν μποῦν στὸ Πανεπιστήμιον. Εἶναι κρίμα ποὺ τὸ κακόμοιρο Δημόσιο Ταμεῖον τῆς Ἑλλάδος διατηρεῖ δύο Θεολογικὰς Σχολὰς γιὰ νὰ βγάζουν ἀέρα φρέσκον νὰ δροσίζεται θεολογικὰ ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία μας καὶ νὰ γκρινιάζουν ἔπειτα ὅλοι, λαϊκοὶ καὶ κληρικοί, γιὰ τὴν λειψανδρίαν της ἢ στασιμότητά της. Τὸ ἴδιο θὰ ἐπάθαινε καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἂν ἡ Σχολή της ἔμενε Προπαρασκευαστικὴ δύο ἐτῶν καὶ κατόπιν ἐπήγαιναν τὰ Ἑλληνοαμερικανόπουλά της νὰ γίνουν Θεολόγοι στὴν Ἑλλάδα.

Ἔχω ἀκούσει ὅμως τὸ ἀνόητον ἐπιχείρημα ὅτι πηγαίνοντας στὴν Ἑλλάδα θὰ ἐγίνοντο ἐπιστημονικώτεροι Θεολόγοι. Ἴσως δὲν θὰ ἦταν πολὺ εὐπρεπὲς νὰ τὸ ἀμφισβητήσω χωρὶς νὰ εἰμπορῇ νὰ γίνῃ ἡ σύγκρισις· ἀλλὰ δὲν μοῦ εἶναι καὶ εὔκολον νὰ πείσθῶ ἔστω καὶ γιὰ 15 τοῖς ἑκατὸ ὅτι βγαίνουν οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν των σπουδαῖοι ἐπιστήμονες. Ἐξ' ὅσων γνωρίζω, οἱ ἄλλοι 85 τοῖς ἑκατὸν τῶν διπλωματούχων των ἐκτείνουν τὴν φιλοδοξίαν τους εἰς τὸ νὰ πάρουν τὸ διπλωματάκι διὰ νὰ διορισθοῦν καθηγηταὶ στὰ Γυμάσια, ὅλοι λαϊκοί, σὰν νὰ μὴν ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι καὶ ἱερεῖς συγχρόνως· ὅσον δὲ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ των καταρτισμοῦ στὰς κωμοπόλεις ὅπου ὑπηρετοῦν οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι, ἢ εἰς στρατιωτικὰ κέντρα ὅπου ὑπηρετοῦν Κληρικοὶ Θεολόγοι, ὡς στρατιωτικοὶ Ἱερεῖς, θὰ ἦτο ἀστεῖον καὶ νὰ διανοηθοῦμε νὰ ἐπιχειρηματολογήσουμε. Τώρα κι' αὐτὸ δὲν μποροῦν νὰ τὸ εἰποῦν διότι ἡ Θεολογική μας Σχολὴ τοῦ BROOKLINE εἶναι ἀρτία καὶ ἐπιστημονικῶς.

Πάντως ἐγὼ δοξάζω τὸν Θεὸν ὅτι ἡ Σχολή μας POMFRET—BROOKLINE ἔγινεν αὐτοτελὴς καὶ ὁλοκληρωμένη στὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐπανδρώνει ἐπαξίως ἀπ' τὰ ἴδια της παιδιὰ τὸν Κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. Μόνον χρειάζεται οἱ ἰθύνοντες αὐτὴν νὰ προσέξουν πολὺ νὰ μὴ δώσουν περισσοτέραν σημασίαν εἰς κούφιον, σχολαστικόν, ἄκαρπον καὶ εἰς ἀσέβειαν κατὰ κακόνα ἀποκλίνοντα δῆθεν ἐπιστημονικὸν καταρτισμόν, εἰς βάρος τῆς κληρικῆς συνειδήσεως τῶν ἀποφοίτων της, τοῦ βαθειὰ εἰλικρινοῦς καὶ λατρευτικοῦ καὶ λειτουργικοῦ καταρτισμοῦ των, συνάμα δὲ τῆς αἰσθηματικῶς κοινωνικῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ποιμνίου

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα, Σχολάρχου

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου
ταυροῦ εἶναι προσφορὰ τοῦ μετα-
άστου εἰς τὴν πνευματικὴν θεολο-
ικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Εἶναι δῶ-
ον ὑπερτάτης ἀξίας, ὡραιότερον
αὶ πολυτιμώτερον τοῦ ὁποίου δὲν
το δυνατὸν νὰ προσφέρῃ. Εἶναι ἐξ
λοκλήρου ἐπίτευγμα τοῦ μετανά-
του, τοῦ κληρικοῦ καὶ τοῦ λαϊκοῦ.
ιὰ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ζητεῖ
ὴν συστηματοποίησιν τοῦ Ἱεραπο-
τολικοῦ του ἔργου ὁ μετανάστης
αὶ τὴν ἀδιάκοπον συνέχειάν του
τός τῶν πλαισίων τῶν Ἀποστολι-
ῶν παραδόσεων. Διὰ τῆς Θεολογι-
ῆς Σχολῆς ἱκανοποιεῖ τὴν ψυχήν
ου καὶ ἐκδηλώνει τὴν πατροπαρά-
οτον κλίσιν του πρὸς θεωρίαν καὶ
ὴν μυστικὴν χώραν τοῦ θείου. Ἀλλὰ
αὶ συμβάλλει εἰς τὸν πνευματικὸν
λουτισμὸν τῆς χώρας καὶ συμμετέ-
ει εἰς τὸν διαφοροτρόπως ἐκδηλού-
ενον θρησκευτικὸν συναγωνισμὸν
ῶν διαφόρων ὁμάδων καὶ ἐν ταὐτῷ
ληροφορεῖ τὴν ἀποστολήν του καὶ
οστατεύει ἐκ τῶν προπαγανδιστῶν
ὰ τέκνα του.

Ἰδοὺ ποὺ τοποθετεῖται ἡ ἀνάγκη
ῆς ἱδρύσεως τῆς Θεολογικῆς Σχο-
ῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Βοστώνῃ.
Ὁ μεγαλόπνοος ἱδρυτὴς τῆς Σχολῆς
αύτης κατενόησε τὴν βαθύτητα τῶν
τιδιώξεων τοῦ μετανάστου καὶ κα-
ήυθυνε τὴν πρακτικὴ καὶ θεωρητι-
ὴν αὐτοῦ ἔφεσιν κατὰ τρόπον δη-
ιουργικόν. Καὶ σήμερον, μετὰ μίαν
κοσαετίαν, τὰ ὄμματα τῶν ὁμογε-
ῶν στρέφονται πρὸς τὸ ἵδρυμά των,
ὴν Θεολογικὴν Σχολὴν μετ' εὐγνω-
οσύνης πρὸς Ἐκεῖνον, ποὺ ἐστάθη
μπνευστὴς τῆς ἰδέας καὶ πρὸς τοὺς
ργάτας ποὺ ἔδωσαν μὲ τὴν ἀφοσί-
σίν των ἐμπράγματον φανέρωσιν
ῆς ἰδέας.

Εἰς τὰ εἴκοσι αὐτὰ ἔτη ἀντιμετω-πίσθησαν πολλαὶ δυσκολίαι καὶ οἰκονομικαὶ καὶ ἀκαδημαϊκαί. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἡ Σχολὴ ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος της καὶ ἐπροώδευσεν ἀποκτήσασα καὶ ἀκαδημαϊκὰ χαρακτηριστικὰ ἀλλὰ καὶ ἀποδώσασα καρποὺς ὡραίους εἰς τοὺς διακοσίους περίπου ἱερεῖς, οἵτινες διακονοῦν τὴν Ὁμογένειαν συνεχίζοντες μετ' αὐτῆς τὸ Ἱεραποστολικὸν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἔργον. Ἡ πρώτη Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν Ἀστορίᾳ, ἐπίτευγμα καὶ αὕτη καὶ φανέρωμα τῶν πνευματικῶν ἐφέσεων τῶν Ὁμογενῶν, ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγαθύμου πρωθιεράρχου καὶ μετέπειτα Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη τῷ 1921 δὲν ἐπέζησεν. Μετὰ μίαν τριετίαν ἔκλεισαν αἱ πύλαι αὐτῆς. Ἡ πνοή της δὲν ἔσβυσεν. Τὴν ἐφύλαξεν μέσα εἰς τὰ βάθη τοῦ εἶναι της ἡ ὁμογένεια. Καὶ δι' αὐτό, ὅταν τὸ 1937 ἐκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ της νὰ τὴν φανερώσῃ ἐμπράκτως ἀμέσως ἔσπευσε. Καὶ ἀποτέλεσμα ἡ ἵδρυσις τῆς Σχολῆς ἐν POMFRET CENTER, CONN., ὅπου ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἔδρασεν ἐκκαμινεύσασα ἱεραποστόλους τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθοδοξίας ἀξίους τῆς κλήσεως αὐτῶν καὶ τῶν προσδοκιῶν τῆς ὁμογενείας.

Μετὰ μίαν δεκαετίαν, τῷ 1947, ἡ Σχολὴ μεταφέρεται εἰς τὴν Βοστώνην, ἵνα οἱ φοιτηταὶ καὶ οἱ καθηγηταὶ αὐτῆς εὑρίσκωνται πλησίον τῶν μεγάλων βιβλιοθηκῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Πόλεως. Καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτην ἑτοίμη ἐφάνη κατὰ πάντα ἡ Ὁμογένεια. Μὲ τὴν προσφοράν της ἀπεκτήθη ἡ σημερινὴ Σχολή, ἥτις ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας της καὶ τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματός της ἐξυπηρετεῖ μεγάλως τὸ πρόγραμμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ καλλιέργεια ἡ πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ τῶν τροφίμων αὐτῆς, ἵνα γίνουν διερμηνεῖς τῆς Ὀρθοδόξου παραδόσεως, τῶν γνωρισμάτων τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἱερεῖς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ. Οἱ κατὰ καιροὺς Σχολάρχαι καὶ δὴ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων Ἀθηναγόρας Καββάδας καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶς μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτῶν ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος. Διὰ τὸν γλωσσικὸν καταρτισμόν, διὰ τὴν Θεολογικὴν ἐνημέρωσιν, διὰ τὸν ἠθικὸν ἐξοπλισμὸν τῶν κηρύκων τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀντιμετώπισαν μεγάλας δυσκολίας. Ἀλλ' ἐστάθησαν ἄγρυπνοι φύλακες, δημιουργήσαντες παράδοσιν εἰς τὴν Σχολήν, ἡ ὁποία κατευθύνει μέχρι σήμερον τὴν πρακτικὴν καὶ τὴν θεωρητικὴν ζωὴν αὐτῆς.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ὁμογενείας ὑπὲρ τῆς Σχολῆς καλλιεργούμενον ὑπὸ τῆς διαγωγῆς καὶ τοῦ ὡραίου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπιτελοῦν οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς, ἔγινε καὶ γίνεται ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἀφορμὴ ἵνα προάγηται ἡ Σχολὴ καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἀκαδημαϊκῶς. Καὶ οἰκονομικῶς μὲν χάρις εἰς τὸ ἐπίδομα ἐκ τοῦ δεκαδολλαρίου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Μιχαὴλ μὲ τὸ ἄγρυπνον καὶ πατρικὸν ἐνδιαφέρον του κατορθώνει νὰ αὐξάνῃ, ἵνα ἡ Σχολὴ δύναται νὰ ἀντιμετωπίζῃ εὐχερέστερον τὰς ἀνάγκας της, χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ὁμογενῶν διηνεκῶς καλλιεργούμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ Ἐπισκόπων, καὶ τῶν ἱερέων, χάρις εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἱεροῦ Ἀδελφάτου τῆς Θεολο-

---

ων καὶ τῆς πειθαρχικῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν εἰς τὰς Ἀνωτέρας των Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς. Αὐτὴ ἡ σωτήριος διὰ τὴν Ὀρθόδοξον ἐξυπηρέτησιν τῆς Ὁμογενείας τάσις ἐδόθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἱδρύσεώς της καὶ πιστεύω ὅτι ἐξακολουθεῖ ἡ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ ἀλλάξῃ

Δὲ εἶναι λοιπὸν μεγάλο γεγονὸς γιὰ μᾶς ἡ ὕπαρξις καὶ λειτουργία τέτοιας Σχολῆς μας, ὥστε νὰ ἀξίζῃ νὰ κάνουμε γιορτὲς καὶ πανηγύρια στὴν 20ην ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς της;

Χιλιόχρονη νὰ γίνῃ ἡ Σχολὴ καὶ ἡ Ὁμογένειά μας, ποὺ μὲ τὸν ἱερὸν ἱδρῶτα της τὴν συντηρεῖ. Νὰ τὴν χαίρεται· χιλιόχρονη ὁμορφονιὰ ὅπως εἶναι καὶ καλλίτερη· Νὰ ζήσῃ.

γικῆς Σχολῆς, ἡ Σχολὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀμείβῃ περισσότερον ἢ εἰς τὸ παρελθὸν τοὺς καθηγητὰς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς, νὰ ἐπιμεληῆται καλλίτερον τῆς διαίτης τῶν φοιτητῶν καὶ τῆς περιποιήσεως τῶν κτιρίων αὐτῆς καὶ διηνεκῶς νὰ ἀποκτᾷ μέσα, ὡς τὸ νέον κτίριον τῶν κοιτώνων, διὰ νὰ ἐφαρμόζῃ ἀνετώτερον τὸ πρόγραμμα αὐτῆς.

Ἀκαδημαϊκῶς δὲ ἡ Σχολὴ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τῆς Μασσαχουσέττης κατόπιν αἰτήσεων τῆς Ἐφορείας αὐτῆς, ὥστε νὰ ἔχῃ σήμερον τὸ δικαίωμα νὰ παρέχῃ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς τίτλους τοῦ Προλύτου τῶν Θεολογικῶν Σπουδῶν (B. A. IN THEOLOGY), τοῦ Προλύτου τῆς Θεολογίας (BACHELOR OF DIVINITY), καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου τῆς Ἱερᾶς Θεολογίας (MASTER OF SACRED THEOLOGY). Οἱ μὲν τελευταῖοι οὗτοι τίτλοι ἀνεγνωρίσθησαν εἰς τὴν Σχολὴν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1956. Ὁ δὲ πρῶτος, ὁ καὶ Κολλεγιακός, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1954, Σχολάρχου ὄντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νίκωνος Πατρινάκου.

Ἡ ἀκαδημαϊκὴ αὕτη ἀξιολόγησις τῆς Σχολῆς διηνεκῶς ἐπεκτείνεται. Προτάσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ.κ. Μιχαήλ, Προέδρου τῆς Ἐφορείας, ἀπεφασίσθη ἵνα ἐφαρμοσθῇ πρόγραμμα οἰκονομικῆς καὶ ἀκαδημαϊκῆς προετοιμασίας, ἵνα ἐντὸς πενταετίας ἡ Σχολὴ ἐξελιχθῇ εἰς τὸ Ἑλληνορθόδοξον Πανεπιστήμιον τῆς Ἀμερικῆς.

Καὶ εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ἀκαδημαϊκὴν ἐξόρμησιν ἡ ὁμογένεια θὰ ἀναφανῇ ἀνταξία τῶν προσδοκιῶν καὶ τῶν θεωρητικῶν παραδόσεων τοῦ γένους ἡμῶν. Ἤδη τὰ σημεῖα τῆς ἐπιτυχίας ἤρχισαν νὰ ἀναφαίνωνται. Καὶ πρῶτον κατὰ τὰ διενεργούμενα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς δεῖπνα ἐπὶ τῇ εἰκοσαετηρίδι αὐτῆς ἡ ὁμογένεια προσέρχεται ὁμοθυμαδὸν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ τιμήσῃ τὸ ἵδρυμά της. Καὶ τοῦτο ἐφάνη πασιδήλως εἰς τὴν Βοστώνην τὴν Κυριακὴν 5ην παρελθόντος Μαΐου, εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκῖσκον τὸν Παρελθόντα Σεπτέμβριον πρωτοβουλίᾳ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Ὀλύμπου κ.κ. Δημητρίου καὶ τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἱερᾶς μας Θεολογικῆς Σχολῆς, εἰς τὸ Σικάγον τὴν 29ην Σεπτεμβρίου, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Ναζιανζοῦ καὶ τῶν Ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς μας. Ἐπίσης ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τῶν ἀποφοίτων καὶ τῶν ἱερέων τῆς Νέας Ὑόρκης διωργανώθη μουσικὸν πρόγραμμα ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τῆς χορῳδίας τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄρχοντος πρωτοψάλτου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς ἐν τῇ Σχολῇ, κ. Χρήστου Βρυωνίδου.

Σαφεστέρα ἐκδήλωσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ὁμογενείας διὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἀνάπτυξιν τῆς Σχολῆς εἶναι καὶ αἱ ἀνακοινωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς μεγάλαι δωρεαὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς τὴν 2αν παρελθόντος Ἰουνίου. Ὡς λίαν εὐστόχως ἐτόνισεν ὁ Σεβασμιώτατος τὸ παράδειγμα τῶν ἐκ WORCESTER μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Σχολῆς κ. Ἀγγέλου Κωτσίδα, καὶ Θεοδώρου Τόνα, οἵτινες προσέφερον μετὰ τοῦ συνεταίρου των κ. W. CASSAVANT $150.000.00 πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ κτιρίου τῆς βιβλιοθήκης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀναμφιβόλως ἀνοίγει μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν τῆς ὁμογενείας. Διότι, ἐνῷ προηγουμένως διὰ τοῦ ὀβολοῦ τῶν πολλῶν ᾠκοδομοῦντο τὰ ἱδρύματά μας τώρα ἠρχίσαμεν νὰ ἀποκτῶμεν ἱδρύματα διὰ τῆς δωρεᾶς τῶν ὀλίγων. Οἱ ἀφωσιωμένοι οὗτοι ἄνδρες ἐκ WORCESTER διδάσκουν μὲ παράδειγμα μεγαλόφωνον τὴν ὁμογένειαν καὶ προκαλοῦν τὸν σεβασμὸν μικρῶν καὶ μεγάλων ἀλλὰ καὶ γίνονται ἀφορμή, ἵνα καὶ ἄλλοι μιμηθοῦν τὸ ἀξιόλογον ἔργον των καὶ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἐξόρμησιν πρὸς ἀκαδημαϊκὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς Σχολῆς. Ἐπίσης ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρεσβευτοῦ κ. Ἀντωνίου Πάππα, ὅτι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἐντιμωτάτου Δικαστοῦ κ. Ἰωάννου Πάππα ἐκ Βοστώνης προσφέρουν $75,000 ὑπὲρ τῆς οἰκοδομῆς τῶν αἰθουσῶν τοῦ διδακτηρίου τῆς Σχολῆς εἶναι ἑτέρα ἀπόδειξις, ὅτι ἡ ὁμογένεια παρουσιάζει ἑτοιμότητα, ἵνα συμβάλῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τὴν εἰς Πανεπιστήμιον ἀνακήρυξιν αὐτῆς.

Βεβαίως ἀκούονται καὶ τινὲς παραπονούμενοι. Εὑρίσκουν τοὺς ἀποφοίτους τῆς Σχολῆς φιλολογικῶς ὑστεροῦντας. Νομίζουν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἐθνικιστικὸς καὶ φιλολογικός. Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν ἕνας ἀπόφοιτος ἱερεὺς κάμῃ εἰς τὴν ὁμιλίαν του γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ λάθη κατακρίνουν καὶ αὐτὸν καὶ τὴν Σχολήν, ὅτι δῆθεν δὲν ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν της. Πρέπει ὅμως νὰ θελήσουν οἱ ἀδελφοί μας οὗτοι νὰ κατανοήσουν τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ μὴ βιάζωνται εἰς τὰς κρίσεις των.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν κατ' ἀρχὰς ἦτο τριετής, κατόπιν τετραετής, πενταετής, ἑξαετής, καὶ σήμερον εἶναι ἑπταετής, διότι περιλαμβάνει τέσσαρα ἔτη Κολλεγίου καὶ τρία ἔτη Θεολογίας. Διατὶ αὐτὴ ἡ ἐξέλιξις; Ἁπλούστατα διὰ νὰ ἔχουν οἱ Ἑλληνορθόδοξοι ἱερεῖς τὴν ἰδίαν ἀκαδημαϊκὴν προετοιμασίαν τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ κληρικοὶ τῶν διαφόρων ἐν Ἀμερικῇ Χριστιανικῶν ὁμάδων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὰς γυμνασιακὰς των σπουδὰς ἐκπαιδεύονται εἰς τὸ Κολλέγιον τέσσαρα ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ταῖς Θεολογικαῖς αὐτῶν Σχολαῖς τρία ἔτη, καὶ περισσότερα ἀναλόγως τῶν ἀκαδημαϊκῶν των ἐπιδιώξεων πρὸς ἀπόκτησιν Θεολογικῶν τίτλων. Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς γίνεται καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μας Θεολογικὴν Σχολήν.

Ἀλλὰ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα; Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα μὲ τὸ ὁποῖον διηνεκῶς ἀσχολεῖται καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Σχολάρχης καὶ ἡ Σύγκλητος τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ποῦ εἶναι ἡ βάσις τοῦ ζητήματος; Εἰς τὸν φοιτητήν. Οἱ εἰσερχόμενοι φοιτηταὶ εἶναι πλέον τέκνα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης γενεᾶς τῶν ἀδελφῶν μας μεταναστῶν. Δὲν εἶναι ἐπομένως ἀσύνηθες νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν Σχολὴν φοιτηταὶ ἀγνοοῦντες τελείως τὴν Ἑλληνικὴν ἢ καὶ ψελλίζοντες μόνον λέξεις τινάς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔτους σπουδάζουν τὴν γλῶσσαν μὲ ἐπιπρόσθετα μαθήματά τινὰ ἱστορικὰ καὶ θρησκευτικὰ καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ καταληφθοῦν ὑπὸ ἀνίας καὶ κουρασθοῦν καὶ μισήσουν καὶ τὴν γλῶσσαν, ἐγκαταλείψουν δὲ καὶ τὴν Σχολήν. Ἐργάζονται ἀδιακόπως καὶ οἱ φοιτηταὶ κουράζονται καὶ οἱ καθηγηταὶ ἐν πολλοῖς ἀγανακτοῦν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ γλωσσικὸν τοῦτο πρόγραμμα διακόπτεται. Διότι οἱ φοιτηταὶ συνομιλοῦν ἀγγλιστί, εἰς τὴν γλῶσσάν των δηλαδή. Ἀπεδείχθη ὅτι ὅσον καὶ ἂν φωνάζῃ ὁ Σχολάρχης τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἴδιον. Ἔπειτα ἀκούουν τὸ ράδιο, βλέπουν καὶ ἀκούουν τὸ TELEVISION, ἀναγινώσκουν ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ τῆς Χώρας, ἔχουν ἀλληλογραφίαν μὲ τοὺς γονεῖς καὶ φίλους των ἀγγλιστί, ἐργάζονται τὸ καλοκαίρι καὶ

τομένως ὁμιλοῦν ἀγγλιστί. "Ολα ῶτα καὶ ἄλλα ἀκόμη εἶναι ἐμπό-α εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς γλώσ-ης, ἡ ὁποία κατάκτησις εἶναι ὄν-ως ἐπιθυμητή, τόσον ἀπὸ μέρους ὧν φοιτητῶν, ὅσον ἀπὸ μέρους τῶν ιδασκάλων αὐτῶν καὶ τῆς ὁμογε-είας ἀπάσης.

"Ετερον σημεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει ὰ ἀχθῇ εἰς τὴν συζήτησιν εἶναι ὁ αταρτισμὸς τῶν φοιτητῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν λῶσσαν. Διότι τὸ κήρυγμα γίνεται αὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας. Διότι ὁ Ἑλληνορθόδοξος κληρικὸς μὴ κα-έχων τὴν ἀγγλικήν, ὄχι ἁπλῶς τὴν γγλικὴν τοῦ Γυμνασίου, ἀλλὰ τὴν γγλικὴν τοῦ Πανεπιστημίου, δὲν πιδρᾷ μήτε ἐπὶ τοῦ ὁμογενοῦς με-ορφωμένου στοιχείου, μήτε ἐπὶ τοῦ ενικοῦ Ἀμερικανικοῦ Κοινοῦ. Πολ-άκις ἤκουσα νέους ἐπιστήμονας νὰ οῦ τονίζουν, ὅτι πρέπει νὰ καλλι-ερεύσουν τὰ Ἀγγλικά των οἱ κή-υκες τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐὰν λοιπὸν ὲν καταρτισθῇ καὶ εἰς τὴν Ἀγγλι-ὴν ὁ Ὀρθόδοξος κληρικός, θὰ ὑ-τερῇ. Καὶ ἡ ἔλλειψίς του καὶ τὸ ὑ-τέρημά του θὰ δημιουργῇ μείωσιν ῆς θέσεώς του καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ῆς δικαιοδοσίας τῆς κοινοτικῆς του πηρεσίας. Διὰ τοῦτο αἱ Ἀγγλικαὶ πουδαὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν ίναι μάθημα βασικόν, ὡς εἶναι καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ Σπουδαί. Καὶ ὅπως πὸ τοῦ ἄμβωνος τῆς Σχολῆς ὑπο-ρεωτικῶς ἐκφωνῇ κάθε φοιτητὴς πὸ στήθους κηρύγματα Ἑλληνιστὶ ατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐκφωνοῦνται ηρύγματα καὶ Ἀγγλιστί.

Τὸ ζήτημα ἑπομένως τῆς διγλωσ-ίας, τὸ ὁποῖον ἐκφαίνεται εἰς κάθε οινότητα, εἰς κάθε κατηχητικὸν χολεῖον, εἰς κάθε συνεδρίασιν κοι-ότητος, εἰς συνέλευσιν, εἰς τὴν Κλη-ικολαϊκὴν ἀκόμη, εἶναι ζήτημα τὸ ποῖον ζῇ καὶ μέσα εἰς τὴν Θεολο-ικήν μας Σχολήν.

Ποῖος θὰ ὁμολογήσῃ μετὰ εἰλι-ρινοῦς σοβαρότητος, ὅτι σπουδά-ας εἰς πανεπιστήμιόν τι τῆς Γερ-ανίας ἐπὶ τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη κα-μαθε τὴν Γερμανικὴν ὅσον οἱ Γερ-ανοὶ καὶ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ εἰς ν προφοράν; Καὶ ποῖος ἐξ Ἑλ-άδος φοιτητὴς σπουδάζων εἰς Πα-πιστήμιόν τι τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τέσ-ρα ἢ πέντε ἢ ἐξ ἔτη δύναται σο-χρῶς νὰ εἴπῃ, ὅτι κατέμαθε καὶ ιρίζεται τὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τὴν οφοράν καὶ εἰς τὴν σύνταξιν ὅπως Ἀμερικανοί; Μετὰ τοῦ γράφον-ς πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀ-δεικνύουν κατόπιν τόσων ἐτῶν δι-αμονῆς καὶ σπουδῶν, ὅτι δὲν ἐπέ-τυχον τοιοῦτόν τι ἐν Ἀμερικῇ. Διατὶ λοιπὸν θὰ ἠθέλαμεν νὰ τὸ ἐπιτύχουν οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἔχοντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασκῶνται εἰς δύο γλῶσσας; Τὰ λάθη των ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ μᾶς ξενίζουν διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι προσπα-θοῦν, καὶ κοπιάζουν καὶ ἀγωνίζονται νὰ μάθουν τὴν γλῶσσαν τοῦ Εὐαγ-γελίου καὶ τὴν ὁμιλουμένην γλῶσ-σαν τῆς ὁμογενείας. Πρέπει ἑπομέ-νως νὰ εἱμεθα ἐπιεικεῖς. Καὶ ἐνῷ ἡ-μεῖς οἱ περισσότεροι κατὰ μέσον ὅρον ὀλίγιστα Ἑλληνικὰ γνωρίζο-μεν, οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς γνωρί-ζουν περισσότερα Ἑλληνικὰ τοῦ κα-τὰ μέσον ὅρον ὁμογενοῦς διότι κα-τανοοῦν τὴν Καινὴν Διαθήκην εἰς τὸ Πρωτότυπον, Ἀρχαίων Ἑλλήνων κείμενα, Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἔργα, ἐπιπροσθέτως δὲ γνωρίζουν καὶ τὴν Ἀγγλικήν. Τινὲς προφέρουν τὰ Ἑλληνικὰ ἀτελῶς. Δὲν πρέπει ὅμως διὰ τοῦτο νὰ τοὺς κατηγοροῦ-μεν. Μήπως ἡμεῖς προφέρομεν τὰ Ἀγγλικὰ τελείως, καὶ ἄνευ λάθους; Οἱ νέοι ὅμως δὲν μᾶς κατηγοροῦν. Τοὐναντίον μᾶς ἐπαινοῦν καὶ ἐνθαρ-ρύνουν τὴν προσπάθειάν μας εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς γλώσσης τοῦ Τόπου. Τὸ ἴδιον πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ἡ-μεῖς.

Ἑτέρα παρατήρησις τῶν Ὁμογε-νῶν ἐπὶ τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς εἶναι καὶ ὅτι δὲν ἔχουν ὁλοκληρωμέ-νην ἐθνικὴν συνείδησιν. Τὸ τοιοῦτον ἀκούεται καὶ ἐκ τῶν ἄνω καὶ ἐκ τῶν κάτω. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον, ὡς ἡ ὀνο-μασία των δηλοῖ, οὗτοι εἶναι Ἑλλη-νοαμερικανοὶ πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ὡς ἡμεῖς θὰ ἠθέλομεν, νὰ ἐπικρατῇ δηλαδὴ μέσα των μόνον τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ ὀνόματός των, τὸ δὲ δεύτερον νὰ ὑποταγῇ καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸ εἶναι των; Ἡμεῖς εἴμεθα ὑπερήφανοι διότι ἠξι-ώθημεν νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν Ἀμε-ρικανικὴν ἰθαγένειαν κατόπιν τόσων δυσκολιῶν. Θὰ ἠθέλομεν λοιπὸν οἱ νέοι μας γενικῶς καὶ οἱ νέοι κλη-ρικοί μας εἰδικῶς νὰ παραβλέπουν τὴν φυσικὴν ταύτην ἰθαγένειάν των; Μήτε κἂν διανοεῖται τοιοῦτόν τι ἡ Ἐκκλησία μας ἐν Ἀμερικῇ. Δὲν ἀ-δικοῦμεν ἑπομένως μεμψιμοιροῦντες διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ τὸν ἑαυτόν μας καὶ τοὺς νέους μας; Ἂς μὴ λη-σμονοῦμεν δὲ ὅτι οὗτοι εἰς τὰ Ἀμε-ρικανικὰ Σχολεῖα διδάσκονται ὅσα καὶ οἱ Ἑλληνόπαιδες εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος σχετικὰ μὲ τὰς ἐθνι-κὰς ὑποθέσεις καὶ παραδόσεις. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς ἀντικαταστή-σουν; Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μετα-βαίνοντες δὲν τὰς ἀντικαθιστοῦν. Καὶ τοῦτο εἶναι βέβαιον. Ὑπάρχουν μά-λιστα ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς, οἵτινες μεταβάντες ἐκεῖ διὰ σπουδὰς δὲν ἐπέστρεψαν περισσότερον Ἕλληνες. Ὅπως ἦσαν, τοιοῦτοι καὶ ἐπέστρε-ψαν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν δὲν διστά-ζουν νὰ ἐκφράζουν τὴν ἀπογοήτευ-σίν των διὰ τὰς κενὰς Ἐκκλησίας, διὰ τὰ κατὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου δημο-σιευόμενα, διὰ τὴν ταπεινὴν θέσιν καὶ ἐμφάνισιν καὶ τὰ ἀνεπαρκῆ μέ-σα συντηρήσεως αὐτοῦ. Παρὰ ταῦτα ὁμολογοῦν ὅτι ὠφελήθησαν γλωσσι-κῶς. Καίτοι τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐ-λεγχόμενον δὲν ἀποδεικνύεται ὁλο-κληρωμένον. Ἀναμφιβόλως κατὰ πο-λὺ μεγαλυτέρα θὰ εἶναι ἡ ὠφέλεια τῶν μεταβαινόντων εἰς Ἑλλάδα δι' εὐρυτέρας θεολογικὰς σπουδὰς ἀ-ποφοίτων τῆς Σχολῆς, ἂν ἐφαρμοσθῇ αὐτό, ὅπερ εἰσηγήθη ὁ Ἀρχιεπίσκο-πος ἡμῶν Μιχαήλ, ἂν δηλαδὴ ἀπο-κτηθῇ κέντρον ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διαμένουν οἱ ἀποστελλό-μενοι, κέντρον διευθυνόμενον ὑπὸ προσώπου, ὅπερ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἤθελε πρὸς τοῦτο ὑποδείξῃ ἢ καὶ ἀποστείλῃ ἐντεῦθεν.

Φαίνεται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν ζωήν μας τὰ παρά-πονα, αἱ κατακρίσεις καὶ αἱ μεμψι-μοιρίαι. Ἄλλωστε ἠκούσθησαν καὶ ἐγράφησαν πολλαί, ὅταν τὸ πρῶτον ἐμελετᾶτο ἡ ἵδρυσις καὶ ὅταν ἤνοιγε τὰς πύλας της ἡ Θεολογικὴ ἡμῶν Σχολή. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἡ Ὁμογένεια τὴν ὑπεστήριξεν καὶ σήμερον ἀποβλέπει πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς τὸ ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον τῆς προσέφερε καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ τῆς προσφέρῃ πρόσωπα δυνάμενα νὰ τὴν ἐξυπηρε-τήσουν Ἐκκλησιαστικῶς, νὰ περι-φρουρήσουν τὰς παραδόσεις της, καὶ νὰ τὴν ἐκπροσωποῦν εἰς τὴν θρη-σκευτικὴν καὶ πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας. Ἂς δοξάζωμεν λοιπὸν τὸν Θεὸν ὅτι ἔχει ἡ Ὁμογένεια τοι-οῦτον ἵδρυμα. Ἂς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διότι φωτίζει τοὺς ἀδελ-φούς μας νὰ τὸ συντηροῦν. Ἂς εἱ-μεθα εὐγνώμονες πρὸς τὸν Θεὸν ὅτι καθοδηγῇ τὰ βήματα ἀρκετῶν δε-κάδων νέων πρὸς αὐτὸ κατ' ἔτος, ἵνα σπουδάσουν τὴν ἱερὰν τῆς Θεο-λογίας ἐπιστήμην καὶ συλλάβουν τὸ νόημα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πο-λιτισμοῦ μας. Ἡ εἰκοσαετὴς σταδιο-δρομία τοῦ ἱδρύματος ἀπεδείχθη ἐ-πιτυχής. Ἐξαρτᾶται ἐξ ἡμῶν ἵνα συ-νεχισθῇ ἡ ἐπιτυχία του καὶ ἐπιτα-χυνθῇ ἡ ἀκαδημαϊκὴ καὶ φυσικὴ ὁ-λοκλήρωσίς του.

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὑπὸ Ἀρχιμ. Εὐσεβίου Παπαστεφάνου, Ὑποσχολάρχου.

Μία εἰκοσαετία παρῆλθεν ἤδη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν ἡ προορατικότης τοῦ τότε Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα ἵδρυσε ἐν POMFRET, CONN., τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Προεῖδεν οὗτος ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις μετελαμπαδεύθη ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος μετανάστου, ἔμελλε νὰ ἀποβῇ μόνιμος πραγματικότης καὶ ἔπρεπε νὰ καταστῇ αὐτοτελὴς ἐξ ἐπόψεως κληρικῶν καὶ ὅτι μόνον οἱ ἐνταῦθα γεννηθέντες καὶ ἀνατραφέντες δύνανται νὰ ὑπηρετήσουν εὐδοκίμως τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς νέας γενεᾶς, γνῶσται ὄντες τῆς νοοτροπίας αὐτῆς καὶ ψυχοσυνθέσεως. Ὁ τότε ποιμενάρχης τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας ἀντελήφθη, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἄνευ τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας μεμορφωμένων ἱερέων δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ τὸ λαμπρὸν μέλλον ποὺ τῆς ἀνήκει. Διὰ τοῦτο τὸ ἔτος 1937 ἐσημείωσε ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδοξίας. Ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς μελλοντικῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου αὐτῆς.

Μετὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἡ Σχολὴ ἔδωκε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν 14 νέους ἱερεῖς, οἵτινες ἐπραγματοποίησαν τὸ ὄνειρον τοῦ σοφοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς. Ἔκτοτε κάθε ἔτος ἐξέρχονται τῆς Σχολῆς οἱ νέοι λευῖται εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθεται διὰ τῆς χειροτονίας τὸ ὑψηλὸν ἔργον της διαποιμάνσεως τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος. Μέχρι τοῦδε περίπου 200 ἀπεφοίτησαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς κοινότητας ὡς πνευματικοὶ ἡγέται.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅμως ποτέ, ὅτι ἡ Σχολή, ἰδίως κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τῆς ζωῆς της, ἀντιμετώπισε πλείστας οἰκονομικὰς δυσκολίας. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου καὶ τὰς ἐργώδεις προσπαθείας τοῦ πρώτου Σχολάρχου καὶ νῦν Μητροπολίτου Θυατείρων κ. κ. Ἀθηναγόρα, ὑπερπήδησε ὅλα τὰ ἑκάστοτε παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια. Λόγῳ ὅμως ἀλλεπαλλήλων πυρκαϊκῶν, ποὺ κατεδάφισαν δύο κτίρια τὸ 1947, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μετέθεσε τὴν Σχολὴν εἰς BROOKLINE, MASS., ὅπου εὑρίσκοντο εὐνοϊκώτεραι συνθῆκαι διὰ τὴν ἀποδοτικωτέραν λειτουργίαν αὐτῆς. Ἡ μετακόμισις αὕτη εἰς τὴν μείζονα Βοστώνην ἤνοιξε νέαν ἐποχὴν διὰ τὴν Σχολὴν καθ' ὅσον ἐκεῖ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς νέου, ἐξαετοῦς κύκλου μαθημάτων ἔτυχε καὶ τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τῆς Πολιτείας. Κατὰ τὸ νέον ἀκαδημαϊκὸν πρόγραμμα πᾶς φοιτητὴς ὑποχρεοῦται νὰ διανύσῃ τρία ἔτη κολλεγιακῶν σπουδῶν, κατόπιν δὲ τρία ἔτη θεολογικῶν σπουδῶν. Ὅταν ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Σχολῆς λαμβάνει τὸ πτυχίον τοῦ προλύτου τῆς Θεολογίας (B. A.), κατόπιν δὲ συμπληρωματικῆς ἐργασίας λαμβάνει καὶ τὸ B. D.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐπιδιώκει διπλοῦν σκοπόν. Ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ διαμορφώσῃ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν τροφίμων της καὶ νὰ ἐμβάλῃ εἰς αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἱεροπρέπειαν, ποὺ δέον νὰ διακρίνουν τὸν Ἱερέα, ὁ ὁποῖος ἀποστολὴν ἔχει νὰ σώσῃ ἀνθρωπίνας ψυχὰς διὰ τῆς διακονίας τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς τελέσεως τῶν μυστηρίων. Ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μορφώσῃ τὸν νοῦν τῶν τροφίμων της καὶ νὰ γαλουχήσῃ αὐτοὺς μὲ τὰ νάματα τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας. Ὁ καλὸς ἱερεὺς εἶναι ὁ ἑρμηνευτὴς τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ κῆρυξ καὶ ὑπέρμαχος τῶν δογματικῶν διδασκαλιῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξέλθῃ τῆς Σχολῆς κάτοχος τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ διπλοῦ σκοποῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τυγχάνει γιγαντιαῖον ἔργον καὶ βαρύτατον. Εἶναι δὲ ἀδύνατον διὰ τὸν Ἅγιον Σχολάρχην καὶ τοὺς καθηγητὰς νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὴν ἐπιδίωξιν αὐτὴν χωρὶς τὴν συμπαράστασιν καὶ βοήθειαν τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἂν ἡ Σχολὴ κατώρθωσε νὰ λειτουργῇ ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον περιέβαλλον τὴν Σχολὴν οἱ καλοί μας ὁμογενεῖς. Ἐὰν πρόκειται νὰ συνεχίσῃ ἀπρόσκοπτον τὴν πρόοδόν της, τοῦτο θὰ εἶναι δυνατὸν μόνον ἂν παραμείνῃ ἀμείωτος ἡ πρὸς τὴν Σχολὴν ἀφοσίωσις τῶν Χριστιανῶν μας ἐκδηλουμένη διὰ τῶν γενναιοδώρων εἰσφορῶν των. Ἡ Σχολὴ ἔχει πάντοτε τὴν ἀνάγκην ἀτομικῶν δωρεῶν, διότι δὲν ἐπαρκεῖ ἡ χορήγησις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκ τοῦ Δεκαδολλαρίου διὰ νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδά της.

Πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν αἱ ἀνάγκαι τῆς Σχολῆς αὐξάνουν. Παρ' ὅλας τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἐπετέλεσε, ἔχει ἀκόμη πλείστας ὅσας ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι θὰ καλυφθοῦν μόνον μὲ τὴν ἔμπρακτον ἀγάπην καὶ γενναιοδωρίαν τῶν Χριστιανῶν μας. Ἡ Ὀρθόδοξος ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησία θὰ ἀποκτήσῃ γόητρον καὶ αἴγλην μόνον ὅταν τὸ κυριώτερον ἵδρυμά της ἀποβῇ κατὰ πάντα ἰσότιμον, ἂν ὄχι καὶ ἀνώτερον, τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ εἶναι τὸ προπύργιον τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ τὸ μόνον ἵδρυμα ἐν τῷ ὁποίῳ καλλιεργοῦνται καὶ διδάσκονται τὰ θεολογικὰ γράμματα. Ἐξ αὐτῆς ἀποφοιτοῦν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐνσαρκώνουν τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος.

Πλὴν ὅμως, εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῶμεν, ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολή μας θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν προορισμόν της μόνον ὅταν ἀποκτήσῃ τελείαν κτιριακὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ οἰκονομικὴν ἄνεσιν. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τῇ εἰκοσαετεῖ ἐπετείῳ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καλοῦνται ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς νὰ στρέψουν τὸ βλέμμα των εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν προμαχῶνα. Ἂν τινες δὲν ἐγνώρισαν ἀκόμη τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, νὰ τὴν γνωρίσουν τώρα, νὰ τὴν ἀγαπήσουν καὶ νὰ ἐκτιμήσουν δεόντως τὴν ἀποστολήν της. Ἂν ἄλλοι δὲ τὴν γνωρίζουν, νὰ αὐξήσουν τὸ ἐνδιαφέρον των, νὰ τῆς προσφέρουν μεγαλυτέραν βοήθειαν, καὶ νὰ γίνουν διαπρύσιοι κήρυκες τοῦ ὑψηλοῦ της ἔργου.

Μολονότι ἡ νέα πτέρυξ, ἥτις προσετέθη εἰς τὸ κεντρικὸν κτίριον, ἔλυσε τὸ πρόβλημα τῶν ὑπνωτηρίων καὶ ἐπέφερε αἰσθητὴν ἄνεσιν εἰς τὴν ζωὴν τῶν φοιτητῶν, ἐν τούτοις αἱ ἐλλείψεις τῆς Σχολῆς ἀπὸ κτιριακῆς ἀπόψεως παραμένουσι σοβαραί, ἐμποδίζουσαι τὴν ἀπρόσκοπτον λει-

τουργίαν τῆς Σχολῆς. Ἐὰν δὲν οἰκοδομηθοῦν τὰ κτίρια τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως ἔχει ἀνάγκην ἡ Σχολή, οὐ μόνον δὲν πρόκειται νὰ προαχθῇ καὶ νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον ὅπου ἀνήκει, ἀλλὰ πάντοτε θὰ χωλαίνῃ τὸ ἔργον τοῦ ἀρτίου καταρτισμοῦ τῶν τροφίμων της. Τὰ ἀπαραίτητα κτίρια, ἅτινα δέον νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Σχολὴ εἶναι ὁ ναός, ἡ βιβλιοθήκη, αἴθουσαι παραδόσεων, καὶ τὸ γυμναστήριον. Ἐμφανὴς τυγχάνει ἡ σπουδαιότης τοῦ ναοῦ. Ἀδύνατον οἱ μέλλοντες ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ καταστοῦν ἑρμηνεῖς τῆς Ὀρθοδόξου εὐσεβείας ἐνόσῳ δὲν ἔχουν γνωρίσει τὸ κατανυκτικὸν περιβάλλον τοῦ Ὀρθοδόξου Βυζαντινοῦ ναοῦ. Δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ μέλλοντες λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ ἐκτιμοῦν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὀρθοδόξου λατρείας καθ' ἣν στιγμὴν ἐπὶ ἕξ συνεχῆ ἔτη παρακολουθοῦν καθημερινῶς ἱερὰς ἀκολουθίας εἰς προχείρως κατασκευασμένην αἴθουσαν ἐντὸς πρώην σταύλου καὶ δὴ παραπλεύρως τῆς αἰθούσης τῆς ἀναψυχῆς. Οὐδέποτε θὰ ἀντιληφθοῦν οἱ μέλλοντες μῦσται τοῦ Ὀρθοδόξου πνεύματος τὴν μυστικοπάθειαν τῆς λατρείας καθ' ἣν στιγμὴν κατὰ τὸ στάδιον τῆς προπαρασκευῆς των δὲν ἐγνώρισαν ἐσωτερικὸν ἀληθοῦς Ὀρθοδόξου ναοῦ. Συχνάκις οἱ φοιτηταὶ παρεπονέθησαν, καὶ δικαίως, ὅτι δὲν εὑρίσκουν τὸ κατάλληλον περιβάλλον διὰ ἰδιωτικὴν προσευχὴν καὶ περισυλλογήν. Περιττὸν νὰ λεχθῇ πόσον τραυματίζεται ἡ ψυχὴ τοῦ φοιτητοῦ καὶ πόσον ψυχραίνεται ὁ ἱερός του ζῆλος, ὅταν ἐντὸς τῆς τροφοῦ Σχολῆς του, δὲν εὑρίσκει τόπον περισυλλογῆς καὶ προσευχῆς. Ἡ οἰκοδόμησις Βυζαντινοῦ ναοῦ διὰ τὴν Σχολὴν ἀποτελεῖ ἐπείγουσαν ἀνάγκην. Καθ' ἣν στιγμὴν στερεῖται ἡ Σχολὴ ναοῦ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ φοιτητὴς θὰ ἀποκτᾷ τὸ ἀνώτερον βίωμα τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ κοινωνίας, οὐδὲν ἐπράξαμεν καὶ εἰς κενὸν κοπιῶμεν, διότι ἡ Ὀρθόδοξος Θεολογία δὲν γινώσκεται μόνον εἰς τὰς αἰθούσας τῶν παραδόσεων, ἀλλὰ δέον νὰ μεταβάλλεται εἰς πνευματικὴν ἐμπειρίαν διὰ τῆς λατρείας. Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ ναὸς πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὸ κέντρον πέριξ τοῦ ὁποίου νὰ στέφεται ἡ ὅλη ζωὴ τῆς Σχολῆς. Πρέπει νὰ δεσπόζῃ τῆς ὅλης Σχολῆς ὡς σύμβολον τῆς ὑπεροχῆς καὶ αἰωνιότητος τῶν ἱερῶν παραδόσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ ἡ πηγὴ ἐξ ἧς νὰ ἐμπνέωνται οὐ μόνον οἱ ἱερεῖς τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν Σχολήν. Ὅθεν παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκοδομήσεως ναοῦ.

Δεύτερον ἐμπόδιον εἰς τὸ ὁποῖον προσκόπτει ἡ Σχολὴ εἶναι ἡ ἔλλειψις καταλλήλου βιβλιοθήκης. Μολονότι ἡ νῦν βιβλιοθήκη ἐβελτιώθη τὰ μέγιστα καὶ κατέστη λίαν ἐμφανίσιμος καὶ ἐξυπηρετική, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, ἐν τούτοις οὐδόλως συγκρίνεται μὲ τὰς βιβλιοθήκας τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν. Πρῶτον μὲν δὲν ἔχει τὴν χωρητικότητα διὰ τὰ βιβλία, ἅτινα ἀπαιτοῦνται ἀπὸ μίαν ἀνεγνωρισμένην σχολήν. Διὰ τῆς ὁλονὲν γινομένης αὐξήσεως τῶν βιβλίων κατέστη ἤδη λίαν αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψις χώρου. Ἡ συνεχὴς ἀγορὰ καὶ ἀπόκτησις βιβλίων, ἥτις εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ, ἡ ἔλλειψις γραφείου βιβλιοθήκης διὰ τὴν ἄνετον ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας τοῦ βιβλιοθηκαρίου, καὶ ἡ ἔλλειψις ἐργαστηρίου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν βιβλίων, ἐπιβάλλουσι τὴν οἰκοδόμησιν βιβλιοθήκης μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας εὐκολίας μιᾶς συγχρονισμένης Σχολῆς. Πρὸς τούτῳ λεκτέον, ὅτι ἡ παροῦσα βιβλιοθήκη εἶναι λίαν ὑγρά, διότι εὑρίσκεται εἰς πρώην ὑπόγειον σταύλου, ἐπίσης δὲ δεδομένου ὅτι τὸ μαγειρεῖον εὑρίσκεται παραπλεύρως, ὅλαι αἱ ὀσμαὶ τῶν φαγητῶν ἐπηρεάζουν τὰ βιβλία. Ἐπὶ τούτοις δέ, δὲν εἶναι συνετὸν οὐδὲ φρόνιμον νὰ εὑρίσκεται ἡ βιβλιοθήκη μὲ τόσας χιλιάδας νέων βιβλίων, διὰ τὰ ὁποῖα ἐξοδεύονται ὑπέρογκα ποσά, εἰς πρώην ξύλινον σταῦλον, ὅστις διηνεκῶς διατρέχει κίνδυνον πυρκαϊᾶς καὶ διότι τὸ μαγειρεῖον κεῖται παραπλεύρως.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐγείρονται εἰς πλείστας ὅσας κοινότητας ἐπιβλητικὰ κτίρια, ναοί, κέντρα, καὶ ἡμερήσια σχολεῖα, εἶναι ἐντροπὴ νὰ στερεῖται ἡ μοναδικὴ Ὀρθόδοξος θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Ἀμερικῆς ἑνὸς ναΐσκου. Θὰ ἔπρεπε τὸ πρῶτον μέλημά μας, νὰ εἶναι ἡ Σχολή. Ἂς σκεφθῶμεν ὅτι Ἐκκλησία χωρὶς Θεολογικὴν Σχολὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ὅτι κοινότης χωρὶς Θεολογικὴν Σχολὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ἁπλούστατα διότι Ἐκκλησία καὶ κοινότης χωρὶς ἱερέα δὲν ἔχουν ὑπόστασιν. Ἡ ἱερὰ παρακαταθήκη μας θὰ διαιωνισθῇ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐδραιωθῇ μόνον καὶ μόνον ὅταν ἐξασφαλίσωμεν τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἂς μὴν περιμένωμεν ἀκμὴν καὶ αἴγλην διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐν Ἀμερικῇ χωρὶς τὴν τελειοποίησιν καὶ τὴν αἴγλην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἂς ἀρχίσωμεν ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ πρέπει.

SUBSCRIPTION BLANK

THE ORTHODOX OBSERVER

St. Basil's Academy — Garrison, N. Y.

Please enter / renew **my subscription to The Orthodox Observer.**

☐ **1 year $4.00** ☐ **2 years $7.00**

Name .....

Address .....

City ..... **Zone** ..... **State** .....

check or money order enclosed
(foreign postage $0.50 per year extra)

HOLY CROSS GREEK ORTHODOX THEOLOGICAL SCHOOL

TWENTY YEARS OF PROGRESS, 1937—1957

By RT. REV. ATHENAGORAS, BISHOP OF ELAIA, DEAN

Twenty years ago the Greek Orthodox Faithful of North and South America established the Holy Cross Orthodox Theological School at Pomfret Center, Connecticut, and thus displayed the vision that today has become fulfillment. This vision of the Greek people in 1937 is indeed unusual when one considers the fact that two decades ago the United States —and, in fact, the entire world— was in the midst of imponderable and often insurmountable problems and difficulties: At home, men and women by the hundreds of thousands were out of work; an economic depression was sapping the creative strength of the nation; Americans, usually intrepid and enthusiastic challengers of the forces of inertia, were apathetic and pessimistic; and American domestic and foreign policy had become directionless as a result of the sterilizing effects of the great depression. And abroad, an equally as serious situation existed, for a leviathan of a different sort was ominously prowling about. This was the totalitarian advancement of the infamous systems of Hitler's nazism and Mussolini's fascism, which had already indicated their insatiable thirst for power and aggrandizement.

Today, the rapid progress of the Holy Cross Greek Orthodox Theological School in Brookline, Mass. is a noble symbol of the boundless faith, of the long dreams, the ardent hopes, the eternal longing, and the magnanimous courage of the Greek people of America, who as poor immigrants departed from their homeland in great numbers in order to establish new homes and a new life in a nation of vast promise and golden opportunity. When the Greek Orthodox congregations in the western hemisphere grew in numbers, the demand for locally trained priests became increasingly evident, and it was the first Clergy Convocation, held in New York in August of 1921, that decided to found the first Greek Orthodox Seminary of St. Athanasius in Astoria, L. I., N. Y., which, unfortunately, had to contend with great difficulties, superior to its means, and was therefore compelled to close in 1924. Consequently, the Patriarchal Seminary at Halki, Constantinople, and the Theological School of the University of Athens, supplied the parish priests for the Greek Orthodox communities in the Americas. However, this was only a tansitional and emergency solution to an intricate, if not critical, problem; for the realization was too strong—and it would be naive to deny or ignore this point—that the Americas demanded, and should have, parish priests who had come from and were reared in the American *milieu* itself, and who understood the American way of life, in its religious, intellectual, and social scope.

Few can deny that the Greek spirit, past and present, admits either failure or lasting disappointment. One need only to look at the pages of history to appreciate the fact that in every field of human endeavor, Greek ingenuity has overcome problems and obstacles to which lesser nations and peoples have surrendered. In the light of this heritage of heroism, the Greeks of modern-day America, fully conscious of the necessity for American- trained Orthodox clergymen, decided in 1937 to found a new school, whose life could be both economically and spiritually secure. Subsequently, with the guidance of the present Ecumenical Patriarch Athenagoras, then Archbishop of North and South America, and under the deanship of Rt. Rev. Athenagoras, then Bishop of Boston, and now Archbishop of Thyateira in London, the Pomfret Seminary was opened in September of 1937, with the first class graduating in June of 1942. The academic and pastoral policies that were to take place at the Pomfret Seminary were of a decisive and positive nature: For we all realize the perennial problems of fusing old traditions, customs, and attitudes with the new—in this case, the blending of the Greek and American ways. Yet, the pioneering spirit of the Greeks in America was comparable to decisiveness and necessity of the changes themselves.

The transference of the Seminary from Pomfret to Brookline in 1947 was dictated by the recognition of the fact that preparation for the Orthodox priesthood was more than monastic training in a strict theological sense. By moving the seminary to Brookline, the Orthodox Church leadersip envisioned the values and advantages of creating a Greek Orthodox Seminary in the center of dynamic intellectual activity, in Boston—"hub of the solar system," as Oliver Wendell Holmes aptly phrased it—in an area where other great divinity schools, universities, and libraries are to be found,

(Continued on page 240)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Αἱ στῆλαι τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» τοῦ μηνὸς τούτου μὲ εὐχαρίστησιν παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν. Τοῦτο εὑρίσκεται εἰς ἀπόλυτον συμφωνίαν μὲ ἕνα ἐκ τῶν πρωταρχικῶν σκοπῶν, ποὺ ὑπηρετεῖ τὸ περιοδικόν: Τὸν σκοπὸν τῆς ἑρμηνείας καὶ προκτάσεως τοῦ πλουπλεύρου ἔργου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν κλίμακα. Χωρὶς ἀμφιβολίαν, ἡ Θεολογική μας Σχολή, ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς πλέον δυναμικοὺς τομεῖς ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ ἐκδίπλωσις τοῦ ἔργου της, ἀπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑρτασμοῦ τῶν εἴκοσι ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, εἶναι εὐχάριστον καθῆκον, ὅπως εὐχάριστον καθῆκον θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς νὰ τιμήσωμεν τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸ ἕτερον τῶν μεγάλων ἱδρυμάτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Αἱ δημοσιευόμεναι ἐργασίαι καθιστοῦν φανερόν, ὅτι ἡ Θεολογική μας Σχολή, ἐντὸς τοῦ σχετικῶς μικροῦ διαστήματος τῶν εἴκοσι ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἐπέτυχεν νὰ ἐξελιχθῇ εἰς μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του φυτώριον καλλιεργείας Ὀρθοδόξου Θεολογίας, Ὀρθοδόξου εὐσεβείας καὶ φρονήματος, χαλκευτήριον μοναδικὸν διαπρεπεστάτων ἀξίων τῶν μυστηρίων τῆς σωζούσης χάριτος τοῦ Κυρίου. Τοῦτο ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν ἄγρυπνον καθοδήγησιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοὺς πόνους καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἱδρυτῶν καὶ ἐργατῶν αὐτῆς καὶ προπαντὸς χάρις εἰς τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὰ ἔως σήμερον ἐπιτευχθέντα ἀποτελοῦν σταθερὰν ἔνδειξιν, ὅτι κατὰ τὰ ἔτη, ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν, μὲ τὴν στενωτέραν συνεργασίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν διευθυνόντων, τῶν διδασκόντων καὶ τῆς ὁμογενείας, τὸ ἵδρυμα θὰ βαδίσῃ εἰς τὴν ὁλοκλήρωσίν του καὶ τὴν πλήρη πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων καὶ ὁραματισμῶν, ποὺ θρέφει ἡ Ἐκκλησία μας δι' αὐτό.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Εἰς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Μιχαὴλ διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἀναφέρονται καὶ αἱ κατωτέρω βαθυστόχαστοι σκέψεις: «... Ἂς εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες εἰς τὸν Θεόν, διότι οἱ πατέρες καὶ οἱ προπάτορες ἡμῶν ποτὲ δὲν ἐσκέφθησαν, οὔτε παρεδέχθησαν νὰ θυσιάσουν τὸ ἐλεύθερόν τους φρόνημα, χάριν τῆς σωματικῆς ἐπιβιώσεως καὶ τῆς ὑλικῆς των εὐμαρείας. Καὶ διότι ποτὲ—κατὰ τὴν τρισχιλιετῆ ἱστορίαν τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους—δὲν ἔκαμε τοῦτο ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως εἴτε τὴν γεωγραφικήν του θέσιν, εἴτε τὴν ἑκάστοτε ἐπικρατοῦσαν διεθνῆ κατάστασιν...»

Καὶ κατωτέρω «...τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς προτιμήσεως καὶ τῆς προκρίσεως τῶν ὑπερτάτων πνευματικῶν ἀξιῶν, ὑπὲρ τοὺς ὑλιστικοὺς καὶ γηΐνους προϋπολογισμοὺς ἂς καλλιεργήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐξ Ἑλλήνων καταγόμενοι καὶ ἐν τῇ πατρίδι μας Ἀμερικῇ, ἡ ὁποία σήμερον ἔχει ἐπωμισθῇ τεραστίας εὐθύνας ἀπέναντι τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ ἐπιζήσῃ ὁ ἀμερικανικὸς τρόπος τῆς ζωῆς, ἤτοι πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, τῆς πράξεως, τοῦ λόγου, οἱασδήποτε ἐλευθερίας. Διότι τοιούτους ἐλευθέρους μᾶς ἠθέλησεν ὁ Παντοδύναμος Δημιουργὸς καὶ Προνοητής μας Κύριος ἡμῶν. «Ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε» λέγει ὁ Παῦλος. Ἀλλὰ καὶ προσθέτει «ὅπου τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία». Ὅπου συνεπῶς ἐπικρατεῖ τοῦ Σατανᾶ τὸ πνεῦμα, εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Αὐτὸ ὅμως θὰ γίνῃ, θὰ ὑπάρχῃ δηλονότι τὸ πνεῦμα Κυρίου μεταξὺ ἡμῶν, ὅταν ἡμεῖς, οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται, εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν μας καλλιεργῶμεν τὴν τάσιν καὶ ἀνάτασιν πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀξίας ὑπὲρ τὰ γήϊνα καὶ ὑλιστικά, ὅπως συνέβη μὲ τοὺς πατέρας καὶ προπάτοράς μας, ποὺ ἀντιμετώπισαν τὸν μεγαλείτερον πειρασμὸν εἰς τὴν ζωήν τους, κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου καὶ τὴν 28 Ὀκτωβρίου».

ΤΟΠΙΚΗ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΙΚΗ

Τὴν 5ην καὶ 6ην Νοεμβρίου, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Καθεδρικοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ συνέλθῃ ἡ Βα Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Ἀης Ἐπισκοπικῆς περιφερείας. Ἡ Συνέλευσις θὰ ἀσχοληθῇ μὲ θέματα διοικητικά, οἰκονομικά, ἐκπαιδευτικά, διαφωτιστικά, κατηχητικὰ καὶ φιλανθρωπικά. Βάσεις τῶν ἀνακοινώσεων καὶ συζητήσεων θὰ ἀποτελέσουν αἱ ἀποφάσεις τῆς 13ης Κληρικολαϊκῆς. Σκοπός των θὰ εἶναι διαπιστώσεις ἐπὶ τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου, τρόποι ἐνεργείας διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς 13ης Κληρικολαϊκῆς εἰς τὴν Ἀην Ἐπισκοπικὴν Περιφέρειαν καὶ σχέδια εἰσηγήσεων διὰ τὴν 14ην Κληρικολαϊκήν. Ἡ σημασία καὶ ἀξία τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς εἶναι ἔκδηλος. Προσφέρεται ὡς μία ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία εἰς τοὺς ὑπευθύνους παράγοντας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Κοινοτικῶν μας πραγμάτων νὰ διαπιστώσουν κατὰ πόσον ὑπῆρξαν συνεπεῖς ἕως σήμερον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν, ποὺ τοὺς ἀνέθεσεν ἡ 13η Κληρικολαϊκὴ καὶ ἀπὸ κοινοῦ, ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ἀδελφικῆς κατανοήσεως, νὰ ἐξεύρουν τοὺς τρόπους καὶ τὰς μεθόδους διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Προγράμματος τῆς 13ης Κληρικολαϊκῆς.

(Continued from page 238)
easily accessible to the Orthodox students.

The present Seminary is in every way a splendid tribute to Greek vision and fulfillment. First in 1937 at Pomfret, and then a decade later at Brookline, the Seminary was physically a poor structure—as poor and humble, yet as optimistic and heroic in spirit as the early Greek immigrant himself. The Seminary was in the beginning an idea and the embodiment of fuutre promise. Today the promise has been kept, for the Holy Cross Greek Orthodox Theological School is the magnificent ideal that has been turned into a reality. Over tortuous paths, midst heartache and disappointment, through joy and sorrow, the idea of the Greek Seminary has become a symbol of the patience and devotion of the Greek people in America. Today we have an accredited Seminary, a modern religious institution, duly recognized throughout the United States by leading universities, scholarly organizations, and educational agencies. We have a unique institution that successfully bridges Orthodox Tradition and the contemporary American way of life, a School that now awards accredited baccalaureate degrees and honors: the Bachelor of Arts, the Bachelor of Divinity, and Master of Sacred Theology.

Twenty years are but a brief moment in the life of a school. Traditions, we must bear in mind, are not built overnight. Classrooms, and libraries and campuses alone do not make a school. However, great teachers and great scholars do; and yet in our Seminary great teachers and scholars must primarily be devout and humble Christian Orthodox believers, as unselfish in their strivings to set fine Christian examples, as in their constant intellectual endeavors and research seeking Truth. Unfortunately, in many schools and universities, acadaemic values alone tend to motivate the teacher; in a Greek Orthodox Seminary, the faculty, however, must be first judged by its spirit of dedication, not only to scholarship, which all to often becomes a deified end in itself, but also, and above all, to Christian Orthodox living, where the emphasis must be on ἀρετή, on the virtues of humility and of prudence. In short, the teachers in our Seminary must be first in their humanity —in their toleration and understanding, in their examples to the future Preachers of the Word. Only then can high scholarship follow, for scholarship without Christian virtue becomes arrogance. The fact remains that knowledge that does not deviate from piety and religiosity, and is based on spiritual truths, is really the true mark of an educated Chrisendom. And as Christian Orthodox, both for the clergy «Κλῆρος» and the flock «Λαός», we recognize the life of Christ as the greatest and supremely divine example of Christian love, ineffably superior to all.

Above all, the tradition and rich cultural heritage of Christian Orthodoxy must be maintained at the Theological School. But in soil that at times is alien to the Orthodox Tradition, these take time to strike abiding roots, to grow and to flourish. Nonetheless, in our School, Christian Hellenism has a very old and venerable religious tradition as well as a tradition of learning, as vibrant and immortal as the writings and teachings of the Eastern Church fathers themselves. We all know that Greek Orthodox centers of learning have flourished almost uninterruptedly from the earliest; that, in addition, the Hellenic tradition of learning has likewise flourished undefiled from the days of Plato's Academy and Aristotle's Lyceum. It is our earnest wish, then, that the Seminary will echo the voices and traditions of ages rich and pure in spiritual values. It our earnest wish, too, that in th Theological School there will dwe the piety, ethics, morals, social ju tice, and the spirit of freedom tha first appeared in Hellas, the mothe of civilazation, the matrix of culture

To be sure, these lofty tasks hav been the guiding lights of the Theo logical School administration an faculty through the years. Forme Deans like Archbishop Athenagoras Bishop Ezekiel, and The Very Rev Dr. Nicon D. Patrinacos, now moved on to positions of other and im portant ecclesiastical responsibility labored munificently in their at tempts to perfect the theological and academic structure of the School From the very beginning, the Seminary has had the very enviable distinction of including in its program of studies an intensive curriculum comprising the fundamentals and mastry of the Greek language and literature of both ancient and Christian times, not neglecting, of course, the importance of the liberal arts, of the vital disciplines of English, of literature, history, and the sciences—in short, not slighting the liberal arts which are in themselves the spearhead of Greek *paideia* and academic truths passed down through the centuries. The questions often arise in the minds of persons who ask: Does Greek Orthodoxy ignore the Enlish language and western learning? Does Greek Orthodoxy tend to create a group within a group, even one that is antagonistic to the "foreign west"? The answer to such questions is No. Not too long ago, Archbishop Michael, in a very stimulating and enlightening address answered such queries in a most categorical manner when in words that need repeating, he said:

"When we say we want, and insist, that our youth should learn Greek, certainly we do not mean by that to become a nation within a nation, and to lose contact

with our American environment. Such a view has never been adopted by our church. We are as much Americans as any other American citizen from whatever origin he may come... We of Greek descent are bilingual American citizens just as most French, Dutch, German and others in this country.. For this reason, our Church for many years has been developing a program of training bilingual priests and teachers, the former at our Theological School in Brookline, and the latter at our Saint Basil's Academy."[1]

To fulfill its destiny and visions, the Holy Cross Orthodox Theological School must be strengthened and be made to expand into a great religious center of learning. It is the beautiful opportunity of American Hellenes to dedicate themselves unselfishly to this task. The Theological School has a great deal to give us, as we have much to give in return, for this School will, in every way, provide the spiritual and cultural link between Christian Orthodoxy and the *Diaspora.* American Hellenes need the spiritual and cultural sustenance that a School like the Holy Cross can give; but they also have much to give, not alone in money which is so urgently needed, but in thought and in wisdom and in knowledge. Although the Theological School has made great strides among other institutions of higher learning, it has not yet attained the greatness which its founders envisioned for it. Academic departments need to be expanded and reinforced; new buildings must be erected soon; opportunities for scholars and theologians must be provided; and endowments for study and research are vitally required. The Theological School must be made to grow even higher, and its roots must be constantly watered so that it may attain and maintain stability and security.

Our concern with material progress must not overshadow the ideological position, the educational and pastoral philosophy of our School. Indeed, the faculty and students of the Theological School remain true, scholastically, to the Hellenic precepts of ancient times, with their emphasis on high character and high standards. The classic Greek σπουδαιότης, which poets and writers of mankind have always acclaimed, becomes united with the εὐσέβεια of Christian Orthodox fellowship, inspiring, motivating, and molding the character of the theological students. Spiritually, the religious philosophy of the Theological School is best expressed in the words of Our Lord Jesus Christ: *"Go ye therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and, lo, I am with you always, even unto the end of the world."*[2] To the Faculty and students of our School, these words of Christ are not mere echoes of idealism. These are rather living and saving words and embody the moral and scholastic discipline for which all should strive, especially in the contemporary period of materialism and science and secularism, at the altars of which many misinformed and misguided people too often worship. These are words that are extremely noteworthy in the present period of insecurity and anxiety, when, as the late Gorden Keith Chalmers, President of Kenyon College, has so well observed, "the theological ignorance of American humane learning has contributed to ethical ignorance and moral decline."[3]

Ethical ignorance and moral decline — how disquieting are these words which are at once an indictment of our culture and our educational system. Truly, the faculty and administration at our Seminary cannot fail but to view with dismay and sadness the fact that the contemporary educational philosophy—even in some seminaries and religious centers of learning—is one of dark confusion and of plaguing skepticism, of the lack of realization that Christian belief is tantamount to Christian morality. The pragmatism—the rational science and experimental practice—that tends to dictate the educational thinking and planning of schools in general is resisted at every point at the Theological School, where Christian Orthodox Tradition is the bulwark of faith against the creeping spirit of decadence and spiritual indifference that are to be found on campuses throughout the country.[4] Above all, the pragmatism inherent in some educational philosophies, the roots of which go back to the sixteenth and seventeenth centuries, and to the doctrines and theories of Voltaire and Rousseau, is not underestimated by Christian Orthodoxy; for, indeed, the claims that science is the only true guide needed in life, that spiritual life actually rests on the foundation of rational and utilitarian theories and explanations, are powerful arguments in many circles. Yet, at every point, our theological students are taught to rebut and repel these claims, nay, these sins of omission.

In his very fine and illuminating book published several years ago, Russell Kirk eloquently concluded that the Academy should devote it-

---

[1] Archbishop Michael, "The Relationship Between the Greek Orthodox Church and Education," *The Orthodox Observer* (May, 1957), p. 107.

[2] Matthew 28:19-20. My italics.

[3] G. K. Chalmers, *The Republic and the Pearson* (Chicago: Henry Regnery, 1952), p. 183.

[4] See Baker Brownell, "What Is Decadence," *The College and the Community* (New York: Harper and Brothers, 1952), pp. 93–100.

self "To the proposition that the fear of God, and not the mastery over man and nature, is the object of learning."[5] While we at the Theological School agree with such a sentiment, we go one step beyond this: for not only do we recognize the dangers of intellectual mediocrity—and here we are in full agreement with educators like retiring President Harold Dodds of Princeton, President A. Witney Grisworld of Yale, and Canon Bernard Iddings Bell of the Protestant Episcopal Church—but also view with increasing alarm the spiritual illiteracy that exists on a universal scale. Of course, the current religious revival, which is apparently exerting greater influence, cannot be ignored or underestimated, and as Christian Orthodox we fervently hope that this movement back to religion will not stop.

We strongly feel that moral discipline is part of Christian belief and religious faith, which can only be found within the framework and tradition of the Christian Church. We at the Theological School feel that the progress and education of man cannot be complete "without the studies that have to do with God and the mystery of existence and experience,"[6] and we call upon other religious institutions to join us in the endeavor, as part of a common Christian attempt, to reappraise the spiritual languor of our times, which, unless it is checked without delay, will disintegrate into spiritual bankruptcy. In the words of Lewis Mumford: "What is demanded is a recrystallization of the positive values of life, and an understanding of the basic issues of good and evil, of power and form, of force and grace, in the actual world. In short: the crisis presses toward a social conversion, deep-seated, organic, religious in its essence, so that no part of personal or political existence will be untouched by it: a conversion that will transcend the arid pragmatism that has served as a substitute for religion."[7]

The Holy Cross Orthodox Theological School in its philosophy of education embraces wholeheartedly the Christian tradition of restraint, contemplation, and spiritual and moral discipline. In their theological preparation, the Greek Orthodox students must be prepared unhesitatingly to affirm that way of life that is based on Christian Orthodox dogma, and especially to combat the evils of secularism. The Very Rev. Vassily Zenkovsky, the eminent Russian Orthodox theologian, very well expresses the Orthodox concept of education when he states:

> "If our intellectual life is to be creative and productive, it *must be closely tied up with our spiritual life.* And here nothing can replace the Church and the impact of its grace on the soul. One of the main themes in the Orthodox theory of religious education consists precisely in relating our educational influence with the Church. This does not necessarily mean an external tie between educational work and the Church, although this of course would be very desirable, but rather an overcoming of the very spirit of secularism. On the other hand, this does not mean any alienation o children from the modern world One need not imitate Rousseau who made Emile live outside so ciety during his childhood, fo one cannot and should not isolat children from contemporary life And it is here that we clearly re alize the necessity of an Orthodo culture, which is not simply combination of inner religiosit with secularized actuality, but *transformation of the moder world* in the spirit of Orthodo xy."[8]

The role of the Christian Orthod clergyman, thus, is a momento one. Yet, we feel certain that, as th great classicist Gilbert Highet poin out, "The Christian church has bee best in those periods when it too its mission of teaching most seriou ly, and its priests still show the noblest side when they teach us ho to bear what must be borne." When the Theological School wa founded in 1937, its farsighted sup porters envisioned the day when th Greek Orthodox Faithful would nee specially trained spiritual leaders Today, the Theological School ca and will provide such leadership Economic strength becomes real no only from money and natural re sources, but from knowledge an skills, from dreamers and planners There is no greater asset for an people, no greater guarantee o man's very survival, than the reli gious institutions that they support

To the Greek Orthodox in th Americas, the Theological Schoo will become, if it is not already, th first priority. A great deal lies ahea of us, and it is with prayer and sup plication that we entreat the Al mighty for divine guidance in th great task before us. We can sa with the Psalmist:

> "I will lift up mine eyes unto the hills,

(Continued on page 248)

---

[5] Russell Kirk, *Academic Freedom* (Chicago: Henry Regnery, 1955), p. 191.

[6] Chalmers, p. 183.

[7] Lewis Mumford, "The Corruption of Liberalism," *New Republic,* April 29, 1940, p. 573.

[8] The Very Rev. Vassily Zenkovsky, "On Orthodox Education," *St. Vladimir's Seminary Quarterly* (April, 1957), p. 6. Author's italics.

[9] Gilbert Highet, *The Art of Teaching* (New York: Vintage Books, 1954), p. 239.

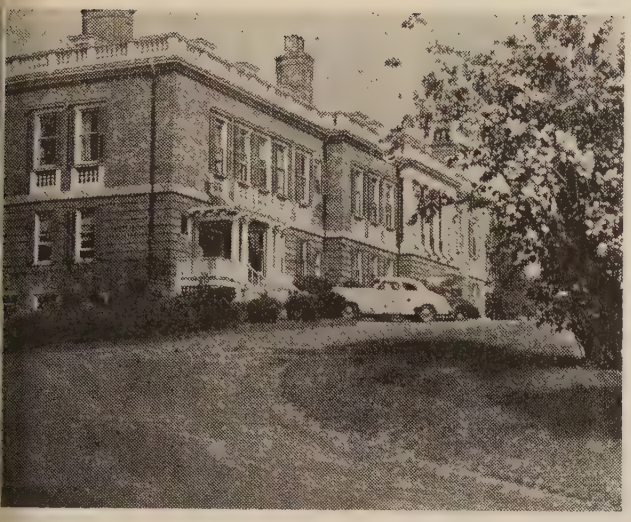

ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΛ. ΣΧΟΛΗΣ

HOUSE OF TRUSTEES

OFFICERS

The Most Rev. Michael, D.D., President
Archbishop of North and South America
The Rt. Rev. Athenagoras, S.T.D., Vice-President
Bishop of Elaia
Mr. Michael P. Pagos, Secretary
Mr. Thomas A. Pappas, Treasurer
Mr. Peter G. Contas, Assistant Treasurer

MEMBERS

The Rt. Rev. Germanos, Bishop of Nyssa
The Rt. Rev. Ezekiel, Bishop of Nazianzos
The Rt. Rev. Demetrios, Bishop of Olympus
The Rt. Rev. Germanos, Bishop of constantia
The Rt. Rev. Polyefctos, Bishop of Tropaion
Rev. James Christon, Rev. Athanasios Rizos, Rev. John Canetos, Rev. Spyridon Mourikis, Mr. George Alevizos, Mr. Theodore Anagnoson, Mr. Antonios Anastassi, Mr. Harris Booras, Mr. Constantine Bucuvalas, Mr. Peter Condakes, Mrs. Stavroula P. Condakes, Mr. Angelo Cotsidas, Mr. Charles Davis, Mr. Pierre De Mets, Miss Mary Dowd, Mr. John Drakos, Dr. Lycungus Davey, Mr. Peter Haste, Mr. Paul G. Manolis, Mr. Nicholas Moustakis, Mr. Spiros Ponty, Mr. George Poulos, Mr. Spiro Skouras, Mr. Michael Sotirchos, Mr. John Zotos, Mr. Denis Tavlas, Mr. Theodore Tonas, Mr. George Vasagarelis

ADMINISTRATIVE OFFICERS

The Rt. Rev. Athenagoras, M.A.,S.T.M.,S.T.D., Dean
The Very Rev. John Papadopoulos, M. Th., Director of Studies
The Very Rev. Eusebius Stephanou, B.A.,S.T.M., Th. D. — Sub-Dean
The Very Rev. Gerasimos Papadopoulos, M.Th. — Chaplain
George Liacopoulos, M.A. — Chairman of the College Division
Nicholas Poulos — Bursar and Executive Secretary
Charles Petras, B.S. — Financial Secretary
The Rev. Dean T. Andrews, Th. B., B.L.S., M.A. — Librarian
Neketas Palassis,B.A. — Secretary to the Dean & Book Store Manager

FACULTY

The Rt. Rev. Athenagoras, M.A., S.T.M., S.T.D.,
Dean and Chairman of the Department of Systematic Theology
The Very Rev. John Papadopoulos, M.Th.,
Director of Studies and Professor of Christian Ethics and Apologetics
The Very Rev. Eusebius Stephanou, B.A., S.T.M., Th.D.
Sub-Dean and Associate Professor of Comparative Theology and Apologetics
The Very Rev. Georges Florovsky, Phil. M., D.D., S.T.D.
Associate Professor of Dogmatic Theology
The Very Rev. Gerasimos Papadopoulos, M. Th.
Profesor of New Testament
The Rev. Dean Timothy Andrews, Th.B., B.L.S.,M.A.
Librarian and Instructor in Research Methods
Antonios Anastassi, LL.B.
Lecturer in Polity and Canon Law
Dimitri Zacharopoulos, S.T.M.
Instructor in Old Testament and Hebrew Literature

COLLEGE DIVISION

George Liacopoulos, M.A.
Chairman of the College Division and Professor of Greek History
George Bebis, B.A., S.T.M.
Assistant Professor of Patristics
John E. George, B.A., M.A., Ph.D.
Assistant Professor of Classics and Sociology
Petros Moutevelis, M.A.
Assistant Professor of Greek and Greek Literature
Panayotis Nychis, M.A.
Assistant Professor of Education
George Panichas, B.A., A.M.
Assistant Professor of English and Literary History
John Papajohn, S.T.B., M.A.
Instructor in Psychology
Constantine Papavasileiou, M.D.
Assistant Professor of Natural Sciences
Evangelos Sdrakas, M.Th., Ph.D.
Visiting Professor of Philosophy
Christos Vriondies, M.M.
Assistant Professor of Sacred Music
Marinos Vinas, B.A., M.A.
Instructor in Philosophy

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς
Μιχαήλ, συγχαίρων τὸν Σχολάρ
Ἐπίσκοπον Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρ
Εἰς τὸ βάθος, δεξιά, διακρίνον
οἱ προκάτοχοι Σχολάρχαι, Σεβα
Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Ἀ
ναγόρας καὶ Θεοφιλ. Ἐπίσκο
Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ. Ἀριστε
διακρίνεται ὁ CHAIRMAN τοῦ Κ
λεγιακοῦ Τμήματος κ. Γ. Λια
πόυλος.

Τὰ Μέλη τῆς Ἐφορείας τῆς Θε
λογικῆς Σχολῆς μὲ Ἀκαδημαϊκ
περιβολήν.

Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος Ἐξο
κ. Γ. Μελᾶς ἐπιδίδων βραβεῖα ε
ἀποφοιτοῦντας.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

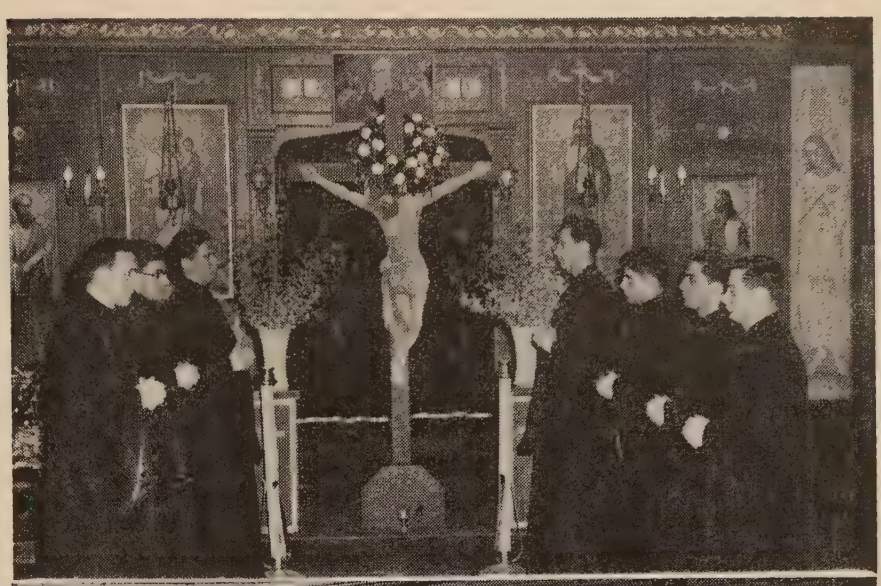

ΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

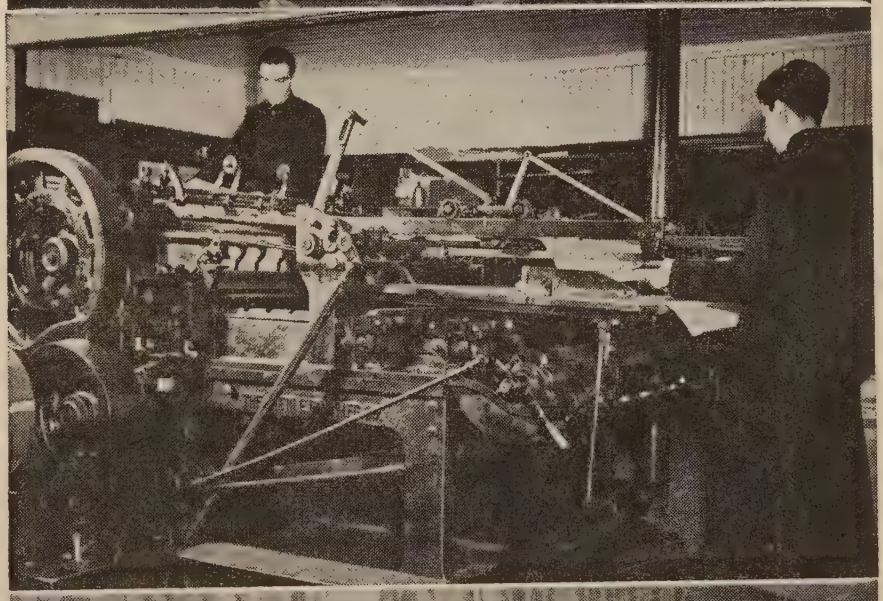

ΡΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΜΑΙΟΣ—1956

CLASS OF 1942

Rev. Dean. T. Andrews	Brookline, Mass.
Rev. Constantine Andrews	Toranto, Canada
Rev. Eustathios Avlas	Deceased
Rev. Emmanuel Bouyoukas	Birmingham, Alabama
Rev. A. Giannoukos	Edmonton, Alberta, Canada
Rev. John Hondros	Chicago, Illinois
Rev. George Kalpaxis	Houston, Texas
Rev. D. Michaelides	Wheeling, West Virginia
Rev. John Pallas	Buffalo, New York
Rev. George Papadeas	Hempstead, New York
Rev. Theotokis Pappas	Toledo, Ohio
Rev. C. Papatheodore	Newport, Rhode Island
Rev. George Thomopoulos	Milwaukee, Wisconsin
Rev. John Zanetos	Boston, Massachusetts

CLASS OF 1943

Rev. Philotheos Achladas	Holyoke, Massachusetts
Rev. Panayiotis Bithos	Dallas, Texas
Rev. Leonidas Contos	Los Angeles, California
Rev. Spyridon Coutros	Asbury Park, New Jersey
Mr. Jeremiah Drake	Boston, Massachusetts
Rev. Spyridon Economou	Kansas City, Missouri
Rev. George Gallos	Baltimore, Maryland
Rev. Nicholas Paleologou	Newburg, New York
Rev. M. Papadopoulos	Nashua, New Hampshire
Rev. T. Theophilopoulos	Montreal, Canada
Rev. Nicholas Velis	Omaha, Nebraska

CLASS OF 1944

Rev. Demetrios Aloupis	Newark, New Jersey
Rev. John Geranios	Cleveland, Ohio
Rev. C. Goumenis	Greenville, South Carolina
Mr. Constantine Kakouris	Brockton, Mass.
Rev. Nicholas Kirkiris	United States Navy
Rev. Peter Koskoris	Keene, New Hampshire
Rev. Peter Kostakos	Passaic, New Jersey
Rev. Manousos Lionakis	Joliet, Illinois
Rev. Theodore Logothetis	Philadelphia, Pa.
Rev. Demosthenes Mekras	Miami, Florida
Rev. Charles Michos	Lynn, Massachusetts
Rev. George Pulos	Washington, D. C.
Rev. Canellos Vouros	New Britain, Conn.
Rev. John Berris	Steubenville, Ohio
Rev. James Christon	Schenectady, New York
Rev. George Paulson	United States Navy
Rev. Athanasios Saridakis	Seattle, Washington
Rev. S. Sophocleous	Cleveland, Ohio
Rev. Nicholas Trivelas	Charleston, South Caroli

CLASS OF 1945

Rev. Anastasios Bandy	Philadelphia, Pa.
Mr. Leonidas Solomos	Dallas, Texas
Rev. Nicholas Tsaknides	Cincinnati, Ohio
Rev. Andrew Vasilas	New Brunswick, N. J.

CLASS OF 1946

Rev. Soterios Gouvelis	Woburn, Massachusetts
Rev. Louis Greanias	Hammond, Indiana
Rev. Constantine Kazanas	New York, New York
Rev. Michael Macrides	Shreveport, Louisiana
Rev. Louis Mentis	Jamestown, New York
Rev. Stephen Papadoulias	Springfield, Mass.
Rev. Kallistos Samaras	Indianapolis, Indiana
Mr. Theoharis Speliotes	Chicago, Illinois
Mr. John Sofologis	Albany, New York
Rev. Steve Zanis	Nashville, Tennessee

CLASS OF 1947

Rev. George Bartzis	Scranton, Pennsylvania
Rev. George Economou	Lansing, Michigan
Rev. C. Hadzigeorge	Indianapolis, Indiana
Rev. Anthony Kanavos	East Chicago, Indiana
Rev. Arthur Metaxas	Cambridge, Massachusetts
Rev. B. Papagianacopoulos	Deceased
Rev. Nicholas Papapetrou	New York, New York
Rev. E. Papastephanou	Brookline, Mass.
Rev. Photius A. Pentikis	San Fernando Valley, Cali
Rev. John Sarantos	Lowell, Massachusetts
Rev. Emmanuel Vergakis	Milwaukee, Wisconsin
Rev. Nicholas Vieron	Memphis, Tennesse
Rev. Zachary Xintaras	Germany
Rev. Dionysios Ziatas	Pasadena, California

CLASS OF 1948

Rev. Stephen Anthony	Palm Beach, Florida
Rev. Basil Giannakakis	New Orleans, Louisiana
Rev. Homer Goumenis	Columbia, South Carolina
Rev. Basil Gregory	Chicago, Illinois
Rev. Nicholas Harbatis	Detroit, Michigan
Rev. George Keramas	New Haven, Connecticut
Rev. Anthony Koniaris	Minneapolis, Minnesota
Rev. Anthony Kostouros	San Francisco, California
Rev. John Limberakis	Providence, Rhode Island
Rev. John Magoulias	Peabody, Massachusetts
Rev. Artemios Mandakas	Patchogue, L. I. N. Y.
Rev. George Poulos	Stamford, Connecticut

ev. Nicholas Terezakis	Hartford, Connecticut
ev. George Vlahopoulos	Oakland, California

CLASS OF 1949

ev. John Athanasiou	Dayton Beach, Florida
ev. Andrew Dereziotis	Galveston, Texas
ev. A. H. Demopoulos	Los Angeles, California
ev. Constantine Dombalis	Richmond, Virginia
ev. Constantine Halkias	Sioux City, Iowa
ev. Peter Kallelis	Los Angeles, California
ev. Spyridon Mourikis	Hyannis, Massachusetts
ev. A. Papadopoulos	Norfolk, Virginia
r. John Papajohn	Boston, Massachusetts
ev. John Psillas	Washington Heights, N. Y.
ev. Petros Remoundos	Rochester, New York
ev. John Romanides	New York, New York
ev. Theophilos Sakellson	Nashua, New York
ev. Anthony Saris	Decatur, Illinois
ev. Angelos Tzavalas	Portland, Oregon
ev. Nomikos Vaporis	Pittsburgh, Pennsylvania
ev. George Yacalis	

CLASS OF 1950

ev. Constantine Bithitsikas	Ambridge, Pennsylvania
ev. George Gregory	Weirton, West Virginia
ev. Steven Katsaris	Salt Lake City, Utah
ev. Vasilios Kleoudis	Jackson, Mississippi
ev. George Kretikos	Athens, Greece
ev. George Kyriakopoulos	Gary, Indiana
ev. Peter Kyriakos	Boston, Massachusetts
ev. Soterios Lytras	Binghamton, New York
ev. Dionysios Michelis	Warren, Ohio
ev. Philemon Payiatis	Dayton, Ohio
ev. Constantine Palassis	San Bernadino, Calif.
ev. Peter Rexinis	Kankakee, Illinois
ev. George Skoulakis	St. Louis, Missouri
ev. Constantine Volaitis	Flushing, New York

CLASS OF 1951

ev. Paul Apostolakos	St. Louis, Missouri
v. Theodore Baglaneas	Pawtucket, Rhode Island
ev. Constantine Bebis	New Bedford, Mass.
ev. D. Constantellos	Perth Amboy, New Jersey
ev. George Gallas	Albany, New York
r. William Gamvas	Fitchburg, Massachusetts
ev. N. Georgacopoulos	Ipswich, Massachusetts
v. Philip Gialepsos	Endicott, New York
ev. Peter Katopis	Chicopee Falls, Mass.
ev. William Kehayes	Bridgeport, Conn.
ev. James Mamalis	Knoxville, Tennessee
ev. Emmanuel Metaxas	Watertown, Massachusetts
ev. C. Mitsopoulos	Huntington, West Virginia
v. George Neofotistos	Mobile, Alabama
ev. D. Papantoniou	Detroit, Michigan
v. Constantine Raptis	Tarpon Springs, Florida
v. Philip Ramphos	Ottawa, Canada
Rev. Chrysostom Selimos	Phoenix, Arizona

CLASS OF 1952

Rev. Thomas Bitzas	Deceased
Rev. Fred Photiou	Bayard, Nebraska
Rev. Stamatios Ganiaris	Watertown, New York
Rev. Arthur Harris	Albuquerque, New Mexico
Rev. James Karagas	Cleveland, Ohio
Mr. Theodore Keritsis	Charlotte, North Carolina
Rev. Andrew Kleomenakis	Chiago, Illinois
Rev. George Longos	Springfield, Ohio
Rev. Nicholas Marinos	Haverhill, Massachusetts
Rev. Stelios Markantonios	Highland Park, N. J.
Rev. John Protopas	Bangor, Maine
Rev. John Sfikas	Erie, Pennsylvania
Rev. C. Tsombanas	Fresno, California
Rev. James Triantafilis	Kansas City, Kansas

CLASS OF 1953

Rev. George Arseniou	Waterloo, Iowa
Mr. James Chakos	Athens, Greece
Rev. Peter Georgacakes	Chicago, Illinois
Rev. James Kalaris	Washington, D. C.
Mr. John Kallimanis	Athens, Greece
Mr. Louis Kalariotis	Boston, Massachusetts
Rev. Arthur Kontinos	Aliquippa, Pennsylvania
Rev. Denis Latto	Savannah, Georgia
Rev. Peter Leventis	Masilon, Ohio
Rev. George Makris	New London, Connecticut
Rev. George Pappas	Astoria, L. I. New York
Rev. Theodore Phillips	Stockton, California
Rev. Nicholas Stavrakis	Canton, Ohio
Rev. Titos Siligardakis	Brooklyn, New York
Rev. Socrates Tsamoutalis	Fairview, New Jersey
Rev. John Tavlarides	Washington, D. C.
Rev. James Tavlarides	Cheyenne, Wyoming
Mr. Solon Tsanticos	Athens, Greece

CLASS OF 1954

Rev. Ernest Arambiges	Peoria, Illinois
Rev. Peter Atsales	Waterbury, Connecticut
Mr. George Bebis	Belmont, Mass.
Mr. George Bogdanus	San Leandro, Calif,
Mr. P. Constantinides	Atlanta, Georgia
Mr. Paul Cotsorides	Newport, Rhode Island
Rev. Stylianos Harakas	Lancaster, Pennsylvania
Mr. Demetrios Katerlis	Athens, Greece
Rev. Frank Kirlagitsis	Martins Ferry, Ohio
Rev. Constantine Leftheris	Pensacola, Florida
Rev. Andrew Missiras	Ann Arbor, Michigan
Rev. N. Nicholopoulos	Norwich, Connecticut
Rev. Peter Papademetriou	Chicago, Illinois
Rev. Leonard Pachis	Canton, Ohio
Rev. Spiros Pieratos	Hopewell, Virginia
Rev. Steve Prodromides	Grand Island, Nebraska
Rev. Stelios Sarigianis	Middletown, Ohio

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Clas
Colgate University, Hamilton, New York.

Frequently the Greek Orthodox Theological School in Brookline, Massachusetts is called upon by various priests, communities, G.O.Y.A. chapters and other interested persons to make recommendations concerning materials and books for a basic Orthodox library. The questions obviously center around the books that should be included, their availability, their cost, and where they can be obtained with a maximum of convenience. The Rev. Dean Timothy Andrews, the librarian of the Greek Orthodox Theological School, and Mr. Nikitas Palassis, the Manager of the Theological School Book Store, realizing the problem and the necessity of making the needed materials available to the general public, have prepared a list which contains the materials needed for a basic community Orthodox library. These books, which are currently available from the Theological School Bookstore, are most useful for any Church or community library and should be in the possession of every Orthodox clergyman. Any three books from each classification listed below should be sufficient to begin a Church or community library. Any layman planning a personal library should be sure to include at least one book from each general classification, The ORTHODOX OBSERVER considers it a distinct duty bring the lists of available religi publications to the attention of readers and congratulates the Th logical School for rendering valuable public service.

As new books appear, they be added to the lists of materials publications available through Theological School. All requests orders should be sent directly

THE BOOKSTORE
Holy Cross Greek Orthodox
Theological School
50 Goddard Avenue
Brookline 46, Massachusetts

Rev. Joachim Valasiadis	Biddeford, Maine
Mr. Marinos Vinas	Cambridge, Massachusetts

CLASS OF 1956

Rev. Arthur E. Athans	Dover, New Hampshire
Mr. Demetrios A. Bakalis	Detroit, Michigan
Mr. Ernest C. Blougouras	Athens, Greece
Rev. Alkiviadis C. Calivas	Brooklyn, New York
Rev. Basil S. Chiganos	Pittsfield, Massachusetts
Mr. Peter C. Chrisafidis	Lynn, Massachusetts
Mr. S. I. Koutroulelis	Manchester, N. H.
Rev. Demetrios S. Kavadas	Reading, Pennsylvania
Rev. Nicholas C. Manikas	Marlboro, Mass.
Rev. George D. Nicozisin	San Francisco, California
Mr. John O. Paul	Charlotte, South Carolina
Rev. Phillip J. Pekras	Omaha, Nebraska
Mr. George E. Prassas	San Diego, California
Rev. Constantine Tsocanis	Oklahoma City, Oklahoma

CLASS OF 1957

Rev. Theodore Chelepon	Astoria, L. I., New Yo
Rev. Denis Dragonas	Brookline, Mass.
Rev. Miltiades Efthimiou	Brookline, Mass.
Rev. Constantine Eliades	Huntington, New York
Rev. A. Georgaroudakis	Athens, Greece
Rev. Christodoulos Kallos,	Fall River, Mass.
Rev. John Kutulas	Chicago, Illinois
Rev. Nicholas Magoulias	Detroit, Michigan
Rev. Peter Makris	Charleston, South Caroli
Rev. Spiros Makris	Brooklyn, New York
Rev. Constantine Monios	Manchester, N. H.
Rev. Steven Natsis	Wierton, West Virginia
Rev. Neketas Palassis	Jamaica Plain, Mass.
Rev. George Stephanides	Princeton, New Jersey
Rev. Constantine Vellios	St. Louis, Missouri
Rev. George Venetos	Portland, Maine

(Continued from page 242)

From whence cometh my help.
My help cometh from the Lord,
Which made heaven and
earth."[10]

[10] Psalm 121.

Posterity will thank all of their wisdom, of their efforts, of their means, to make Holy Cross Orthodox Theological School a great institution. It will be a blessing to all. And so we now give reverent thanks, and we rejoice and commemorate this blessed event, however inadequately; and with deep pride and profou humility, with hope for the futu with abiding faith in the Will God, we record this twentieth niversary of vision and fulfillm

Holy Cross
Greek Orthodox Theological Sch

HURCH HISTORY

κκλησιαστικὴ Ἱστορία, Στεφανίδου	$10.00
κιαγραφία τῶν Ἀποδήμων Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, Εὐθυμίου	1.50
) ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Δρᾶσις αὐτοῦ, Ζούστη	4.00
άξιμος ὁ Γραικός, Παπαμιχαήλ	5.00
στορία τοῦ Προτεσταντισμοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηναγόρα Καββάδα	2.50
he Byzantine Church, M. Ward	3.00
he Orthodox Church, Archbishop Michael	1.00
he Eastern Orthodox Church, R. M. French	1.50
he Orthodox Christian Church Through The Ages, Kouloumzin	2.50
he Photian Schism, F. Dvornik	9.00
he Papacy, Abbe Guette	2.50
y The Waters of Marah, Present State of the Church of Greece, Hammond	4.75
he Holy Fire, Robert Payne	5.00

ELIGIOUS WORKS

Μίμησις τοῦ Χριστοῦ, Μετάφρασις Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ	1.00
αύματα τοῦ Κυρίου. Παπακώστα	2.00
αραβολαὶ τοῦ Κυρίου, Παπακώστα	2.00
προορισμὸς τοῦ Ἀνθρώπου, Ματθοπούλου	2.00
Ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλία, Παπακώστα	2.00
Treasury of Russian Spirituality, Editor, Fedoton	2.00
nseen Warfare, St. Nicodemos The Hagiorite Translated by Palmer	4.75
arly Writings from the Philokalia, Translated by Palmer	5.50
Vritings from the Philokalia, Translated by Palmer	4.75
he Way of the Pilgrim, Translated by E. M. French	1.75
he Rudder (Pedalion), Translated by D. Cummings	10.00
ήτηρ Θεοῦ, Ἀρχι. Ἰωάννου Παπαδοπούλου	.75

ATECHISMS, YEAR BOOK, MANUALS

he Greek Orthodox Catechism, Callinicos	1.00
he Faith of our Fathers, Carlson and Soroka	2.50
he Liturgy of the Orthodox Church, Sophucles	2.00
he Greek Orthodox Year Book, 1957	1.00
landbook of Denominations, Mead	2.95
ατήχησις καὶ Λειτουργικὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Ἰωαννίδου	1.00

ERVICE BOOKS

he Divine Liturgy, Bilingual, Archdiocese Edition	1.00
The Services of Holy Week and Easter Sunday, Bilingual	2.50
Service Book of the Holy Eastern Orthodox-Catholic and Apostolic Church, Translated by Isabel Hapgood	5.00
The Akathist Hymn, Translated by Bishop Athenagoras	1.00
Λειτουργικὴ Φυλλάς, Σαλιβέρου	3.00
Παρακλητική	3.00
Πεντηκοστάριον	3.00
Ὡρολόγιον τὸ Μέγα	3.00
Ἱερὰ Ὑμνῳδία, Σακελλαρίδου (Μὲ βυζαντινοὺς χαρακτῆρας)	5.00

HOLY SCRIPTURES

New Testament, Pocket Size, King James Version	1.00
Ἡ Καινὴ Διαθήκη Μετὰ Συντόμου Ἑρμηνείας, Τρεμπέλα (2 τόμοι)	2.00
Παλαιὰ Διαθήκη τῶν Ἑβδομήκοντα	2.00
Ὑπομνήματα τοῦ Τρεμπέλα:	
Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην	3.00
Εἰς τὸ Κατὰ Ματθαῖον	2.50
Εἰς τὸ Κατὰ Λουκᾶν	3.00
Εἰς τὸ Κατὰ Μᾶρκον	2.50
Εἰς Ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου—δύο τόμοι	2.50

DOCTRINAL WORKS

Contemporary Eastern Orthodox and Roman Catholic Communications: Correspondence in English and Greek of Archbishop Athenagoras Kokkinakis and Francis Cardinal McIntyre	1.00
Greek Orthodox Theological Review, Subscription Price	3.50
The Orthodox Observer — (Official publication of the Greek Archdiocese) — Subscription Price	4.00
Ἐπίτομος Δογματικὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας	4.00

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

The Destiny of Man, Betdyaen	3.50
Solitude and Society	3.00

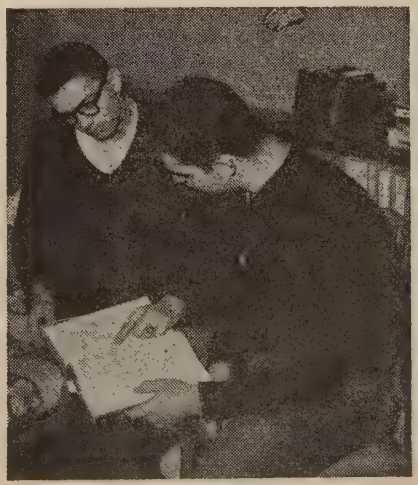

GREEK ARCHDIOCESE HOLY CROSS ORTHODOX THEOLOGICAL SCHOOL, INCORPORATED

COMPARATIVE STATEMENT OF INCOME AND OPERATING EXPENSES OF COMBINED FUNDS YEARS ENDED AUGUST 31, 1957 AND 1956

	Year Ended August 31, 1957	*Year Ended August 31, 1956*	*Increas (Decrease*
INCOME			
Archdiocese of North and South America	$ 86,000.00	$ 79,000.00	$ 7,000.0
Donations			
Individuals	25,099.77	29,768.07	(4,668.3
Adelphaton and Seal Drive	72,064.18	53,918.50	18,145.6
Organizations	7,050.96	4,790.89	2,260.0
Anniversary Dinner	8,530.71	—	8,530.7
Tuition — Net	34,150.00	23,435.00	10,715.0
Insurance Recovery — Fire	2,179.99	1,396.10	783.8
Miscellaneous	2,954.31	1,083.22	1,871.0
TOTALS	238,029.92	193,391.78	44,638.1
EXPENSES			
Faculty	74,339.87	60,594.30	13,745.5
Dormitory	12,677.42	9,789.27	2,888.1
Chapel	674.93	1,132.29	(457.3
Library	5,941.05	6,625.76	(684.7
Kitchen and Refectory	33,055.95	33,817.30	(761.3
Grounds	4,259.86	3,023.07	1,236.7
Administration	21,735.79	31,034.88	(9,299.0
Fund Drives	10,180.99	4,975.46	5,205.5
Loss on Sale of Printing Press	120.31	—	120.3
Building Removal	—	2,295.00	(2,295.0
TOTALS	162,986.17	153,287.33	9,698.8
EXCESS OF INCOME OVER OPERATING EXPENSES	$ 75,043.75	$ 40,104.45	$ 34,939.3

COMPARATIVE STATEMENT OF CAPITAL EXPENDITURES OF COMBINED FUNDS YEARS ENDED AUGUST 31, 1957 AND 1956

Land and Buildings	$ 14,709.79	—	$ 14,709.7
Renovations — Old Buildings	1,635.00	41,654.70	(40,019.7
Completion of New Dormitory	1,732.30	18,056.50	(16,324.2
Furniture and Fixtures	1,169.80	2,380.37	(1,210.5
Equipment and Fixtures	12,658.93	—	12,658.9
TOTALS	$ 31,905.82	$ 62,091.57	$(30,185.7

In our opinion, the above Statement of Condition presents fairly the financial position of the Greek Archdiocese Holy Cross Orthodox Theological School, Incorporated, as at August 31, 1957 in accordance with generally accepted principles of the cash-basis method ofaccounting.

Charles E. Di Pesa & Company Certified Public Accountant

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

—Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβα-
μιώτατος ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα
ῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς
ENVER, COLORADO. Ἐγένετο δε-
τὸς μετὰ πολλῶν τιμῶν ὑπὸ τοῦ
δελφοῦ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Πολι-
είας καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως,
υνοδείᾳ τῶν ὁποίων μετέβη εἰς τὸ
υβερνεῖον, ὅπου ὑπεδέχθη τὴν Α.
εβασμιότητα ὁ Κυβερνήτης τοῦ
ολοράδο. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέ-
εσεν τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμί-
ησεν καταλλήλως εἰς πυκνότατον
κκλησίασμα.

—Τὴν 6ην Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβα-
μιώτατος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ
ρολ. Γ. Βλασσοπούλου μετέβη εἰς
ANTON, OHIO. Τὴν Κυριακήν, 8ην
επτεμβρίου, προέστη τῆς Θ. Λει-
ουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁ-
ίας Τριάδος, ἑορτάζοντι τὴν 40ήν
τέτειον τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ. Ὁ
εβασμ. ὡμίλησεν κατὰ τὴν Θ. Λει-
ουργίαν περὶ τοῦ ἔργου τῶν πρω-
οπόρων, ἄξιοι μιμηταὶ καὶ συνεχι-
ταὶ τοῦ ἔργου τῶν ὁποίων πρέπει
ὰ γίνουν οἱ τῆς Νέας γενεᾶς. Τὸ
σπέρας παρετέθη τιμητικὸν Δεῖ-
νον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν
αὶ πλεῖστοι Ἀμερικανοὶ ἐπίσημοι.
Ὡμίλησαν: Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκο-
ος, ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Παι-
είας κ. Τζὼν Νάηδερχῶζερ καὶ
λλοι.

—Τὸ Σαββατοκύριακον τῆς 28ης—
9ης Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος
υνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου
ερολ. κ. Γερασίμου ἐπεσκέφθη τὴν
οινότητα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς
PRINGFIELD, MASS., καὶ προέ-
η τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκον-
αετηρίδος αὐτῆς. (1907—1957).

Ὁ Σεβασμ. προέστη τῆς Ἱ. Ἀκο-
ουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, συμπαρα-
τατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. Ἱερατ.
ροϊσταμένου τῆς Κοινότητος Σ.
απαδούλια, 3 ἱερέων τῆς Περιφε-
είας καὶ τοῦ ἱερολ. Γερασίμου. Ὡ-
ίλησεν καταλλήλως πρὸς τὸ Ἐκ-
λησίασμα.

Τὸ ἑσπέρας ηὐλόγησεν τὸ τιμητι-
κὸν δεῖπνον ἐπὶ τῇ Πεντηκονταετηρί-
δι, εἰς τὸ ὁποῖον περεκάθησαν ὁ Δή-
μαρχος τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι Ἀμε-
ρικανοὶ ἐπίσημοι. Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν
ἐντύπωσεν ἐνεποίησεν ὁ λόγος τοῦ
Δημάρχου τῆς πόλεως κ. D. BRUN-
TON, ὅστις ἐξῆρεν τὴν νομιμοφροσύ-
νην καὶ τὴν προοδευτικότητα τῶν
Ἑλληνορθοδόξων καὶ τοῦ βουλευ-
τοῦ κ. E. BOLAND, ὁ ὁποῖος ἀνέ-
φερεν ὅτι πρὸ 74 ἐτῶν ἦλθεν ὁ πρῶ-
τος Ἕλλην εἰς τὸ Σπρίνγκφιλντ,
ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξεν
ραγδαία καὶ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς πολι-
τισμὸς ἐδημιούργησεν τὴν ὡραιότητα
τῆς μορφῆς καὶ τὸ κάλλος τοῦ πνεύ-
ματος. Οὗτος ἐδήλωσεν ἀκόμη, ὅτι
θὰ καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν, ὥ-
στε νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς Ἀ-
μερικὴν ἐρχομένων μεταναστῶν εἰς
25.000 χιλιάδας. Τέλος ὡμίλησεν ὁ
Σεβασμιώτατος. Ἐξῆρεν τὰς προό-
δους τῶν πρωτοπόρων καὶ τὴν κλη-
ρονομίαν, ποὺ κληροδοτοῦν εἰς τὰς
ἐπερχομένας γενεάς, διετύπωσεν τὰς
προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς
ὁμογενείας ἀπὸ τὴν νέαν γενεὰν καὶ
ἀνέφερεν τὸν πόθον κάθε Ἑλληνορ-
θοδόξου τῆς Κοινότητος, ὅπως ἴδῃ
καὶ Ἡμερήσιον Ἑλληνοαμερικανικὸν
Σχολεῖον. Ἀκολούθως ἀπένειμε τι-
μητικὸν δίπλωμα εἰς τὸν ἐπὶ 38 ἔτη
ὑπηρετοῦντα τὴν Κοινότητα μετὰ ζή-
λου καὶ ἀφοσιώσεως νεωκόρον κ.
Δραντέλλην καὶ ἐτίμησεν τὸ πρῶτον
ζεῦγος τῆς Κοινότητος Κον καὶ Κον
Γιαννακοπούλου.

Τὴν Κυριακήν, ἡ Α. Σ. προέστη
τῆς Θείας Λειτουργίας, ὡμίλησεν
καταλλήλως καὶ ἀπένειμεν τὸ Ὀφ-
φίκιον τοῦ Οἰκονόμου εἰς τὸν σε-
μνὸν καὶ τοῖς πᾶσι ἀγαπητὸν Ἱερατ.
Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Αἰδε-
σιμ. Στέφανον Παπαδούλιαν.

—Τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ὁ Θεοφιλ.
Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμα-
νὸς προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας
ἐν τῷ Ναΐδρίῳ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ
Ἁγίου Βασιλείου. Ὁ Θεοφιλ. ὡμί-
λησεν καταλλήλως.

—Τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ὁ Πανοσιολ.
Πρωτοσυγκελλεύων τῆς Ἀρχιεπ.
Ἀρχιμ. κ. Νεόφυτος μετέβη εἰς Φι-
λαδέλφειαν καὶ ἐτέλεσεν εἰς τὸν ἐκεῖ
Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν
Θείαν Λειτουργίαν καὶ τὸ Μνημόσυ-
νον τοῦ ἀειμνήστου Στεφάνου Στε-
φάνου, Μ. εὐεργέτου τῆς Κοινότητος.
Οὗτος ὡμίλησεν καταλλήλως.

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς εὑρίσκεται εἰς Ἀμερικὴν ὁ Μακαριώ-
τατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μα-
κάριος. Ἡ ἄφιξις τοῦ Μακαριωτάτου
σκοπὸν ἔχει τὴν διαφώτισιν τοῦ Ἀ-
μερικανικοῦ λαοῦ σχετικῶς μὲ τὴν
οὐσίαν καὶ ἀληθῆ θέσιν τοῦ Κυπρια-
κοῦ προβλήματος ὑπὸ τὸ φῶς τῶν
σημερινῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων.

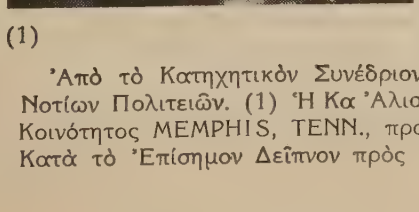

(1)

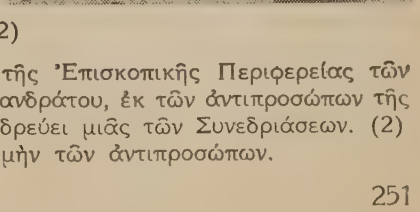

(2)

Ἀπὸ τὸ Κατηχητικὸν Συνέδριον τῆς Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας τῶν Νοτίων Πολιτειῶν. (1) Ἡ Κα Ἀλισσανδράτου, ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κοινότητος MEMPHIS, TENN., προεδρεύει μιᾶς τῶν Συνεδριάσεων. (2) Κατὰ τὸ Ἐπίσημον Δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μία ἐκ τῶν ὡραιοτέρων τελευταίων ἐκδόσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι καὶ ἡ ἐπανέκδοσις τοῦ βιβλίου τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαὴλ «Ἡ Ἱστορία τοῦ Χριστοῦ» (Γιὰ Παιδιά) (Σχῆμα 16ον σελ. 80). Πρόκειται περὶ ὡραιοτάτου βιβλίου διὰ τὸ ὁποῖον θὰ γράψωμεν εἰς τὴν εἰδικὴν σελίδα τῶν βιβλίων εἰς τὴν ἑπομένην μας ἔκδοσιν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

—Μελετᾶται ἐπισταμένως τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως ὅλων ἐκείνων τῶν ἀναγνωστικῶν καὶ λοιπῶν διδακτικῶν βοηθημάτων, τὰ ὁποῖα κρίνονται ἀπαραίτητα διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν, ποὺ διέπουν τὸ νέον Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῆς διδακτέας ὕλης τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

—Συμφώνως πρὸς πληροφορίας καὶ στατιστικὰ στοιχεῖα, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ποὺ φοιτοῦν ἤδη εἰς τὰ κοινοτικὰ σχολεῖα κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος ἔχει χαρακτηριστικῶς αὐξηθῇ. Πρὸς τούτοις ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν νέα κοινοτικὰ σχολεῖα.

—Ἐστάλησαν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὁδηγίαι καὶ ὑλικὸν κατάλληλον διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ὀργάνωσιν τῶν κατὰ κοινότητα σχολικῶν ἑορτῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

—Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους συνῆλθον εἰς γενικὰς συνελεύσεις τὰ μέλη τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συλλόγων τῶν διαφόρων Ἐπισκοπικῶν Περιφερειῶν διὰ νὰ συζητήσουν καὶ νὰ λάβουν ἀποφάσεις σχετικῶς μὲ τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς Συλλόγους αὐτοὺς ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ θέματα.

—Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Συντάξεως τῶν Ἐκπαιδευτικῶν κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς: Ν. Χατζηδημητρίου, Πρόεδρος. Κ. Ἀναγνωστοπούλου, ταμίας. Αἰδ. Χρ. Πάππας, Γραμματεύς. Μέλη. — Φιλ. Ἐμμανουήλ, Διευθυντὴς Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Ξεν. Διαμαντόπουλος, Διευθυντὴς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου. Π. Μουτεβελῆς, ἀντιπρόσωπος τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Γ. Δημητριάδης, Ἐ. Λυκοπάντης, Ν. Βαβούδης, Σοφία Βρυωνίδου, Σ. Σαββίδης, Μ. Ταυλαρίδου, ἀντιπρόσωποι τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων, τῶν Συνταξιούχων καὶ τῶν ἀποφοίτων τοῦ Δ. Κολλεγίου τῆς Α. Α. Β.

—Ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔστειλεν εἰς τὰς διοικήσεις τῶν κοινοτήτων ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾷ θερμῶς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Τ. Σ. Ἐκπαιδευτικῶν διὰ τῆς ἐγκαίρου καταβολῆς τοῦ ποσοῦ τῶν εἴκοσι δολλαρίων, ποὺ προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ὡς καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς δωρεῶν.

—Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνε ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Διεθνῆ Γεν. Συνέλευσιν τῶν Διοικητῶν καὶ Προέδρων τῶν διαφόρων Τραπεζιτικῶν ὀργανισμῶν — λόγος ὁ ὁποῖος ἔτυχε ἰδιαιτέρας προσοχῆς λόγῳ τῆς ἐπιτυχοῦς χρήσεως ἑλληνικῶν λέξεων «πολιτογραφηθεισῶν» εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν — ἔχει ὡς ἑξῆς:

"I eulogize the archons of the Panethnic Numismatic Theaurus and the Ecumenical Trapeza for the orthodoxy of their axioms, methods and policies, although there is an episode of cacophony of the Trapeza with Hellas. With enthusiasm we dialogue and synagonize at the synods of our didymous organizations in which polymorphous economic ideas and dogmas are analyzed and synthetized. Our critical problems such as the numismatic plethora generate some agony and melancholy. This phenomenon is characteristic of our epoch. But, to my thesis, we have the dynamism to program therapeutic practices as a prophylaxis from chaos and catastrophe. In parallel, a panethnic unhypocritical economic synergy and harmonization in a democratic climate is basic. I apologize for my eccentric monologue. I emphasize my eucharistia to you, Kyrie, to the eugenic and generous American thnos and to the organizers and protagonists of this amphictyony and the gastronomic symposia."

ΚΑΤΗΧΗΤΗΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

—Τὴν 28ην καὶ 29ην Σεπτεμβρίου ἔλαβεν χώραν εἰς BIRMINGHAM, ALA., τὸ πέμπτον ἐτήσιον Συνέδρ
τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν
5ης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας (
τίων Πολιτειῶν). Τῶν ἐργασιῶν
Συνεδρίου προέστη ὁ Θεοφιλ. Ἐ
σκοπος Νύσσης κ. Γερμανός. Τὸ Κ
τρικὸν Γραφεῖον τῶν Κατηχητικ
Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπ
ἀντεπροσώπευσεν ὁ καθηγητὴς
Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλε
καὶ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπ
κ. Ἐ. Χατζημανουήλ.

Εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρ
ἔλαβον μέρος Κατηχήτριαι τῶν Κ
νοτήτων: BIRMINGHAM, AL
MONTGOMERY, ALA., MOBIL
ALA., TARPON SPRINGS A
TAMPA, FLA., ATLANTA, G
NEW ORLEANS, LA., AND ME
PHIS, TENN.

Μετὰ τῶν Κατηχητριῶν του πρ
σῆλθεν ἐπίσης ὁ Ἱερατ. Προϊστ
μενος τῆς Κοινότητος MONTGO
ERY, ALA., Πατὴρ Ἰ. Μερκούρ

Τὸ Συνέδριον ἀπησχολήθη μὲ
γανωτικὰ θέματα, θέματα Κατηχ
τικοῦ ὑλικοῦ καὶ διδακτικῆς μεθ
δολογίας. Αἱ Κατηχήτριαι τῶν BI
MINGHAM, ATLANTA καὶ ME
PHIS παρουσίασαν ὡραιοτάτας συ
λογὰς κατηχητικοῦ ὑλικοῦ, διδακτ
κῶν ταινιῶν καὶ ἐργασίας τῶν κ
τηχητοπαίδων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κεντρικῆ
Κατηχητικῆς ὑπηρεσίας κ. Χατζηεμ
μανουὴλ παρηκολούθησεν τὰς ἐργ
σίας τοῦ Συνεδρίου, ὡμίλησεν ἐν
κτάσει περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν κ
τευθύνσεων τοῦ Κατηχητικοῦ Γρ
φείου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆ
ἀπήντησεν εἰς ἐρωτήσεις τῶν κατ
χητριῶν ἀνέλυσεν τὰ χαρακτηριστ
κὰ τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδεία
καὶ ἐτόνισεν τὰ ἰδιότυπα σημεῖα τῆ
Ὀρθοδόξου Κατηχητικῆς Παιδεία
τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψ
των αἱ Κατηχήτριαι κατὰ τὴν τέλ
σιν τοῦ Ἱεροῦ των ἔργου.

Ὡσαύτως ὁ κ. Χατζημανουὴ
ἐπέδειξεν μίαν σειρὰν ἐγχρώμων φω
τεινῶν εἰκόνων (SLIDES) ἀπὸ τὴ
ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημία
τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ προέτρε
ψεν τὰς Κατηχητρίας νὰ ἐπιδείξου
ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπ
τυχίαν τῆς Ἡμέρας τῆς Ἀκαδημία
εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα (1η Δε
κεμβρίου).

Ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆ
Κοινότητος τοῦ BIRMINGHAM, πα
τὴρ Ἐμμανουὴλ Βουγιούκας, ἡ ὑπεύ

ος τῆς ὀργανώσεως τοῦ Συνε-
ου FLORA S. BOARDMAN, ὁ
έδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητι-
Συμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ Κοι-
ητος ὡς καὶ αἱ Κατηχήτριαι, ἐ-
ειξαν ζῆλον καὶ θαυμαστὴν δρα-
ριότητα, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα τὸ
έδριον τοῦτο ἀπετέλεσε σημαντι-
προσφορὰν εἰς τὴν Κατηχητι-
προσπάθειαν τῶν Νοτίων Πο-
ειῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

-Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἐπεσκέφθη
Ἀκαδημίαν ὁ Σεβασμιώτατος
χιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ, συνοδευ-
νος ἀπὸ τοὺς νεοεκλεγέντας Ὑ-
τους Ἀξιωματούχους τῆς ΑΧΕΠΑ
κ. Κωνσταντῖνον Βερίνην, Ὕπατον
όεδρον, Γεώργιον Λούκαν, Ὑπα-
Ἀντιπρόεδρον καὶ Κίμωνα Δού-
, ὕπατον Ἐκτελεστικὸν Γραμμα-
. Τὸν Σεβασμιώτατον συνώδευσεν
σης ὁ κ. G. DIAMOND, μέλος
Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς
ορείας τοῦ Ἱδρύματος. Σκοπὸς
ἐπισκέψεως ταύτης ἦτο νὰ ἐξε-
θοῦν ἐπὶ τόπου τὰ προβλήματα,
συνδέονται μὲ τὴν ἀνέγερσιν
BOYS HALL τῆς ΑΧΕΠΑ.

-Ἡ πρώτη Κυριακὴ Δεκεμβρίου
ι ὁρισθῆ, ὡς γνωστόν, ὡς «Ἡμέ-
τῆς Ἀκαδημίας» διὰ τὰ Κατη-
ικά μας Σχολεῖα. Ἐφέτος ἡ πρώ-
Κυριακὴ Δεκεμβρίου συμπίπτει
τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς αὐτοῦ.
τὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ὡς καὶ κα-
τὰ προηγούμενα δύο ἔτη, θὰ ἔ-
ν τὴν εὐκαιρίαν οἱ Ἱερεῖς καὶ
ηχήτριαί μας νὰ τονίσουν τὴν
ασίαν τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ
ου της εἰς τὰ παιδιὰ τῶν Κατη-
ικῶν μας Σχολείων καὶ νὰ τοὺς
σουν τὴν χαρὰν νὰ ἐκφράσουν ἐμ-
κτως τὴν ἀγάπην καὶ συμπάθειάν
πρὸς τὰ κοριτσάκια, ποὺ στεγά-
ται εἰς τὸ Ἵδρυμα μὲ τὴν εὐκαι-
ν τῶν Χριστουγέννων. Τὸ Κατη-
ικὸν Γραφεῖον ἐν συνεργασίᾳ μὲ
Ἀκαδημίαν ἔκριναν σκόπιμον
χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τὸ ἔτος
το COIN CARDS ἐν συνδυασμῷ
ς τὴν περίοδον τῆς νηστείας τῶν
στουγέννων. Τὰ Κατηχητικά μας
λεῖα θὰ ἐφοδιασθοῦν ἐγκαίρως
τὸ ἀπαιτούμενον ὑλικόν, ὥστε
κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ «Ἡμέρα
Ἀκαδημίας» νὰ σημειώσῃ ἐπι-
ίαν, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων δωρεῶν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἑξῆς σημαντικαὶ τοιαῦται:

α) 1.000.00 ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Μαρινάκου ἐκ PITTSBURGH, PA.

β) Πολυτελὲς Η. F. ραδιογραμμόφωνον FROM THE DAUGHTERS OF PENELOPE, PALLAS ATHENA CHAPTER NO. 30, BUFFALO, N. Y.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Δι' Ἐνδεκάτην φοράν, ἀπὸ τοῦ 1947, ἑωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν ASBURY PARK, NEW JERSEY, ἡ πανήγυρις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μὲ Ἁγιασμὸν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἐπιβλητικὴν Λιτανείαν.

Εἰς τὸ κολοσσιαῖον CONVENTION HALL, εὐγενῶς παραχωρούμενον κατ' ἔτος ἀπὸ τὸν Δήμαρχον Ἄσμπουρυ Πάρκ, ὅστις, μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς κατοίκους τούτου Θεωρεῖ τὴν πανήγυριν αὐτὴν ὡς ἑορτὴν τῆς Πόλεως, (HOLY CROSS DAY), ἡ Θεία Λειτουργία ἤρχισε τὴν 11.30 τῆς Κυριακῆς, 22ας Σεπτεμβρίου.

Τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης πανηγύρεως προεξάρχει ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν. Κος Μιχαήλ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Νύσσης κ. Γερμανοῦ, Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου, Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, Ὀλύμπου κ. Δημητρίου, Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ καὶ Τροπαίου κ. Πολυεύκτου καὶ τῶν ἀλλοεθνῶν Ὀρθοδόξων Ἱεραρχῶν κ. Παλλαδίου, κ. Μπογδὰν καὶ κ. Ἰγκὸρ Χούμπα. Λαμβάνουν μέρος ἐπίσης εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκελλεύων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Ἀρχιμ. Νεόφυτος, ὁ Ἱερ. Προϊστάμενος Ἁγίου Γεωργίου Ἄσμπουρυ Πάρκ Αἰδ. Σπυρίδων Κούτρος, ὁ Αἰδ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Δημ. Καλλίμαχος, Ἱερολ. κ. Γεράσιμος, καὶ περὶ τοὺς 16 ἄλλοι Κληρικοὶ τῆς Ν. Ἰερσέης καὶ τῆς Ν. Ὑόρκης. Παιδιὰ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, μὲ τὰ ἄμφια, καὶ περὶ τοὺς 20 Ἱεροσπουδασταὶ τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Βοστώνης συμπληρώνουν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Κλήρου.

Ἡ Θ. Λειτουργία ὑπῆρξεν ὑποβλητικὴ καὶ ἀρχαιοπρεπής. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέδωκεν ἰδίαις χερσὶ τὴν Θείαν Κοινωνίαν εἰς ὅλους ὅσοι προσῆλθον διὰ νὰ κοινωνήσουν. Ἐπηκολούθησε ἡ καθιερωμένη Δοξολογία, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος παρουσίασε τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ (Σικάγου), ὅστις ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, ὁμιλήσας περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θριάμβου Του ἐναντίον πάντων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ποιήσας ἔκκλησιν ὑπὲρ τῆς ἐπίσης πανηγυριζούσης Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχῶν ὡμίλησε μὲ θέρμην ὑπὲρ τῶν Ὁμογενῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ HON. EDWARD PATTEN, SECRETARY τῆς Πολιτείας Ν. Ἰερσέης. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Δήμαρχος Ἄσμπουρυ Πάρκ κ. THOMAS SHEBELL καὶ ἀνώτεροι ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς Πολιτείας Ν. Ἰερσέης.

Ἐπηκολούθησεν ἡ Λιτανεία διὰ τῆς παραλιακῆς Λεωφόρου, ἥτις κατέληξεν εἰς τὸ αὐτὸ CONVENTION HALL καὶ εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ Ἐξέδραν, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαὴλ ἡγίασε τὰ ὕδατα τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὁ δὲ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, Σχολάρχης τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης, ὡμίλησεν Ἀγγλιστί, περὶ τῆς Θείας δυνάμεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἡ ἀπόλυσις ἔγινεν εἰς τὸ Κονβένσιον Χώλλ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, παρετέθη ὑπὸ τῆς πανηγυριζούσης Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου ASBURY PARK γεῦμα, εἰς τὸ BERKELEY CAPTERET HOTEL, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὅλοι οἱ συμμετασχόντες εἰς τὴν Πανήγυριν Ἱεράρχαι, Ἐπίσημοι, λοιποὶ Κληρικοὶ καὶ ἑκατοντάδες λαϊκῶν.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΤΕ

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΤΟ ΕΧΕΤΕ

ΔΙΑ ΤΟ

1958

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΝ

(Πλήρης μετάφρασις)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΟΥΣ

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ.

Ἡ Ἑορτὴ κάθε ἡμέρας τοῦ Ἔτους, εἶναι γραμμένη Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά, οὕτως ὥστ νὰ εἶναι χρήσιμον διὰ κάθε μέλος τῆς Οἰκογενείας.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἑλληνκῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ Ἀγγλικὴν μετ φρασιν, εἶναι πρωτοφανὴς καὶ προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ κυρίως τὴν Νέαν Γενεάν, μὲ νὰ γνωρίζῃ κάθε ἑορτασμὸν τῆς Ὀρθοδόξου Θρησκείας μας.

Προμηθευθῆτε τὸ Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ ARGUS ASSOCIATES, διὰ καλυτέραν ἐξυπηρέτησ τῶν Μελῶν τῆς Κοινότητός σας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ

ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

- Ἡ σεπτὴ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, λιθογραφημένη καὶ ἔγχρωμος, εἶναι κατάλληλος δι κάδρωμα.
- Αἱ μεγάλαι Ἑορταί, εἶναι γραμμέναι μὲ κόκκινο μελάνι, καθὼς καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενο
- Ἡ ὅλη ἐργασία εἶναι σὲ χάρτην ἀρίστης ποιότητος, ποὺ μπορεῖ νὰ τυλιχθῇ καὶ νὰ ταχυδρ μηθῇ.
- Χωρὶς καμμίαν ἐπιπρόσθετον ἐπιβάρυνσιν, ἀναλαμβάνομεν νὰ ἐκτυπώσωμεν τὸ ὄνομα τῆ Κοινότητος καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν Ἡμερολογίων ποὺ θὰ παραγγείλετε.

ΤΙΜΗ: Ἡ τιμὴ τοῦ πολυτελοῦς αὐτοῦ Ἡμερολογίου ὡρίσθη πολὺ χαμηλή, διὰ νὰ εἶναι προ σιτὸν εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνορθοδόξους Κοινότητας, ἤτοι πρὸς 25 Σέντς ἕκαστον, διὰ παραγγ λίας ἀπὸ 100 Ἡμερολόγια καὶ ἄνω.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΣΑΣ ΤΩΡΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΤΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΩΡΙΣ

ARGUS ASSOCIATES

PUBLISHERS

517 New Jersey Washington, D. C.

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

OLY TRINITY 307 So. 19th Street
OLY CROSS 725 No. 25th Street
ev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
ivine Liturgy and Sunday School 10:30
.M.–12 N.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

VANGELISMOS Parker & Ruggles Sts.
ev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Rev. G. Boccopoulos
ivine Liturgy 10:30 A.M.—12:15 P.M.
unday School 9:00—10:30 A.M.
reek School 3:15—5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
98-13 38th Ave., Corona 68, N. Y.
ev. E. Tselentakis HAvermeyer 9-8901
ivine Liturgy 11:00 A. M.—12:30 P.M.
unday School 9:00—10.00 A.M.
reek School 3:00—5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chris W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 11:00 A.M.
Greek School 4:30—6:00 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel. ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00—11:00 A.M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M.—12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M.—12:00 M.
Greek School 3:30—6:00 P.M. daily

CANTON, OHIO

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Ave., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30—6:30 P.M.

KIANIS PRESS

THE EASTERN (GREEK) ORTHODOX COMMUNITY PRINTERS & PUBLISHERS

- CHURCH STATIONARY
- YEAR BOOKS
- CHURCH PROGRAMS
- JOURNALS
- COMMUNITY MAGAZINES

ALL PRINTING IN GREEK & ENGLISH
RELATED TO CHURCH ACTIVITIES.

WRITE OR CALL:

KIANIS PRESS

2221 UTICA AVENUE

BROOKLYN 34, N. Y.

TELEPHONE: CLOVERDALE 2-2439

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

1957

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 9
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 11

1958

ΜΑΡΤΙΟΥ 19
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 16
ΜΑ·Ι·ΟΥ 15

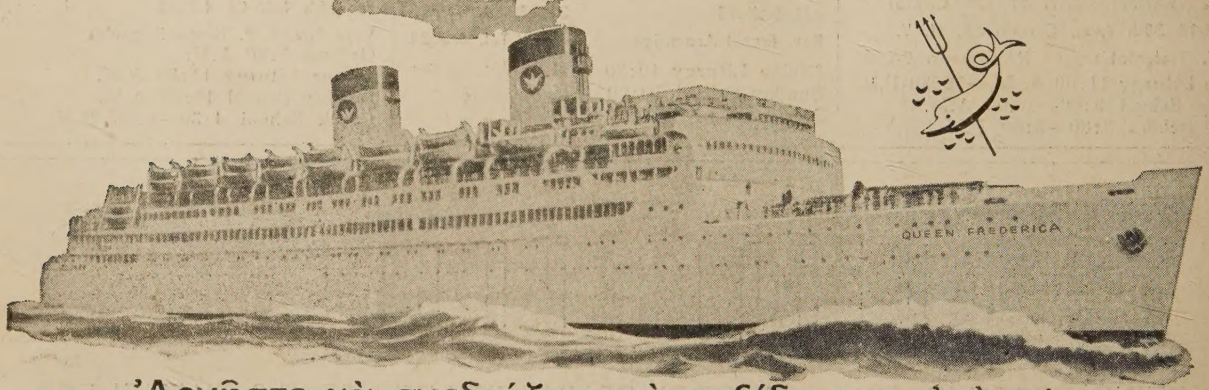

Ἀρχῆστε νὰ σχεδιάζετε τὸ ταξίδι σας ἀπὸ τώρα...

ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ – ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΑΠΛΟΧΩΡΙΑ – ΑΝΕΣΙΣ – ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΤΗΣ ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΣΑΣ

* Ἐπωφεληθεῖτε τῶν ΧΑΜΗΛΩΝ ΤΙΜΩΝ τοῦ LOW SEASON καὶ χαρῆτε τὸ ἐξαίσιο Ἑλληνικὸ φθινόπωρο ἢ πάρτε τὴν ἀπόφασι νὰ κάνετε ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ στὴν Ἑλλάδα νοιώθοντας ὅλη τὴν ὁμορφιὰ καὶ μυσταγωγία τῆς μεγάλης αὐτῆς Χριστιανικῆς γιορτῆς.

* Τὸ «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ» ἐνεκαινίασε τὸ 1957 ὑπὸ τοὺς καλυτέρους οἰωνούς, ἀναχωρῆσαν διὰ Πειραιὰ μὲ τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ὑπερωκεάνεια τῆς γραμμῆς. -Αἱ νεοκατασκευασθεῖσαι δὲ ὑπερπολυτελεῖς καμπίναι μὲ FACILITIES ἐπιτρέπουν εἰς 400 περίπου ἐπιβάτας ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ θέσεως νὰ χρησιμοποιοῦν καμπίνας μὲ ἰδιαιτέραν τουαλέττα μετὰ ΛΟΥΤΡΟΥ.

* Εὐρύχωροι, πολυτελεῖς, air-conditioned αἴθουσαι διασκεδάσεων, Bars, αἴθουσαι φαγητοῦ καὶ βιβλιοθῆκαι. Εὐρύχωρα καταστρώματα γιὰ σπὸρ καὶ ξεκούρασμα, κολυμβητικὴ δεξαμενή. . . . Ἐξαίρετον πρόγραμμα διασκεδάσεων. . . . Ἄψογος περιποίησις. . . . Ἀσυναγώνιστη κουζίνα. . . . Ἑλληνορθόδοξον παρεκκλήσιον. . . .

* ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΑ ΜΙΑ ΜΟΝΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ, ΝΑ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΕΝΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΟ ΤΑΞΙΔΙ.

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ 42 Broadway, New York 4, N. Y.